Nr. 148. Niedziela, 2 Lipca 1911. Rok 101.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . 32 K,	**ćwierćrocznie** 8 K — h,	**rocznie** . . 24 K,	**ćwierćrocznie** . . 6 K,
półrocznie . . . 16 K,	**miesięcznie** 2 K 70 h,	**półrocznie** . . 12 K,	**miesięcznie** . . . 2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

W miejscu:

półrocznie (od 1 lipca do 31 grudnia) . . . . 12 *K*
ćwierćrocznie (od 1 lipca do 30 września) . . . . . 6 *K*
miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) . . . . 2 *K*

Zamiejscowa;

półrocznie . . . . . 16 *K* — *h*
ćwierćrocznie . . . . 8 *K* — *h*
miesięcznie . . . . . 2 *K* 70 *h*

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymają „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

ćwierćroczni . . 1 *K* 50 *h*
miesięczni . . — *K* 60 *h*

„Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:

rocznie . . . . . . 8 *K*
półrocznie . . . . 4 *K*
ćwierćrocznie . . . 2 *K*

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 1 lipca 1911 l. XVII. 8886/36, w sprawie wprowadzania zwierząt i produktów zwierzęcych z Bośnii i Hercegowiny, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 1 lipca

Komisya reformy Administracyi.

(II.) Załatwiwszy się w ten sposób z formalnościami. Przewodniczący br. Schwartzenau tak mówił dalej: Istniejące organizacye Zarządu państwa, nie są niczem innem, jak formami, przez które usiłuje Państwo cel swój osiągnąć zgodnie z obowiązującemi normami prawnemi. Ostatecznym zaś celem organizacyi państwowej, a pośrednio również każdej autonomicznej, tem samem zaś i naszym celem ostatecznym jest dobro Państwa całego i zorganizowanego w nim ogółu. Dobro Państwa zawiera w sobie oczywiście i dobro krajów, a dobro ogółu pozostaje w nierozerwalnym związku z dobrem ludności.

Należyte zrozumienie najwyższego celu Państwa i dążenie do tego celu nasuwa wszystkim powołanym do tworzenia prawa i do współdziałania w Administracyi szereg problemów, których rozwiązanie przedstawia tem więcej trudności, tem różniejsze i naglące wywołuje żądania co do opieki prawnej nad różnemi, nieraz krzyżującemi się wielokrotnie sferami interesów, że pomiędzy teoryą a praktyką musi powstać różnica zapatrywań na dobro powszechne i odpowiednich środków ku uzyskaniu owego dobra.

Żyjemy w czasach bardzo burzliwych, w okresie przejściowym. Starzejące się, choćby nawet jeszcze nie przestarzałe zasady upadają, a w ich miejsce wstępują nowe, częstokroć ani dość jednolite, ani też dość spoiste na wewnątrz. Pod ochroną ustaw Państwa wyswobodzone i w stadyum rozwoju znajdujące się siły walczą na wszystkich polach o możność objawienia się i o uznanie. Walka o podstawy socyalnej i gospodarczej egzystencyi, jakoteż rozwoju kulturalnego przybrała cechy ogólnego procesu o zdobycie sobie prawa, a mało jest jednostek takich, które szukałyby prawa w obrębie swych interesów. Z zamętu wzajem zwalczających się dążeń i opinij zarysowywać się dopiero poczyna obraz przyszłego państwa pod znakiem dobrobytu, które usiłuje podstawy swego ukształtowania prawnego pod względem ekonomicznym i socyalnym znaleźć na terenie przykazań praktyczności, uznanych przez naukę, ale nie wprowadzonych jeszcze w życie.

Rzecz jasna, że w pierwszych stadyach tego rozwoju, w pierwszym okresie walki o nowe prawo, póki jeszcze ani naukowe tezy, ani zasady ich praktycznego zastosowania nie zostały przez nikogo zaczepione, — bardziej, niż to pożyteczne, wciąga się do walki Państwo. Niemniej też rzecz jasna, że ci, którym wypadło w roli strażników praw starać się o ciągłość postępu, o rzecznictwo spraw, które historya już zapisała, równocześnie zaś o śledzenie i zaspokajanie wszystkich nowożytnych wymagań — że ci właśnie w chaosie wikłającej się sieci tracą niekiedy z oczu jasny cel swej misyi: dobro powszechne.

Po za ustawodawstwem przedewszystkiem na Administracyi cięży obowiązek rozwiązywania sprzecznych nieraz zadań, zajęcia się przedewszystkiem trudnymi problemami państwa pomyślności, walczącego o uznanie. Ona to w wirze bojowym, w tumulcie zwalczających się nawzajem dążeń i poglądów powołana jest do tego, by pewną ręką chronić równocześnie interesy dobra powszechnego i prawa jednostki.

Nawet nowożytna, we wszystkie dzisiejsze przybory zaopatrzona Administracya tylko z trudnością mogłaby w takich warunkach sprostać zadaniu, — najmniej zaś już nasza Administracya, która co do podstaw swej organizacyi, jakoteż systematycznego wykształcenia swych pracowników przystosowana została do innych czasów i do innego celu.

Pomimo jednakże wszystkich niedostatków tej naszej Administracyi nie wolno nam o jednem zapomnieć. Już samo państwo, tak też jego instytucye prawne są produktami życia, historycznego rozwoju i aktualnych warunków bytu. Zlewanie się obu tych czynników w jedno dokonywa się zwolna, dzień po dniu mocą procesu organicznego, niezależnego od swych ostatecznych celów od ludzkiej woli, kierowanego jedynie wedle praw wiekuistych. Administracya, choćby Bóg wie, jak gwałtownie wymagająca reform, jeżeli —jak austryacka istniała tyle dziesiątek lat i tak chlubne ma za sobą tradycye, a dzięki duchowi sumienności w pełnieniu obowiązków zdobyła sobie zaszczytne stanowisko — taka Administracya pozostaje wszakże organizmem żywym, związanym tysiącami korzeni z życiem.

Nie jest i nie może być naszem zadaniem gwałtowne wdzieranie się w naturalny proces rozwoju. Refleksye abstrakcyjne, choćby najszlachetniejszą owiane dążnością, nie byłyby zdolne stworzyć nic, co godne byłoby zastąpić naszą, acz przestarzałą, niemniej jednakże żywą i życiem szafującą, Administracyę. Żniwo zbierzemy tylko przez styczność ze światem zewnętrznym, a baczyć nam pilnie, aby z tych ziaren wyrosła dla Austryi nowa Administracya i aby ona stała się pewną ostoją dobrobytu.

W życiu i praktyce każdy z nas zajmował się nieraz problemami, które jako wspólne obecnie nas wszystkich zadanie poruczył nam Akt Najwyższej Woli. Każdy z nas na podstawie nauki i doświadczenia ma już wyrobione o nich zdanie — i dobrze, iż tak jest właśnie.

Mojem zdaniem wszakże te idealne pojęcia należy troskliwie pielęgnować w głębi

---

Z WARSZAWY.

W czerwcu.

(Letnia niedyskrecya. — Jubileusz Maryi Rodziewiczówny. — Otwarcie „Aviaty“. — „Papa“ komedya Caillaveta i de Flersa i — tryumf siwizny. „Lyzystrata“ Arystofanesa w teatrze artystycznym. — Pośmiertna wystawa Czachórskiego. — Powieść kresowa. — Królewski zapis).

(Dokończenie).

Czytałem ostatnią ciekawą powieść, nad którą chcę trochę dłużej zatrzymać waszą uwagę, nie tyle ze względu na jej literacką wartość, jak na jej spółczesne znaczenie. Obraca się bowiem w regionach, których dziś prawie wcale nie nawiedzają nasi beletryści. Jeżeli nawet który z nich poszczególnym rzutem akcyi zawadzi o Podole, Ruś, Ukrainę, wynika to raczej z krajobrazowych względów, z chęci urozmaicenia tła wstawką o odmiennym kolorycie, który się zresztą zlekka tylko, mimochodem podmalowywa.

O wgłębieniu się w tamtejsze stosunki, o wsłuchiwaniu się w tętno narodowego ducha, bijącego w środowisku tak odmiennem od warunków życia w Królestwie i zachodnich dzielnicach, nie może być mowy w takich dorywczych szkicach. I — prawdę powiedziawszy — czytający ogół mało objawia zainteresowania w tym kierunku. Swojski egzotyzm, modernizm i inne aktualne prądy odwróciły jego uwagę od kresów wschodnich.

Pan Edward Paszkowski, autor „Podniebia“ i „Jasnych dni“ położył palce beletrysty na tym milczącym od czasów Kraszewskiego i Korzeniowskiego klawiszu i wydobył z niego cało tomowy ton, starając się nadać mu jak najwszechstronniejszą wibracyę w powieści „Rozbitki“.

Autor zaznacza w tytule, że wykroił ją z kroniki kresowej, właściwie jednak utwór ten sam w sobie jest kroniką spisywaną bez żadnego planu z oszałamiającym wprost nadmiarem osób, faktów, sytuacyj i szczegółów.

Zaczyna się bez początku i kończy bez końca. Z chaosu bezperspektywicznie traktowanych typów, których p. Paszkowski nie przestaje prawie do ostatnich kartek książki wyprowadzać kolejno na pierwszy plan, wyłania się postać adwokata Horskiego, skupiająca dokoła siebie w rozstrzelonych zresztą promieniach coś nakształt wątku akcyi. Ten Horski, „exobywatel, wysadzony z siodła, adwokat z musu“, jest, a przynajmniej pragnie być człowiekiem czynu. Marzył o zajęciu jakiegoś przodowego stanowiska w społeczeństwie, przekonawszy się jednak, że w samem sercu kraju, w Warszawie byłby kroplą w morzu, osiadł na kresach „jako zagorzały pracownik warstatów narodowych“. Ale tutaj spotyka go rozczarowanie za rozczarowaniem. Grunt społeczny nie jest wcale przygotowany do wytrwałej, celowej pracy; natomiast podminowany wywrotowymi prądami, zryty sobkostwem, zanieczyszczony błotem brudnej prywaty i skisłą pleśnią apatyi. Ludzie po nim chodzą jakby senni lub zgorączkowani, jeżeli jeden do drugiego się zbliży, to po to, aby mu podstawić nogę, ci zaś, którzy wrzekomo idą ręka w rękę, czynią to z pewnością dla osobistego, nie zawsze czystego interesu. Lenistwo i karyerowiczowstwo to jedyne zrzeszające sztandary tego kresowego ogółu.

Arystokracya, ziemiaństwo, miejska inteligencya, wszystko to „rozbitki“ nie myśli w mózgach, bez ukochań w sercach. Są wprawdzie wyjątki, jak hrabia Wolakiewicz, szlachetny, trzeźwy działacz, jak cichy, ascetyczny kolekcyonista narodowych pamiątek Wolejko, jak młody zapaleniec Geinbart, ci jednak toną w powodzi typów wręcz ujemnych, zwichniętych, skarłowaciałych duchowo.

Pan Paszkowski pragnął w książce swojej dać jak najwszechstronniejszy obraz kresowych stosunków: nie pominął więc ani jednej warstwy społecznej, by jej całą galeryę sylwetek nie zillustrować. Sprawdziło się jednak na tym utalentowanym autorze przysłowie, że najlepsze jest wrogiem dobrego; i ten przeładowany szczegółami obraz daje kompozycyę mętną, zwichrzoną a torowanie sobie drogi logicznego wątku wśród labiryntu coraz to nowych wchodzących w grę, a właściwie plączących się w niej postaci, nuży uwagę i rozprasza wrażenia.

Trudno mi też było zrozumieć, co w tem rdzennie realistycznem malowidle, robi jakiś Onpol, który mu za tło służy. Niegdyś Orzeszkowa nazywała Grodno Ongrodem, a Wilno Onwilem, ale to było ustępstwo na rzecz obowiązującej wówczas cenzury i czytelnik przestawiwszy sylaby wiedział odrazu, gdzie się akcya rozwija i ta topograficzna świadomość czyniła mu przesuwające się przed jego oczyma sytuacye poniekąd konkretniejszemi. Ale — Onpol? Jestże to Kijów, Mińsk, Żytomierz? Świadomi bliżej kresowych stosunków zoryentują się bezzwłocznie, co więcej zdaje mi się mocno, że dzięki tej lokalnej wiedzy poodnajdują w tem zbiorowisku figur tych i owych ze swoich dobrych znajomych, łatwiej im przyjdzie zdać sobie sprawę z ich racyi bytu w kronice p. Paszkowskiego, niż takiemu ignorantowi na punkcie kresowszczyzny wchodniej jak przeciętny Królewiak. A przecież dla tej właśnie oddalonej publiczności „Rozbitki“ powinnyby były mogły największy urok czegoś zupełnie nowego, i wartość, niezależnie od artystycznych wrażeń, pouczającą i że autor przedewszystkiem o niej powinien był pamiętać.

Nie wystarcza dać komuś do ręki z fotografiami w dowolnem lub dla oglądającego nie tłumaczącem się dostatecznie ugrupowaniu. To może interesować tylko dobrze obznajomionych z oryginałami tych reprodukcyj. P. Paszkowski zaś dokonał w „Rozbitkach“ takiej właśnie nieskończonej ilości poufnych zdjęć, zanurzył je w nader rozwodnionej kąpieli powieściowej fabuły, lecz i ów charakterystyczny rys wyjaskrawił retuszem i poprzestał na tem. Ztąd to społeczeństwo kresowe, o którem autor mówił, że jedno w niem jeszcze nie umarło, a drugie jeszcze nie wzrosło, że jest karykaturą arystokracyi skarlałej i nieszczerego demokratyzmu, nie sprawia wrażenia pochwyconego na gorącym uczynku życia. Literacka strona powieści sprawia miejscami nawet bardzo dodatni efekt. Dyalogi prowadzone są z rozmachem i błyskotliwością, styl barwny, niektóre postacie, zwłaszcza na wstępie, zarysowują się z wielką plastyką. W każdym razie rzecz warta przeczytania, choćby ze względu na ten specyficzny podkład społeczny, z jakim nas bądź co bądź zapoznaje.

Pomyślny los daje mi znów sposobność zakończenia mego listu pieczątką faktu wysokiej obywatelskiej zasługi.

Oto wdowa po znanym u nas w całym kraju inżynierze, która jednak nazwiska swego dokładniej ujawnić nie pozwoliła, zapisała w tych dniach 350.000 rubli na bibliotekę publiczną w Warszawie i 250.000 rubli na szkołę sztuk pięknych.

Sursum corda!

Ícaro.

ducha, szafować jednak nowemi wypada bardzo ostrożnie. Wolno poecie *in medias res rapere*, ale nie reformatorowi, a już najmniej komisyi reformatorskiej. Także u jednostki nie powstałby na poczekaniu projekt reorganizacyi naszej Administracyi. Potrzeba na to długiego, myślowego procesu i gruntownej rozwagi, zanim zapadnie rozstrzygnięcie. Jeśli Komisya ma dojść do tego celu, to musi ona przez wspólną pracę przerobić cały ów proces myślowy, jaki poprzedził u każdego z jej członków wyrobienie sobie dojrzałego sądu.

Mógłby mi ktoś zarzucić, że za mało przywiązuję wagi do szybkiego tempa pracy. Tymczasem na drodze, którą zaznaczyłem — i wyłącznie tylko na niej — można dojść nietylko pewnie, lecz także najrychlej do upragnionego celu.

Gdybyśmy wdali się w generalną dyskusyę o reorganizacyi całej wewnętrznej Administracyi autonomicznej i politycznej, oświaty i skarbu, to wyszłoby aż za rychło na jaw, że nasze idealne wyobrażenia o nowych formach Administracyi daleko nawzajem odbiegają od siebie, że daleka pomiędzy nimi przepaść niemal nie do przebycia. Ale ja sądzę, że nie to, co nas dzieli, jeno to, co nas kojarzy, winno znaleźć odgłos we wspólnej naszej pracy. a moment ów kojarzący, jest zapewne dość silny, by zapanować nad wszystkiemi sprzecznościami. Bo tym momentem jest wola Najj. Pana, a zarazem najwyższy cel każdej Administracyi, dobro powszechne.

Im troskliwiej odrzucimy od siebie wszelkie uprzedzenia — tem pomyślniejszych należy się spodziewać owoców naszej pracy.

Wybory do Izby posłów Rady państwa.

Ostateczny wynik głosowania przy ściślejszych wyborach do Izby posłów Rady państwa, odbytych dnia 28 b. m. w Galicyi zachodniej, przedstawia się według obliczeń głównych komisyj wyborczych następująco:

W dwumandatowych okręgach wiejskich:

Nr. 35. Jaworzno - Chrzanów - Krzeszowice-Liszki. (Posłowali: Stanisław Stohandel, centrum i ks. Szponder centrum).

Dr. Ignacy Wróbel (ludowiec) otrzymał głosów 6278; Jan Zarański (pol. dem.) 6252; Zygmunt Żuławski (soc. dem.) 6072.

Wybrani posłami: dr. Ignacy Wróbel i Jan Zarański.

Nr. 43. **Pilzno-Brzostek-Dębica-Ropczyce.** (Posłowali: Jan Siwula, ludow. i Józef Staniszewski, ludow.). Oddano głosów 15.760.

Mikołaj hr. Rey (lud.) otrzymał 6548 głosów; Michał Jedynak (ludow.) 4984; Józef Staniszewski (ludow.) 4227.

Wybrani posłami: Mikołaj hr. Rey i Michał Jedynak.

Nr. 44. **Mielec-Radomyśl-Dąbrowa-Żabno.** (Posłowali: Jakób Bojko, lud. i ks. dr. Kopyciński).

Oddano głosów 17.347. Andrzej Kędzior (lud.) otrzymał 8152 głosów; Jakób Bojko (lud.) 6481 głosów; Franciszek Krempa (lud.) 2714 głosów.

Wybrani posłami: Andrzej Kędzior i Jakób Bojko.

Nr. 46. **Rzeszów-Kolbuszowa-Głogów.** (Posłowali: Antoni Paduch, nar. dem. i Tomasz Szajer, nar. dem.).

Oddano głosów ważnych 12.587. Inżynier Klaudyusz Angerman (lud.) otrzymał głosów 6550; Antoni Lewicki (nar. dem.) 4295; Tomasz Szajer (nar. dem.) 1742.

Wybrani posłami: Klaudyusz Angerman i Antoni Lewicki.

Nr. 48. **Nowy Sącz-Grybów-Ciężkowice-Muszyna** (Posłowali: Tomasz Ciągło, ludow. i Stan. Potoczek, ludow.).

Oddano głosów 19.780. Ks. Gabryel Hnatyszak (starorusin) otrzymał 4754 głosów; Jan Potoczek (chrz. soc.) 8009; Wincenty Myjak (lud.) 7017.

Wybrani posłami: Jan Potoczek i Wincenty Myjak.

Nr. 49. **Jasło-Gorlice-Biecz** (Posłowali: Jakób Madej, lud., i ks. Zygmunt Męski, centr.).

Posłem większości przy ponownym wyborze wybrany został Władysław Długosz (lud.).

Oddano głosów 11.902. Jakób Madej (lud.) otrzymał głosów 7039; ks. Zygmunt Męski (centrum) 4863.

Wybrany posłem mniejszości Jakób Madej.

Urzędy agrarne w Rossyi.

Car zatwierdził świeżo uchwaloną przez obie Izby ustawę „o urządzeniu gruntów“. Pochodzi ona jeszcze z r. 1906, gdy gabinet Stołypina w celu szybszego uspokojenia ruchów agrarnych, przystąpił do dwu ważnych reform: do zniesienia odwiecznej wspólnoty gospodarstw włościańskich i do komasacyi rozstrzelonych gruntów chłopskich w zaokrąglone kolonie. Reformy te mają na celu wytworzenie indywidualnej własności rolnej. założenie milionów drobnych gospodarstw — tej najkonserwatywniejszej ostoi społecznej. W roku zeszłym zatwierdzono pierwszą z tych ustaw — o własności gruntowej (*ziemlepolzowanie*), obecnie zaś sankcyę uzyskała druga z nich — o urządzeniu gruntów (*ziemleustrojstwo*).

Ta druga ustawa ma szczególną wagę z tego głównie względu, że utrwala raz na zawsze istnienie tak zwanych „komisyj rolniczych“, utworzonych przez Stołypina z przedstawicieli urzędów i po części ludności miejscowej. Komisye te powstawały sporadycznie i nie wszędzie, ale działają już w większości gubernij i przy poparciu rządu, oraz z pomocą Banku włościańskiego rozkolonizowały i oznaczyły granice setek tysięcy drobnych gospodarstw chłopskich, ułatwiając im prowadzenie gospodarki indywidualnej.

W Królestwie komisye te nie działają, a w kraju zachodnim działalność ich nie jest żywa, powszechna. Ale wkrótce należy oczekiwać utworzenia takich komisyj i w Królestwie, o co też czynią zabiegi polscy posłowie do Dumy.

Komisye rolnicze, ściślej „komisye urządzania gruntów“ (*ziemleustroitielnyja komisii*), można słusznie nazwać urzędami agrarnymi i działalności ich posiadać będzie niezmierną wagę dla olbrzymiego państwa, chorego na powikłanie stosunków agrarnych. Tej działalności nie należy zbyt sobie lekceważyć. Gdy niedawno temu odbywał się w Petersburgu zjazd członków tych komisyj. zwołany dla opracowania instrukcyi stałej dla komisyi, szef rolnictwa rossyjskiego p. Kriwoszein nie bez racyi powiedział do nich: „Panowie, spełnić macie trudne i wielkie zadanie — zreformować całą Rossyę rolniczą“.

Otóż na zasadzie zatwierdzonej świeżo ustawy, tymczasowe komisye rolnicze (gubernialne i powiatowe) przekształcają się na stałe urzędy agrarne; przekształcenie to nastąpi 15 (28) października r. b. Pomiędzy innemi w powyższym terminie, powstaną rolnicze komisye gubernialne w Kownie, Wilnie i Grodnie. Od października również wszystkie urządzenia gruntów będą już dokonywane podług nowej ustawy i zgodnie z opracowaną już dla państwa instrukcyą stałą.

Instrukcya ta szczegółowo wyjaśnia i rozwija zasady nowej ustawy, a nadto określa technikę urządzeń agrarnych i zasady oznaczania granic. Najważniejszą cechą nowej ustawy jest nadanie komisyom rolniczym funkcyj sądowych. Komisya taka otrzymuje prawo stanowienia formalnych wyroków w zakresie urządzeń gruntowych i miernictwa, a więc zyskuje prawo wzywania stron, świadków, osób zainteresowanych i sąsiadów w celu wyjaśnienia spornych okoliczności: dla prowadzenia spraw będą dopuszczani „obrońcy spraw gruntowych“, więc pełnomocnicy stron i adwokaci. Wyrok komisyi będzie posiadać moc wyroków sądowych. Tym sposobem „urządzenie gruntowe“ włościan i niewłościan w Rossyi pójdzie szybkimi krokami i pozbędzie się cech chwiejności.

W zreformowanych komisyach ukażą sie zatem urzędy agrarne, znane jeszcze w historyi Rzymu, a mające przed sobą istotnie doniosłe zadanie.

Rokowania rządu tureckiego z Albańczykami.

Rząd turecki naradza się nad żądaniami zbuntowanych Malisorów. Z ostatnich wiadomości można wnosić, że nastąpił zwrot ku lepszemu. Przedewszystkiem bardzo dobrze stało się, iż wydano zarządzenia natury ekonomicznej, mające na celu zaopatrzenie Malisorów w artykuły najniezbędniejsze, których brak, im zwłaszcza w środki żywności i odbudowanie zburzonych osad. Wywołało to wśród powstańców wyborne wrażenie. Nie mniejsze zadowolenie wyszło na jaw, gdy ogłoszono, że w Albanii sprawować będą czynności urzędowe tylko urzędnicy władający językiem krajowym, jakoteż, że Albańczykom wolno będzie pełnić służbę wojskową w ojczystych okręgach. Te ustępstwa zdają się świadczyć, iż Porta szczerze pragnie usunąć raz na zawsze kwestyę albańską i obecnie cała trudność tkwi właściwie w jednej już tylko kwestyi: noszenia broni.

Ale i pod tym względem okazała się Porta do ustępstw skorą i chce podobno Malisorom, zawodowo posługującym się bronią, przyznać prawo noszenia jej pod warunkiem, że starszyzna każdej wioski obejmie porękę i że każdy z noszących broń winien postarać się o pisemne zezwolenie. — Albańczyk w istocie potrzebuje broni dla swego osobistego bezpieczeństwa i dlatego do tej kwestyi przywiązuje ludność albańska takie znaczenie.

Ale skoro już Porta weszła na drogę ustępstw — dają się słyszeć głosy — to niechże to będą ustępstwa całkowite; żadna bowiem połowiczność nie stworzyła nic trwałego.

---

17)

SYRENA.

(Pierre Dax. L'orpheline d'Auteuil).

Część pierwsza.

VI.

Pomiędzy mężem a żoną.

(Ciąg dalszy).

W odpowiedzi na stuknięcie drzwi, które zamknął gwałtownie, ozwał się głuchy łoskot.

Izabela wyczerpana do reszty, opadła ciężko na dywan pokoju.

W głębi przedsionka, oświeconego od wschodu i zachodu wspaniale malowanemi oknami, Daniel znalazł się naprzeciw hrabiny d'Antignac.

— Co ci jest, moje dziecko? Wyglądasz wzburzony. Co się stało?

— Nic nowego, matko. Skoro myślę o tem wszystkiem, co się tu działo w czasie mojej nieobecności, podniecam się i mówię, że jest z czego rozum stracić.

— Cicho, Danielu!.... Spokojnie, drogie dziecko!.... Mów cicho, błagam ciebie! Mój Boże! jakże ciężko nas Bóg doświadcza. Trzeba nam zebrać się na odwagę. Uspokój się, Danielu, to konieczne. Czy chcesz wejść do mnie na chwilę?

— Matko, może później. Mam pomówić z Klaudyą. Następnie przejdę się po parku. To mi dobrze zrobi.

— Ta biedna Klaudya!.... Co za energia, Danielu!.... Nigdy nie byłabym się spodziewała, że będzie miała siłę przenieść podobne cierpienia!.... Zadziwiająca!.... Piękna w swojem męstwie!....

— Może są tem cięższe, im bardziej ukryte.

— Musisz mieć słuszność, gdyż straszne ciosy i okrutne przejścia muszą ją gnębić bardziej, niż to okazuje. I tem większą mi zasługę. Podtrzymuj ją, Danielu, potrzebuje twojej opieki. Jesteś jedynym mężczyzną w rodzinie, moje dziecko!

— Mam nadzieję, że podołam ciężkiemu zadaniu. Mam nadzieję, prędzej czy później przeniknąć te opłakane ciemności, te tajemnice zawiłe dotychczas.

Ożywiał się, gestykulował z błyszczącem okiem.

Hrabina ujęła go za rękę.

— Spokojnie, moje dziecko, spokojnie!

Pociągnęła go, że musiał się pochylić i złożyła pocałunek na jego czole.

— Gdzie jest twoja żona?

— U siebie.

— Dobra Izabela!.... Anioł poświęcenia!.... Och! okazała się niezrównana w abnegacyi. Nigdy jej tego nie zapomnę. Ani chwili spoczynku. Przy Jakóbie, zastępując nas wszystkich, dniem i nocą! Byle tylko jaka ciężka reakcya nie nastąpiła!

— Niech mama będzie całkiem spokojna, synowa mamy jest kobietą, z którą mało kto równać się może. Matka ma słuszność, przyznając jej wielką energię. Posiada wolę żelazną, której nikt ugiąć nie potrafi.

Mówił ironicznie, a usta jego zaciskały się pod czarnym wąsem.

Hrabina spojrzała na niego i pomyślała: „Jak te wszystkie wypadki ich zmieniły!.... Co znaczy ton Daniela?....“

Skłonił się.

— Do widzenia niedługo, matko.

— Tak, niedługo, Danielu. Zacieśnijmy nasze węzły przywiązania, moje dziecko.

Klaudya de Tiburce czekała na brata.

— I cóż?

— Niczego się nie dowiemy. Nie będzie mówić.

— Pytałeś ją?

— Na wszystkie sposoby.

— Uważałeś, nieprawdaż, żeby o mnie nie wspominać?

— Nie wymówiłem nawet twego imienia. Czy sądzisz, że może coś wiedzieć?

Błysk przemknął w oczach Klaudyi, która jęknęła blednąc nagle:

— Co chcesz przez to powiedzieć?

— Izabela ma poszlaki, jeżeli nie co do morderstwa, to przynajmniej co do porwania, a może co do obu.

Zesztywniała. Klaudya szepnęła:

— Tak myślisz?

— Tak.

— Co sądzisz o jej obecności w parku?

— To samo, co ty.

— Ależ Danielu, ja żadnego zdania nie wyraziłam.

— Ja ciebie zrozumiałem. Tak, nie jestem daleki od podejrzenia, iż Jakób z Izabelą się kochali.

Ręce Klaudyi opadły na suknię gestem wielkiego wyczerpania.

— Jeżeli tak jest, to wiele wpłynie na złagodzenie cierpień z powodu mojego osamotnienia. Zważywszy wszystko, Danielu, czy nie powinniśmy raczej zgodzić się na tragiczne rozstrzygnięcie niż gdybym miała znosić piekielne życie, które mi groziło? Wieleby czasu minęło zanim bym przewidziała... Ktoby to powiedział?.. Izabela!.. Przyjaciółka!.. Danielu, czy będę zmuszona ją widywać? spotykać się z nią każdej godziny dnia!... siadać z nią do wspólnego stołu?...

— Nie będę ciebie do tego zmuszał: użycz mi tylko jeden lub dwa dni do namysłu. Postanowienie, jakie powezmę. stanie się wtedy, niecofnionem. Nie, jeden dach nie będzie krył pod sobą kobiety uczciwej i tamtej!... Już dziś mógłbym ją wyrzucić za drzwi jak psa, nie poczuwam się do żadnych obowiązków względem niej.

— Zachowaj wszelkie formy, Danielu!

— Nie obawiaj się. Nazywam się d'Antignac. Będę miał względy dla nieszczęsnej, która nadużyła mego nazwiska, ale będę niezłomny, skoro raz postanowię. Nie wyrzucę jej na ulicę, było by to niegodne człowieka posiadającego majątek. Wyznaczę jej rentę przez adwokata i pójdzie sobie, gdzie sama zechce. Klamka zapadła: nic już wspólnego między nami!

. . . .

Dwukrotnie panna służąca Izabeli pukała do pokoju swojej pani, nie otrzymując odpowiedzi.

Dyskretna obeszła wkoło i żeby się nie spóźnić w wypełnianiu swojej służby, weszła do gabinetu przez schody dla służby. Zabrała się do porządkowania z zapałem umywalni i wanny z białego marmuru w zbytkownym tualetowym gabinecie.

Zdziwiona, że nie słyszy ruchów swojej pani, panna służąca otworzyła okno i wpatrywała się w przecudny ogród, rozkwitły czarami wiosny.

Nikogo. Wszędzie cisza.

Co za smutek od śmierci pana de Tiburce.

Nikt się nie uśmiecha! Głosy zawsze przyciszone. Podejrzliwość w powietrzu. Życie ciężkie dla południowej wyobraźni Filomeny, którą dramat roznamiętnił, przywiązując ją coraz bardziej do jej pani.

Gdzież ona jest teraz, pani Danielowa?

Filomena się obraca. Oczy jej kierują się ku drzwiom pokoju obok gabinetu.

Żadnego odgłosu.

Zaciekawiona, a także zaniepokojona, postępuje krok, zatrzymuje się...

Oczy jej skupiają się na jednym przedmiocie. Widzi Izabelę rozciągniętą na dywanie.

Panna służąca rzuca się co prędzej.

— Pani!...

Izabela leży bez życia.

— Pani!... Pani!...

Nie czekając dłużej, biegnie do przedsionka, wołając głosem oszalałej:

— Ratunku!... ratunku!... Pani Danielowa nie żyje!...

Wszyscy się zbiegają w najwyższem przerażeniu.

Hrabinie d'Antignac tchu brakuje. Nie może iść.

— Panie Danielu!... Pani Klaudyo!... — powtarza służąca — pani „leży umarła“ w swoim pokoju!

Bez jednego słowa, Daniel wchodzi do apartamentu, który opuścił niedawno.

„Czyżby w chwili szału — widząc, że jej karygodne postępowanie odkryte zostało — targnęła się na swoje życie?“

Hrabina i Klaudya pozostają ostatnie. Filomena wyprzedziła Daniela. Pootwierała wszystkie okna i uklękła koło swojej pani.

— Proszę się usunąć — rozkazał pan.

— Panie, nie ma czasu do stracenia — mówi niema istota z wzrokiem przerażonym. — Rozbiorę panią. Trzeba tutaj doktora.

— Proszę się usunąć — powtarza Daniel — i nie dawać mi żadnych rad.

Ona rozpinała stanik, rozluźniała pasek, rąk dotykała.

— Pani!... Moja pani!... Ach! Boże! to nie jest omdlenie. Pulsa na ręku biją bardzo mocno. Niechaj pan zobaczy. Niechaj mi pan pomoże! Trzeba panią położyć na łóżko.

Daniel się pochyla. Tonem zimnym, pyta:

— Czy cierpisz, Izabelo?

Następnie, zwracając się do panny służącej:

Pomijając już pytanie, czy Malisorzy zgodzą się na propozycyę, w praktyce ograniczenie prawa noszenia broni okazałoby się bezcelowem, gdyż rękojmia starszyzny wiejskowej i licencye pisemne, dostępne dla każdego, zakrawałyby na szykany, a nie mogłyby mieć żadnego zapobiegawczego znaczenia. Byłoby też najrozsądniej — twierdzą znawcy stosunków — gdyby Turcya zgodziła się na przyznanie Albańczykom prawa noszenia broni bez żadnych zastrzeżeń.

W Konstantynopolu doskonale zdają sobie sprawę z tego, czem sprawa albańska grozi. Poważne przestrogi, z jakiemi mocarstwa, jedno po drugiem, odnoszą się do Turcyi, powinny znaleźć posłuch, jeśli Turcya chce się ustrzedz od bardzo przykrych niespodzianek.

Świeżo właśnie wskazał na powagę położenia angielski kierownik polityki zagranicznej, sir Edward Grey. Oświadczył on bez ogródek, że dalsze przewlekanie się powstania albańskiego musiałoby jak najgorzej podziałać na stosunki na Bałkanach i musiałoby w rezultacie zagrozić pokojowi.

Tych słów Turcya nie powinna puszczać mimo uszu — tak samo, jak przestrogi Austro-Węgier. Może być, iż z ciężkiem tylko sercem może Turcya zgodzić się na pozostawienie Albańczykom broni, ale Porta zważyć winna, że dalsze trwanie stanu wojennego musiałoby doprowadzić do wojny z Czarnogórą, a gdyby raz na Bałkanie wybuchła pożoga, to nikt przewidzieć nie może, jak daleko ona sięgnie.

Zdecydowawszy się na ustępstwa, powinna Turcya pójść w nich tak daleko, by rzeczywistą odnieść stąd korzyść. W przeciwnym razie lepiej było wcale nie wchodzić na tę drogę.

Konstantynopol. Mocarstwa zostały przez tureckich ambasadorów powiadomione, że Turcya przedłożyła Malisorom propozycye celem zażegnania powstania. Porta oświadczyła przytem, że następstwa zwlekania odpowiedzi na te propozycye, będą te mocarstwa odpowiedzialne, które pobudzają Malisorów do oporu.

Ambasadorowie mają w tym kierunku instrukcye, aby prosić mocarstwa, by poczyniły u tych rządów, które działają przeciw Turcyi, odpowiednie kroki.

Berlin. *Lokalanzeiger* donosi: Komisya złożona z ministrów spraw zewnętrznych, spraw wewnętrznych i wojny, zajmowała się wczoraj kwestyą malisorską. Podstawę obrad stanowiły wiadomości, przyniesione przez Sadr-ed-Dina, że wszedł w porozumienie z 60 powstańcami albańskimi i otrzymał od nich zapewnienie, że omówią z Albańczykami propozycye rządu i dadzą mu odpowiedź po porozumieniu się z nimi.

Komisya powyższa, jako wynik swych konferencyj wydała Torgut Paszy i Sadr-ed-Dinowi nowe instrukcye. Torgut Pasza ma zupełnie zastanowić operacye wojskowe, a wali w Skutari albańskiem ma rozdzielić między zbiegów żywność i pieniądze. Sadr-ed-Din ma zawiadomić powstańców, że ci, którzy są obowiązani do służby wojskowej, pozostaną w swych wilajetach i że Malisorowie otrzymają zasiłki pieniężne.

Donoszą dalej do *Lokalanzeigera* z Belgradu, iż na skutek wiadomości nadeszłych z Cetynii i z Podgoricy Albańczycy rozpoczynają nową akcyę. Wydali mianowicie memorandum, które wysłali do wszystkich ambasadorów, a w którem żądają autonomii dla Albanii.

Konstantynopol. Czarnogórski poseł oświadczył wczoraj ministrowi spraw zagranicznych, że jego rząd będzie pomocny Sadr-ed-Dinowi w każdym kierunku i że zrobi wszystko, aby Malisorów skłonić do powrotu. Rifaad-Pasza odpowiedział, że tylko zupełna lojalność Czarnogóry umożliwi załatwienie sprawy albańskiej.

— Niech kto da znać doktorowi i przyjwiezie go. Proszę się spieszyć.

W chwili, gdy Filomena się oddala, hrabina d'Antignac wchodzi do pokoju, a za nią, lękliwie, Klaudya.

Izabela jęczy.

Hrabina bierze ją za rękę.

— Czego doznajesz, moje dziecko? Popatrz na mnie, Izabelo! To straszne zmęczenie dni ostatnich ciebie zwaliło!...

— Matko!...

— Co ciebie boli, moja córko? Doktor zaraz przyjdzie. Nie czujesz się lepiej? Otwórz twoje piękne oczy, Izabelo. Jesteśmy wszyscy przy tobie, my, którzy ciebie bardzo kochamy...

Izabela się porusza. Powieki jej się podnoszą.

— Jesteś dobrą, moja matko!...

Oczy jej spotykają się z oczami żony Jakóba. Zieleniejе, oczy jej robią się błędne, usta zaciskają, patrzy na nią sztywnie i głosem grobowym:

— Nieszczęsna?... Myślałaś, że umarł?... Wszyscy myśleliście, że on nie żyje?... A jednak tak nie jest!... Nie, Jakób nie umarł; odkryje nazwisko... nazwisko... mordercy!...

Klaudya czuła, że nogi pod nią się uginają.

— Odejdź stąd — rzekł Daniel do siostry.

A potem, do hrabiny:

— Matko, proszę cię, odejdź. Izabela jest w gorączce. Bredzi.

— Nie, on nie umarł!...— powtarza chora. — Nadejdzie dzień, w którym odkryje twoją winę, ty, sprawczyni wszystkiego... ty, „wspólniczko!..."

Całą swoją siłę wyczerpała na tę obelgę. Zmęczona głowa jej opadła na poduszkę, która hrabina podsunęła pod złote włosy. Fala purpury twarz jej zalała.

— Odejdźcie obie! — rozkazał Daniel kobietom.

Klaudya spoziérała kolejno na matkę i brata i bardzo cicho, z wyrazem żalu, szepnęła:

— Wszystkie te okropne wypadki mózg jej zmąciły. Bredzi bez sensu. Byle tylko nie oszalała! Jeżeliby moja obecność okazała się potrzebną, daj mi znać, Danielu.

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRONIKA.

Lwów, 1 lipca.

— Kalendarz.

Niedziela (2 lipca):
Nawiedzenie N. M. P. — Ojcomiła. Judy. Ap.
Wschód słońca o godzinie 3·23 rano, zachód słońca o godzinie 7·33 po południu.
Poniedziałek (3 lipca):
Heliodora. — Miłosława. — Meftodya.
Wschód słońca o godzinie 3·24 rano, zachód słońca o godzinie 7·33 po południu.

— Kalendarzyk myśliwski. W miesiącu lipcu wolno polować na: kozły, ptactwo wodne i błotne.

Sprzedawać nie wolno: jeleni, zajęcy, jarząbków, głuszców, cietrzewi, kuropatw, przepiórek, dzikich gołębi, dropi i pardw.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— Niepokoje. W kilku gminach powiatu kałuskiego objawiły się niepokoje przeważnie pogróżkami ze strony ukraińców. W gminie Niegowce wybito w kilku domach szyby, zniszczono płoty i studnie, oraz część zasiewów. Starosta z Kałusza wydał na miejscu odpowiednie zarządzenia. Celem zabezpieczenia spokoju publicznego i porządku wysłano na miejsce silną asystencyę wojskową.

Do żadnych poważniejszych zaburzeń, ani do starć z wojskiem nie przyszło, a odnośne pogłoski pozbawione są wszelkiej podstawy.

— Z c. i k. armii. *Dziennik rozporządzeń wojskowych dla c. i k. armii* ogłasza: Zamianowani zostali: generał-major Emil Ziegler komendant 11 brygady kawaleryi, komendantem dywizyi kawaleryi w Pozsony; pułkownik Edmund Zaremba, komendant 4 p. ul., komendantem 11 brygady kawaleryi; podpułkownik 9 p. drag. Seweryn Ziętkiewicz komendantem 4 p. ul.; podpułkownik Adam Nowotny z 11 p. haubic polnych, komendantem tego pułku.

Major Rudolf Hlawa z 4 p. drag. przeniesiony do 4 p. ul.

Podpułkownik Wiktor br. Sessler z 10 p. drag, zamianowany komendantem 4 p. drag.

Pułkownik 41 pp. Józef Wonka przy sposobności przeniesienia go w stały stan spoczynku, otrzymał wojskowy krzyż zasługi.

Tytuł i charakter pułkowników otrzymali podpułkownicy w stanie nieczynnym: Władysław Muzyka i Teodor Szaszkiewicz.

— Rektorem Szkoły politechnicznej we Lwowie na r. u. 1911/12 wybrany został profesor teoryi maszyn Tadeusz Fiedler, dziekanem zaś wydziału hydrotechnicznego ponownie profesor budownictwa wodnego dr. Maksymilian Matakiewicz.

— Z Uniwersytetu. P. Stanisław Strzemecki, rodem z Sambora, w Galicyi, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw.

— Wyższa szkoła lasowa we Lwowie kształci na samoistnych gospodarzy leśnych teoretycznie i praktycznie. Uczniowie ukończeni mają przywilej do jednorocznej służby wojskowej i zdawania egzaminu państwowego wyższego w Namiestnictwie na samoistnych gospodarzy leśnych. Nauka trwa trzy lata. Kurs zaczyna się 1 października, a kończy 31 lipca. Bardzo bohate zbiory, ogród botaniczny własny, szkółki doświadczalne, las szkolny w Winnikach, ciągłe wycieczki naukowe i ćwiczenia, zapoznają uczniów gruntownie także z praktyczną stroną wszelkich czynności zawodowych. Wpisowe wynosi 4 korony, opłata szkolna półrocznie 10 koron. Średnio kosztuje utrzymanie ucznia 70 koron miesięcznie. Liczne stypendya i zasiłki, udzielane uczniom niezamożnym, dobrze się uczącym i pilnym, już po pierwszem półroczu ułatwiają pobyt we Lwowie. Warunki przyjęcia: a) ukończony 17 rok życia; b) ukończona z dobrym postępem VI. klasa gimnazyalna lub realna, albo złożenie egzaminu wstępnego. Do egzaminu wstępnego mogą być przypuszczeni tylko ci, którzy ukończyli z dobrym postępem co najmniej IV. klasę gimnazyalną lub realną, albo albo też inny zakład naukowy uznany za równorzędny; c) jednoroczna praktyka leśna i ustne z niej sprawozdanie; b) świadectwo moralności za czas od opuszczenia ostatniego zakładu naukowego, do którego kandydat uczęszczał; e) małoletni załączają nadto do podania pisemne pozwolenie rodziców lub opiekunów na wstąpienie do zakładu. Kandydaci, którzy złożyli egzamin dojrzałości w gimnazyum lub szkole realnej, mogą być przyjęci do szkoły lasowej bez praktyki przedszkolnej. Kandydatom tym przysługuje również prawo wstąpienia od razu na rok drugi, jeżeli w terminie egzaminów wstępnych złożą egzamin z chemii (obowiązuje tylko maturzystów ze szkół gimnazyalnych), geologii, botaniki, zoologii i wstępu do nauki leśnictwa w zakresie, wykładanym w szkole na roku pierwszym. Podania o przyjęcie do szkoły należy wnosić do dyrekcyi najpóźniej do 15 września. Egzamina wstępne odbywają się przed rozpoczęciem półrocza zimowego, w terminie ogłoszonym przez Dyrekcyę. Przedmiotami egzaminu wstępnego są: matematyka geografia, oraz język polski.

Wszelkich bliższych wyjaśnień udziela dyrekcya szkoły: Lwów, ul. św. Marka 1.

— Prof. Robert Poselt, artysta-skrzypek i pedagog otwiera z dniem 19 lipca „Wakacyjne-Kursy-Muzyczne" we Lwowie. Oprócz kursu solowej gry na skrzypcach i na fortepianie udzielaną będzie zbiorowa nauka gry skrzypcowej dla mniej zamożnych uczniów, kursy akompaniamentu dla uczących się na fortepianie, oraz przedmioty teoretyczne, zasady muz., harmonia i historya muzyki. Zgłaszać się można od 1 lipca codziennie od godziny 3 do 5 po południu w lokalu szkoły przy ul. Friedrichów l. 12 w parterze.

— Echa wystawy prac uczniów rękodzielniczych we Lwowie. W niedzielę, 2 b. m. o godz. 10 rano odbędzie się w sali ratuszowej rozdanie nagród uczniom i przyznanych dyplomów uznania majstrom przez komitet sędziów na wystawie prac uczniów rękodzielniczych we Lwowie.

— Nowy regulamin czyszczenia kominów w mieście Lwowie, wraz z taryfą maksymalną za czynności kominiarskie z mocą obowiązującą od 1 lipca b. r. wyszedł nakładem gminy miasta Lwowa. Cena 1 egzemplarza 20 hal., nabyć można w biurze przemysłowem magistratu (Ratusz III. piętro).

— Koncesya na aptekę. Namiestnictwo nadało prawomocnie magistrowi farmacyi, Feliksowi Wojciechowskiemu, koncesyę na samoistne prowadzenie apteki publicznej „Pod Opatrznością" w Jarosławiu.

— Huta korostowska. Zarząd główny Polskiego Towarzystwa pedagogicznego we Lwowie zawiadamia, że wyjazd chłopców, przyjętych na kolonię wakacyjną w Hucie korostowskiej nastąpi dnia 8 b. m. o godzinie 7 rano. Koloniści mają się zgłosić na godzinę przed odjazdem w poczekalni II. klasy dworca głównego.

— Koło literacko-artystyczne odbyło wczoraj wieczorem zwyczajne walne zgromadzenie, na którem po przemówieniach pp. Fryling, Przybyłowicza, dr. Bałabana, Garczyńskiego, Rollego, Czeżowskiego i innych przyjęto do wiadomości sprawozdanie z czynności wydziału i udzielono absolutorym z rachunków.

Ustępującemu p. Ludwikowi Ramułtowi i jego zastępcom p. dr. Czołowskiemu i Rybkowskiemu, na wniosek p. Bol. Lewickiego, a gospodarzowi dr. Wincentemu Bałabanowi i sekretarzowi dr. Tad. Sobolewskiemu na wniosek p. Michała Rollego, wyrażono uznanie i gorące podziękowanie.

Następnie odbyły się wybory. Prezesem Koła literacko-artystycznego wybrany został redaktor dr. Aleksander Vogel, wiceprezesami pp. dyr. dr. Witold Lewicki i artysta malarz Zygmunt Rozwadowski, a sekretarzem dr. Jan Jordan. Do wydziału w miejsce ustępujących sześciu członków weszli pp. dr. Miecz. Andruszewski, Józef Chmieliński, Fr. Garczyński, dr. Roman Negrusz, Stan. Niewiadomski i Jan Radoszewski. Do komisyi rewizyjnej wybrani zostali pp. Stan. Aleksandrowicz, Zygm. Fryling i dr. Jerzy Younga.

Nowo wybrany prezes dr. Vogel w przemówieniu, przyjmując wybór zaznaczył, że będzie stać na straży charakteru Koła i dążyć, aby ono nie tylko brało żywy udział w ruchu literacko-artystycznym naszego miasta, ale i oddziaływało nań dodatnio.

Wnioskami członków zakończono zgromadzenie. Koło liczy obecnie 426 członków, a budżet jego roczny wynosi około 60.000 koron.

— Ślub. We wtorek, d. 4 lipca b. r., odbędzie się w kościele św. Mikołaja o godz. 11 przed południem ślub panny Romany Wiesiołowskiej, córki pp. Adolfów Wiesiołowskich, z p. Zygmuntem Bartmańskim, synem pp. Edmundów Bartmańskich.

— Oryginalne powinszowanie. Poeta Władysław Bełza otrzymał w dniu swych imienin oryginalne powinszowanie. Oto Polacy, zamieszkali w Raguzie, gdzie przed niedawnym czasem bawił także p. Bełza, przysłali mu w dniu imienin wyryte na dwumetrowej długości liściu agawy swoje życzenia.

— Wybitny literat polski, znany z licznych prac, zaniemógł ciężko i poddać się musi dłuższemu leczeniu. Środków materyalnych nie posiada żadnych, nie wątpimy jednak, że społeczeństwo polskie, któremu służył wielkim talentem, nie opuści go w chwili dłań krytycznej i pospieszy z pomocą, tak bardzo przezeń zasłużoną. Z łatwo zrozumiałych powodów, nie wymieniamy nazwiska literata. Wszelkie datki, bodaj najskromniejsze, przyjmuje administracya *Gazety Lwowskiej.*

△ **Kronika policyjna.** Policya aresztowała wczoraj Władysława Wołczuka, którego przytrzymano w Rynku na kradzieży pularesu ze znaczniejszą gotówką.

Do mieszkania Mojżesza Schreibera przy pl. Gołuchowskich włamał się wczoraj złodziej i skradł kilkanaście sztuk srebrnej zastawy stołowej, oraz znaczną ilość garderoby i bielizny, łącznej wartości 800 kor.

Z mieszkania p. D. Salamandra, urzędnika Kasy chorych skradziono garderobę i biżuteryę. Szkoda wynosi przeszło 700 kor.

† Zmarli w ostatnich dniach: w Krakowie, Mieczysław Dziurzyński, doktor filozofii, b. asystent wyższej Szkoły przemysłowej, w 27 roku życia;

w Łące, dr. Izaak Dreifach, tamtejszy, lekarz okręgowy, w 47 r. życia;

w Brodach, Jan Krzemiński, rewident rachunkowy tamtejszej okręgowej dyrekcyi skarbu, w 48 r. życia.

— Lekarz w pociągach kolejowych. Począwszy od zeszłego tygodnia po koniec sierpnia b. r. udziela lekarz kolejowy bezpłatnej doraźnej pomocy podróżnym w pociągach Nr. 30/1104, 203/3, które każdej soboty — a nie w piątek — jak dotychczas — wyjeżdżają z Karlsbadu do Podwołoczysk. Zarządzenie natomiast, że lekarz kolejowy znajdować się będzie w pociągach Nr. 4/204, 1103/29, wyjeżdżających każdej środy z Podwołoczysk, pozostaje bez zmiany.

— Wypadek w górach. W nocy z dnia 29 na 30 czerwca b. r. pogotowie ratunkowe w Zakopanem pod kierownictwem p. Zaruskiego udało się w Tatry, zkąd doniesiono o nieszczęśliwym wypadku dwóch turystów. O godz. 2 w nocy znaleziono Ludwika Koziczyńskiego z rozbitą czaszką. Wskutek pęknięcia liny spadł z wysokości 360 metrów z Rohacza ostrego. Drugiego turysty, nazwiskiem Jeune, dotychczas nie odszukano. Pogotowie szuka go dalej. Obaj turyści pochodzą ze Szląska górnego i wybrali się na wycieczkę w niedzielę w nocy.

— Katastrofa automobilowa pod Alwernią. Z Krakowa donoszą: Zwłoki zabitego inżyniera Bugajskiego w wypadku automobilowym pod Alwernią przewieziono do Oświęcimia. Pogrzeb odbędzie się dzisiaj.

Urzędnik starostwa Kubicki ma się dobrze. Dr. Szlang, który doznał załamania podstawy czaszki i wstrząsu mózgowego, przeniesiony do Krakowa, nie odzyskał przytomności. Lekarze nie mają nadziei utrzymania go przy życiu.

— Cholera na okręcie »Oceania«. Departament sanitarny Ministerstwa spraw wewnętrznych donosi, że wczoraj stwierdzono cholerę azyatycką w lekkiej formie u drugiej osoby znajdującej się na parowcu „Oceania" przybyłym do Tryestu. Chora zwie się Marya Zsoldan; wraz z innemi osobami pozostawała pod obserwacyą lekarską. Istnieje nadzieja, że chora wyzdrowieje.

Kronika prowincyonalna.

§ Rada gminna w Tustanowicach, zebrana posiedzeniu w d. 27 b. m. pod przewodnictwem burmistrza, p. Jakuba Spitzmana, uchwaliła jednogłośnie bez dyskusyi przyznać rodzinom niewinnych ofiar w Drohobyczu kwotę 5000 koron.

§ W Krynicy bawiło do 25 b. m. ogółem 3512 osób.

§ Licytacya. Dnia 4 lipca 1911 o godzinie 9 rano odbędzie się w magazynach towarowych na stacyi w Przemyślu publiczny przetarg niepodjętych towarów.

§ Śmierć od pioruna. We wtorek po południu nawiedziła Jarosław burza z piorunami, połączona z silną ulewą, która niemałe szkody wyrządziła w powiecie na polach. Burza zaskoczyła aptekarza Jakóba Wyszatyckiego, który wracał z odwiedzin z sąsiedniej wsi Pawłosiowa. Rażony piorunem, padł trupem na miejscu. Towarzyszącego mu psa piorun przerwał na dwoje.

§ W Samborze na przedmieściu „Powodowa" wybuchł dnia 27 b. m., o godzinie 3 po południu pożar od uderzenia pioruna, przyczem spłonęło 10 budynków gospodarczych.

Kronika zagraniczna.

* Strajk. Z Amsterdamu donoszą: Strajkujący czynią przeszkody w zaprowiantowaniu okrętów. Woźnice i prowadzący barki przyłączyli się do strajku.

* Skazany za szpiegostwo. Kapitan Luxer skazany został przez sąd w Lipsku za usiłowaną zbrodnię szpiegostwa na 6 lat twierdzy. Luxer był kierownikiem biura wywiadowczego w Belleforte i od rozmaitych osób usiłował w drodze ustnej lub pisemnej dowiedzieć się o rozmaitych tajemnicach.

* Wykolejenie pociągu. Na linii Paryż-Havre wykoleił się wczoraj pociąg. Podróżni odnieśli lekkie obrażenia. Przyczyną wykolejenia się pociągu był zamach zbrodniczy. Szyny były zerwane. Obok zerwanych szyn znaleziono gazety anarchistyczne i narzędzia, któremi szyny zerwano.

* Dżuma na Jawie. W ubiegłym tygodniu stwierdzono na Jawie 50 nowych wypadków zasłabnięcia, a 52 wypadków śmierci na dżumę. Kediri jest wolne od dżumy.

Notatki literacko-artystyczne.

Pamiętnik V Zjazdu techników polskich wyszedł z druku nakładem Stałej delegacyi V Zjazdu, pod redakcyą prof. St. Anczyca.

Treść jego stanowią, obok wstępu, obejmującego krótką kronikę Zjazdu, spis uczestników i t. d., referaty zjazdowe, poważny jego naukowy dorobek, na 42 ark. druku, przedstawiający najnowszy postęp techniki na różnych polach (opalanie lokomotyw ropą, ogrzewanie centralne budynków, motory dla centrali elektrycznych, budowa dróg dla ruchu automobilowego, wyrób sztucznych nawozów z powietrza i t. d.), sprawy ekonomiczno-techniczne wielkiej doniosłości (wyzyskanie sił wodnych, postulaty górnictwa krajowego, regulacya miast, rozwój kolei lokalnych, melioracye rolne i t. d.), kwestye technicznego kształcenia na wszelkich stopniach, organizacyę służby technicznej i wiele innych spraw objętych 40 referatami Zjazdu.

Całość pięknie wydana także pod względem zewnętrznym, stanowi gruby tom in 4-o cenę więc egzemplarza 8 koron należy uważać za bardzo przystępną. Książka znajduje się już w handlu księgarskim, główny skład w księgarni G. Seyfartha we Lwowie.

»Les musiciens polonais«. Otrzymujemy następujące pismo:

Szanowny Redaktorze!

Pracując nad powierzonem mi przez p. Ch. Malherbe'a, dyrektora Biblioteki i Muzeum Akademii narodowej muzycznej w Paryżu, uzupełnieniem dzieła Alberta Sowińskiego „Les musiciens polonais“ — zwracam się, za pośrednictwem Twego poczytnego pisma, do wszystkich, przebywających czy to w kraju, czy też zagranicą, polskich artystów-muzyków (kompozytorów, wirtuozów, dyrygentów), artystów operowych, pedagogów, oraz krytyków o łaskawe nadesłanie na moje ręce pod adresami: *Bibliothèque et Musée de l'Académie Nationale de Musique, rue Auber (Opéra) Paris 1-e, lub też 7. rue Toullier, Paris V-e*, słów kilka autobiografii, oraz działalności na polu muzyki.

Czesław Linda-Lipaczyński.

Paryż, 22 czerwca 1911.

P. S. Inne pisma proszę o przedruk niniejszego listu.

Z teatru donoszą: Z powodu ogromnego powodzenia wystąpi Ludwik Solski na ogólne żądanie w niedzielę w „Safandułach“, zamiast w „Fryderyku Wielkim“. Będzie to zarazem ostatni występ znakomitego artysty.

Bilety zakupione na przedstawienie „Fryderyka Wielkiego“ ważne są na przedstawienie „Safandułów“.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

W sobotę, przedostatnie przedstawienie przed wyjazdem do Krynicy, „Car Paweł I.“, dramat w 5 aktach D. Mereżkowskiego. Przedostatni gościnny występ L. Solskiego.

W niedzielę, ostatnie przedstawienie przed wyjazdem do Krynicy, „Safanduły“, komedya w 4 aktach W. Sardou. Ostatni gościnny występ L. Solskiego.

Repertuar »Teatru Nowego«.

W sobotę, o godzinie 8 wieczorem, „Małżeństwo na próbę“ (wodewil).

W niedzielę, o godzinie 4 po południu, „Kozioł ofiarny“.

W niedzielę, o godzinie 8 wieczorem, „Małżeństwo na próbę“.

W poniedziałek, o godzinie 8 wieczorem, „Małżeństwo na próbę“.

†

STANISŁAW NOWIŃSKI.

Wczoraj zmarł we Lwowie nestor polskich dziennikarzy w Galicyi, Stanisław Nowiński, przed pół wiekiem członek redakcyi *Gazety Lwowskiej*. Postać to była niezwykle sympatyczna, człowiek wielkiej słodyczy i skromności, zasłuchany i zapatrzony w dawno minione lata, tak bardzo od dzisiejszej epoki różne.

Wróciwszy do naszego miasta, zamknął się w ciszy czterech ścian swego mieszkania, i dopiero jubileusz stulecia *Gazety Lwowskiej* wywabił go ztamtąd, skłonił do odwiedzenia naszej redakcyi. „Nie miałem odwagi przyjść do was — mówił ściskając nasze dłonie — choć serce tutaj ciągnęło. Tak się wszystko zmieniło, rozrosło, spotężniało....“ Ostatni raz wystąpił w liczniejszem zebraniu na dorocznem walnem zgromadzeniu Towarzystwa dziennikarzy polskich, by z właściwą sobie prostotą i skromnością podziękować za mianowanie go dożywotnim członkiem uczestnikiem Towarzystwa.

Młodsze pokolenie dziennikarskie po raz pierwszy się z nim wówczas spotkało, z czcią i z rozrzewnieniem spoglądając na tę siwą głowę, na mądre, łagodne oczy patrzące na świat. Wszyscy garnęli się do starca, który — poruszony do głębi — szeptał jakieś niedosłyszane słowa. Czuć było, że przeżywa on jedną z milszych chwil swego długiego, a tak bardzo pożytecznego i pracowitego żywota.

Wkrótce potem poczęły krążyć głuche wieści o niedomaganiu ś. p. Nowińskiego. Lampa życia płonęła coraz słabiej, wreszcie wczoraj błysnęła ostatnim płomykiem i strudzone powieki zamknęły się na zawsze.

Stanisław Nowiński urodził się w Krakowie w połowie lipca 1837 r. w domu światłym, pełnym dobrych tradycyj. Początkowe nauki pobierał pod okiem rodzica, pedagoga sumiennego, ostrego i wymagającego, członka krakowskiego Towarzystwa naukowego. Przestrzegał on z całą pedanteryą czystości języka polskiego, co odbiło się z kolei we wszystkich pracach *jego syna, który pisał pięknym polskim językiem, choć tyle lat wypadło mu spędzić wśród obcych.

Po ukończeniu z odznaczeniem wszystkich kursów Instytutu technicznego, wypadało poświęcić się zawodowi, do którego śp. Stanisław nie czuł najmniejszego pociągu. Zamiłowanie nęciło go na inną drogę, niejednokrotnie, w owe lata zwłaszcza, wysłaną cierniami, krętą i kamienistą. Marzy o poświęceniu się literaturze, uczęszczając nawet przez czas jakiś na wykłady uniwersyteckie.

Życie jednak ma swoje prawa: dla chleba przyjmuje posadę nauczyciela domowego, by w atmosferze dworu polskiego spędzić lat kilka, poświęcając wolne chwile dalszemu samokształceniu się, czyta i studyuje wiele, próbuje nawet swych sił w poezyi, od której zaczynali z małymi bardzo wyjątkami wszyscy niemal pisarze nasi.

W r. 1860 posłał do redakcyi *Kółka rodzinnego* poemat większych rozmiarów. Pochwała i zachęta ze strony przezacnego Jana Zacharyasiewicza zadecydowały o przyszłości Nowińskiego. Wiesza wiedzę swoją techniczną i dyplomy na kołku, przybywa jesienią wspomnianego roku nad Pełtew i dostaje się do redakcyi *Gazety Lwowskiej* z płacą 240 złr. rocznie. Niebawem stał się tu ś. p. Stanisław najcenniejszą siłą redakcyjną, umieszczając rónocześnie utwory literackie we współczesnych nielicznych wydawnictwach peryodycznych.

Na podstawie konkursu i specyalnego egzaminu mianowany został w marcu 1870 r. redaktorem polskiego wydania *Dziennika ustaw Państwa*, pożegnał więc redakcyę *Gazety Lwowskiej* i przeniósł się do Wiednia, gdzie znaczne położył zasługi, dbając troskliwie o czystość języka polskiego, za co spotkało go nawet zaszczytne uznanie ze strony Akademii Umiejętności w Krakowie.

W r. 1878 powołano ś. p. Nowińskiego na profesora języka polskiego i literatury w Teresianum, gdzie młodzież otaczała ukochanego swego nauczyciela niezwykłą sympatyą i szacunkiem. Przebył na tem stanowisku do r. 1899, zaliczając się równocześnie do współpracowników warszawskiego *Wieku, Echa, Kłosów, Biblioteki Warszawskiej* i t. d. Był on ponadto jednym z założycieli Towarzystwa Biblioteki polskiej w Wiedniu, gdzie czynne jego współdziałanie pozostawiło po sobie w dziejach instytucyi wybitne ślady.

Odznaczony krzyżem kawalerskim orderu Franciszka Józefa, wraca 1902 r. do Lwowa, by tutaj snuć dalej ukochaną nić, która przewijała się jasnym szlakiem przez cały żywot Nowińskiego. Drobne szkice i powiastki, bardzo zacne co do treści a wdzięczne pod względem formy, pisane ślicznym językiem polskim drukuje w *Młodym Wieku* p. Bruchnalskiej; ogromny miłośnik zwierząt, stale zasila pracami swego pióra *Miesięcznik Tow. Ochrony zwierząt*, otaczany przez wszystkich, z którymi zetknąć mu się wypadło, szczerą sympatyą i czcią powszechną.

Zasnął cicho, z pełnem przeświadczeniem sprawiedliwie spędzonego żywota. Pozostawił po sobie pamięć dobrą, a ziemia polska, którą tak bardzo ukochał, z pewnością na piersi mu nie zaciąży.

Wyprowadzenie zwłok nastąpi w niedzielę, dnia 2 lipca b. r., o godzinie 4 po południu z domu żałoby przy placu św. Jura l. 6 na cmentarz Łyczakowski.

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie we wtorek, dnia 4 lipca, o godzinie 8 rano w kościele parafialnym Maryi Magdaleny.

* * *

Redakcya *Gazety Lwowskiej* złożyła wieniec u trumny swego dawnego, a czcigodnego współpracownika.

Wydział Towarz. dziennikarzy polskich na wieść o zgonie ś. p. Stanisława Nowińskiego nestora dziennikarzy polskich w Galicyi, uchwalił wysłać na ręce rodziny kondolencyę, a zarazem złożyć wieniec na trumnie.

Równocześnie uprasza wydział członków Towarzystwa o wzięcie licznego udziału w pogrzebie ś. p. Stanisława Nowińskiego.

Poradnik dla oszczędnej kuchni domowej.

Proporcya na 6 osób.

Niedziela. Zupa kalafiorowa. Rostbeouf z rusztu. Szpinak albo grzybki. Poziomki przecierane z kwaśną bitą śmietaną i biszkopty.

Poniedziałek. Zupa jarzynowa z ryżem. Kotlety z kruszek cielęcych. Kartofle i sałata. Pierogi z borówkami.

Wtorek. Rosół z kluseczkami wątrobianemi. Sztuka mięsa z sosem pomidorowym, kartofle. Knedelki z wiśniami.

Środa. Zacierka na maślaczkach. Pieczeń wołowa szpikowana słoniną. Buraczki. Placek kruchy z agrestem.

Czwartek. Zupa cytrynowa. Wątróbka cielęca duszona. Kartofle. Legumina grysikowa z sokiem.

Piątek. Zupa z borówek. Jajka sadzone na grzybowym smaku. Pierogi leniwe.

Sobota. Barszcz zabielany i kartofle. Kapusta włoska faszerowana. Kompot mieszany.

Przepisy:

Knedelki z wiśniami. Ośm kartofli sypkich ugotować i przetrzeć przez sito; dodać pół kila mąki, 5 żółtek i pianę z białek, 3 łyżki grysiku, łyżkę masła i trochę soli. Wyrobić to na ciasto i biorąc po 2—3 wisien oblepiać tem ciastem, tworząc je okrągłe i następnie gotować na ukropie, jak zwykłe knedle ze śliwkami. Podając, oblać masłem z bułeczką i obsypać cukrem.

Konserwowanie groszku na zimę.

W suche flaszki nasypać bardzo młodego groszku, dać do każdej $^3/_4$ litrowej na koniec scyzoryka kwasu salicylowego, zakorkować i zalać lakiem. Tak przygotowane ustawić w baniaku, przełożyć sianem i gotować od zagotowania 25—30 minut, poczem gdy wystygną, wyjąć z wody i przechować w suchem miejscu chłodnem. W zimie groch będzie wyglądał jakby dopiero co został zerwany.

Konserwowanie szyjek raków.

Raki odgotowane jak zwykle w soli i z koprem wystudzić, obrać i osuszyć w przewiewnem miejscu, poczem układać w kompotyery małe o wąskich szyjkach, zalać przegotowaną, trochę osoloną wodą, zapakować korkiem i pęcherzem i gotować jak kompoty 20—25 minut. Chować w spiżarce albo suchej piwnicy. Skorupki wypłukać i dokładnie wysuszyć, a przechować w blaszanej puszce i w miarę potrzeby tłuc miałko i smażyć w maśle.

Konserwowanie szczawiu na zimę.

Ładne liście szczawiowe, wypłukane i następnie osuszone, posiekać drobno najlepiej na maszynie od mięsa, złożyć do małych butelek, dobrze zakorkować i jeszcze papierem pargaminowym zawiązać i jak powyżej gotować 25—30 minut. Następnie przechowywać w suchem miejscu.

Szpinak na zimę.

Szpinak odgotowany i starannie z wody osączony usiekać, przefasować przez gęste sito, ułożyć w kompotery, zawiązać pęcherzem dając pod spód talarek papieru pergaminowego i, jak powyżej szczaw, gotować 25—35 minut od zagotowania.

Nowina.

RYMANÓW.

Rymanów! — Przed laty trzydziestu nikt prawie nie znał tej miejscowości. B[illegible] mieścina to licha, górska, zamieszkała jak to zwykle nasze miasteczka, przeważnie przez brać izraelską, roztaczającą swe opiekuńcze skrzydła w sprawach finansowo-handlowych nad bracią chrześciańską, która rozsiadła się u podnóża miasteczka po jego przedmieściach.

I takby było po dziś dzień, gdyby nie... krowy. Śmiejecie się?... Śmieszne to jest, ale niemniej prawdziwe, że krowy odkryły Rymanów i jego cudownie leczące wody. Oto około r. 1875 spostrzeżono, że krowy pędzone do pojenia w rzece Tabie zdążały zawsze w pewne miejsce koło tej rzeki i tam chętniej piły wodę, niż gdzieindziej. Pokazało się, iż bydełku smakuje słona woda, pochodząca ze źródlisk bijących obok łożyska rzeki. Doniesiono o tem właścicielom dóbr, hr. Stanisławowi i Annie Potockim i ci zaraz dorozumieli się, iż źródła te mogą mieć jakąś łączność ze źródłami Iwonicza, miejscowości leżącej w prostej linii od tego miejsca w odległości kilku kilometrów. Zawezwano więc chemika p. Sławika, który uznał, że to są wody mineralne — hr. St. Potocki zabrał się raźno do roboty i już w r. 1878 czytamy atest sanockich lekarzy dla wody rymanowskiej.

Po fachowem rozdzieleniu źródeł wedle składników wody na trzy tj. „Tytusa“ (bardziej jodowe), „Celestynę“ (zawierającą najwięcej sody) i „Klaudyę“ (o największej zawartości żelaza), otrzymano koncesyę Namiestnictwa i w r. 1881 zakład kąpielowy Rymanów Zdrój (znajdujący się na gruntach miejscowości Posada górna, Deszno i Wołtuszowa) został otwarty, a już w tymsamym roku nagrodzony został na wystawie III. Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich. W roku 1882 posiadał zakład 8 domów, 11 kabin i wysyłał około 1000 flaszek wody. — Liczba gości wynosiła blisko 500.

Otwarcie kolei transwersalnej, mającej stacyę Rymanów (ale niestety zbyt daleko, bo o 8 km. od zdroju oddaloną), którego założyciel Rymanowa-Zdroju nie doczekał, przyczyniło się znacznie do rozwoju zdrojowiska. Pozostała po śp. Stanisławie wdowa Anna z Działyńskich, jedna z najpopularniejszych i najciekawszych postaci arystokracyi galicyjskiej, wzięła ster interesów w swoje ręce i z zapałem wrodzonej idealistki zabrała się do pracy. W r. 1885 na gruntach przez nią ofiarowanych powstaje I. krajowa lecznicza kolonia dla dzieci — instytucya wysoce humanitarna i potrzebna. Z początku 25, obecnie zaś 300 dzieci skrofulicznych, zniszczonych niehygienicznymi stosunkami w miastach, korzysta ze zbawiennych wód rymanowskich. Co to za dobrodziejstwo dla ludzkości, ocenić może tylko ten, który widzi dzieci te przybywające do zdrojowiska, a potem w chwili, gdy je opuszczają.

Rymanów-Zdrój ma 3 źródła, różniące się ilością składników chemicznych. „Tytus“ o największej zawartości jodu, znakomity w leczeniu skrofułów, przymiotu, chorób przemiany materyi miażdżycy (zwapnienia żył etc.) — „Klaudya“ zbliżona do wód Krynicy o dość wybitnej zawartości żelaza (fe H_2) wskazana na niedokrewność, błednicę, a „Celestyna“ jako zawierająca dużo sody na cierpienia żołądkowe i jelitowe (skład jej podobny zupełnie do składu wody źródła „Rakoczy“ w Kissingen: (chlorku sodowego „Rakoczy“ 5·8 — „Celestyna“ 5·9 — chlorku litu „Rakoczy“ 0·020 — „Celestyna“ 0·022 — dwuwęglanu sodowego ma „Celestyna“ 1·31). „Mein Liebchen, was willst du mehr“ — wszak masz wody na wszystkie prawie cierpienia — masz w Rymanowie, Krynicę, Iwonic i Kissingen odrazu. Dodajmy do tego położenie podgórskie (370 m nad poz. morza) wśród obfitych lasów szpilkowych — nad bystrą górską rzeką, a każdy może sobie wyobrazić jak błogosławionym przez Boga zakątkiem ziemi jest ten Rymanów.

I nieraz patrząc na to wszystko — myślałem sobie: „mój Boże!... gdyby to Niemcy mieli!... Coby z tego zrobili....“ Nie było to wcale życzenie heretyckie i potępienia godne, ale westchnienie człeka widzącego jakąś dziwną niemoc naszą — niemoc przedewszystkiem ekonomiczną. Brak kapitałów nie pozwala obecnemu właścicielowi hr. Janowi Potockiemu rozwinąć zakładu tak, jakby to zrobić trzeba, a nie wątpię, żeby potrafił. W Niemczech, czy zagranicą, gdzieindziej w tej chwili właściciel takiej perły zdrojowisk dostałby do rozporządzenia miliony — tutaj u nas, gdzie musimy od podstaw, najpierw szych podstaw dźwigać nasz przemysł, na takie rzeczy pieniędzy nie ma. Każdy zaoszczędzony, ba nawet w spadku rodzinnym otrzymany grosz wkłada hr. Jan Potocki w adaptacyę zakładu (przed 2 laty zaprowadził instalacyę elektryczną), ale to wszystko oczywiście zamało. Najważniejsze potrzeby zakładu i kanalizacya i odpowiednie łazienki nie są jeszcze załatwione. Łazienki obecne I. klasy są jeszcze zbyt prymitywne, bez wy-

gód i jakiego takiego komfortu — łazienki II. klasy mają za wiele niewygód i złe położenie tak, że trzebaby co prędzej zdegradować łazienki I. kl. na drugą, a II. kl. na trzecią, łazienki zaś I. kl. dać odpowiednie wymaganiom obecnym. Obecnie jest 20 łazienek I. kl., 26 łazienek II. kl. i 7 łazienek III. kl., stosunek zatem trochę nieproporcyonalny.

Natomiast nie da się zaprzeczyć, że pod względem porządku i czystości przewyższa Rymanów o wiele nasze inne zdrojowiska, co jest zasługą tak zarządu i właściciela, jak i samej natury, która rozrzuciła zdrojowisko w szerokiej, obszernej dolinie rzeki, nie zmuszając ludzi do skupiania się w jednem miejscu. To jest ogromnie dodatnią stroną Rymanowa.

Ujemnemi jego stronami są: oddalenie od stacyi kolejowej (o 8 klm.), które jednak dzieli z wielu zdrojowiskami Galicyi, położonemi w górach, dokąd linia kolejowa większa nie ma racyi bytu, tudzież brak wielu wygód, jak n. p. konieczność wożenia z sobą pościeli, a do niedawna także kucharek i naczynia kuchennego. Wikt restauracyjny (chociaż restauracya p. Christmana należy do lepszych) nie każdemu smakuje, a pensyonatów do niedawna nie znał Rymanów wcale. Obecnie jest pensyonat w willi pod Matką Boską, najpiękniej może położonej — obszernej o 50 pokojach realności — dalej pensyonat w willi pod Aniołem Stróżem i w „Zaciszu“.

Rymanów jest głównie Eldoradem dzieci. Te czują się tam jak w raju, mając ogromnie dużo przestrzeni i swobody. Inne zdrojowiska mają miejsce zbyt ograniczone — dzieci tam ani się wybiegać, ani nawet swobodnie poruszać nie mogą. To też widać ich tam wszędzie, w lasach, po trawnikach, deptakach, a we czwartki na zabawach w sali domu zdrojowego. Kto chce dzieciom swoim dać zdrowie i rozrywkę, dla tego jedynem miejscem jest Rymanów. Nie ma dziecka, dla któregoby wody rymanowskie choć trochę nie były potrzebne, a niema człowieka, któryby patrząc na wesoło hasające, dorastające nowe pokolenie, nie doznał uczucia radości...

Jedźmy więc do Rymanowa dla dzieci i dla siebie.... Przyda on się każdemu z nas. Mimo chwilowych niewygód i nieprzyjemności każdy wspomina mile Rymanów-Zdrój, a znam takich, którzy wracają doń stale od lat kilkunastu. Znam takich, którzy jeździli do Rymanowa jako dzieci, a teraz z własnemi przyjeżdżają dziećmi, a ta ciągłość wrażeń przy zmienionych okolicznościach daje im z pewnością uczucie wieczności....

Stosunki komunikacyjne poprawiły się dla Rymanowa od lat kilku, gdy zaprowadzono wozy wprost z Krakowa i Lwowa tak, że nie potrzeba się przesiadać. Tylko pociąg powrotny nocny z Rymanowa do Lwowa nie ma jeszcze tego i albo trzeba wracać na Przemyśl, a wtedy przesiadać się dwa razy i czekać w Przemyślu półtora godziny — albo też w Samborze czekać na pociąg 3 godziny. Pociągi dzienne kursują dobrze — swoją drogą z niewielką szybkością, skoro przestrzeń 200 klm. ze Lwowa do Rymanowa przebywają zaledwie w 6 godzinach (automobilem jedzie się 3 godziny). Obecnie projektowana kolej Dynów-Brzozów Rymanów-Dukla przechodziłaby bliżej miasteczka Rymanów i zbliżyłaby stacyę kolejową do zakładu o jakie 4–5 klm. Podobno jednak są jakieś starania ludzi wpływowych, by kolej ta poszła na Krosno, co znów zakładowi zdrojowemu żadnego nie przyniosłoby pożytku. Komunikacyę ze stacyą uskutecznia się za pośrednictwem fiakrów miejscowych (dorożka 5 kor., wózek 3 kor.), co w razie kurzu, zimna lub deszczu nie należy do przyjemności. Ale znów tak bardzo to uciążliwem nie jest i odstraszać ludzi od Rymanowa chyba nie powinno.

Nie mam pretensyi, by tych kilka czy kilkaset słów moich przekonało lub nakłoniło kogo do odwiedzenia Rymanowa, a nawet przestrzegam każdego, że kto tam raz zajrzał ten prędzej czy później doń powróci. Takie to już miejsce.... Można nań narzekać, ale ono zawsze „ciągnie“.

E. Walter.

OSTATNIA POCZTA.

= Najj. Pan wczoraj przed południem przyjął w willi „Hermes“ raporty wojskowe i raport szefa sekcyi Darovary'ego. O godzinie 11 rano przyjął Monarcha na posłuchaniu prywatnem Najd. Arcyksiężnę Izabelę, Małżonkę Najd. Arcyksięcia Fryderyka, następnie zaś na posłuchaniu specyalnem przyjął *attaché* marynarki w ambasadzie przy dworze włoskim.

Między godziną 1 a 2 odbył Najj. Pan przechadzkę, a o godz. 6 po obiedzie wyjechał w okolice.

* *Wiener Ztg.* ogłasza ustawę z dnia 22 grudnia 1910 r., w sprawie zmiany linii akcyzowej w Krakowie.

= Węgierska Izba magnatów uchwaliła ustawę wojskowę.

= We francuskiej Izbie deputowanych i w senacie odczytano wczoraj deklaracyę nowego rządu, która zapowiada przedłożenie ustawy o rozgraniczeniu okręgów szampańskich i ustawy wyborczej. Dalej rząd zapowiada, że i nadal opierać się będzie na swoich sojuszach i przymierzach.

Po wysłuchaniu deklaracyi rządu, uchwalono na wniosek prezydenta ministrów wspólnie obradować nad wszystkiemi interpelacyami o polityce zagranicznej.

= Z Belgradu donoszą: Gabinet Pasicza podał się wczoraj po południu do dymisyi wskutek różnicy, jaka powstała między ministrem skarbu a handlu w sprawie pożyczki dla państwowego Banku hipotecznego.

= Sobranie bułgarskie przyjęło wczoraj po dłuższej dyskusyi przedłożenie w sprawie zmiany konstytucyi.

= Donoszą z Pekinu, że rząd chiński jest zaniepokojony z powodu utworzenia wielkiego Towarzystwa japońskiego, które nibyto ma na oku cele ekonomiczne, w rzeczywistości zaś ma cele wyłącznie polityczne. Mianowicie 4 posłowie japońscy utworzyli Towarzystwo pod nazwą „Kongres azyatycki“, mając kapitału zakładowego 800.000 jen, z czego część dostarczyła gotówką tajna kasa sztabu generalnego japońskiego. Towarzystwo ma za zadanie utrzymywać we wszystkich eksponowanych punktach Azyi wschodniej mężów zaufania, którzy mają donosić wprost sztabowi generalnemu o wszystkich sprawach wojskowych, politycznych i gospodarczych.

= Prezydent Taft rozkazał, aby 4 pułk dywizyi manewrowej w Texas, pozostający koło St. Antonio, cofnięto. Rozmaite pułki pozostaną zapewne przez lato w Texas.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Z Rady kolejowej.

Wiedeń, 1 lipca. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi II państwowej Rady kolejowej reprezentant Rządu radca Cesarski Karlinski oświadczył w sprawie wniosku pp. Dattnera i Epsteina o pomnożenie wagonów osobowych, lepszego zaopatrzenia w wagony osobowe stacyi krakowskiej, że park kolejowy wagonów osobowych, wliczając zamówienia na r. 1912 powiększony będzie o 2023 wagonów osobowych. Jest to dowodem, że Zarząd kolejowy uwzględnia potrzeby ruchu kolejowego. Rezerwa wozów osobowych na stacyi krakowskiej nie jest ani lepsza, ani gorsza, niż na innych stacyach i wystarcza dla ruchu normalnego. Gdy wskutek zwiększonego ruchu robotników galicyjskich ruch osobowy się zwiększa, powiększa się także ilość wagonów osobowych. Wyjaśnienie to przyjęto do wiadomości. W sprawie wniosku dotyczącego rezerwowania w Krakowie miejsc w wozach sypialnych dążących na Zachód, radca Karliński oświadczył, że nie da się to przeprowadzić, ponieważ wozy przeznaczone na Zachód są bardzo zajęte.

W sprawie wniosku hr. Szeptyckiego o wdrożenie potrzebnych kroków co do wykupna będącej w dzierżawie kolei lokalnej Lwów-Bełzec, co do wciągnięcia jej do taryfy jednolitej sieci kolei państwowych i co do zupełnego zrównania jej z taryfami austryackich kolei państwowych, wnioskodawca oświadczył, że upaństwowienie tej linii nie będzie połączone z większymi kosztami, niż dzisiejszy stosunek dzierżawny.

Reprezentant Rządu radca ministeryalny Ressig podniósł, że kolej lokalna Lwów-Bełzec jest dzierżawiona przez Państwo, że Zarząd kolejowy co do taryf i w każdym innym kierunku ma zupełną swobodę działania i że ze stanowiska interesów niema żadnej różnicy, czy kolej ta będzie wykupiona, czy dzierżawiona przez Państwo.

Po krótkiej dyskusyi, w której zabierali głos: wnioskodawca, reprezentant Rządu i zastępca członka Rady kolejowej p. Goldlust przyjęto część wniosku, dotyczącego wykupna kolei.

Wiedeń, 1 lipca. Na wczorajszem posiedzeniu komisyi państwowej Rady kolejowej dla spraw wspólnych, członek Rady Exner uczynił wniosek, aby wezwać Ministerstwo kolejowe do ogłoszenia studyów w sprawie urządzenia kolei dla przewożenia frachtów między Wiedniem a Krakowem (*Massengüterbahn*), jako rekompensatę za projektowany kanał Dunaj-Odra.

Członek Rady Horowitz wyraził obawę, iż przyjęcie tego wniosku może stać się prejudykatem dla uchwały w sprawie kanałów. Głosować będzie za tym wnioskiem, jeśli wykreślone będą w nim słowa: „jako rekompensata za projektowany kanał Dunaj-Odra“.

Po krótkiej dyskusyi uchwalono z poprawką p. Horowitza.

Uchwałę w sprawie wniosku o utworzenie dyrekcyi kolejowej w Czerniowcach, odroczono.

Kraków, 1 lipca. (*Tel. pryw.*) W sprawie szpiegostwa stwierdziła tutejsza dyrekcya policyi, że aresztowany rzekomy Adolf Müller jest w rzeczywistości Maryanem Marcinem Piechocińskim. Wysłany do Lwowa inspektor policyi Karcz odwiedził jego rodziców, mieszkających przy ul. Zyblikiewicza 8; ojciec jest krawcem. Piechociński wychował się i kształcił we Lwowie, uczęszczał tu do Akademii handlowej, następnie pracował w różnych interesach i przedsiębiorstwach przemysłowych w Krakowie i Galicyi, ostatnim razem w dobrach Zawadka w powiecie kałuskim jako buchalter. Na jakiś czas wyjechał z Galicyi. Władze zajęte są obecnie ustaleniem miejsca dłuższego jego pobytu poza krajem. Doniesienia, jakoby aresztowano wspólników Piechocińskiego, niejakiego Zytkiewicza itd., są nieprawdziwe; są to fałszywe nazwiska, których używał Piechociński. Żadnego wspólnika dotąd nie uwięziono.

Kraków, 1 lipca. Centralna konferencya krajowych związków turystycznych rozpoczęła się po godzinie 9 rano w sali Izby handlowej i przemysłowej. W prezydyum zasiadają: prezes krajowego Związku turystycznego w Krakowie Jan Federowicz, wicepr. dr. Schneider i radca cesarski Mass, prezes wiedeńskiego Związku turystycznego. Zebranych powitał prezes Federowicz; krótko odpowiadał radca Maas. Przystąpiono do fachowych referatów o podniesieniu turystyki. Po ukończeniu obrad uczestnicy o godzinie 1 po południu pojechali do Zakopanego. Tam odbędzie się wieczorem przyjęcie u dr. Chamca. Jutro zwiedzać będą Zakopane.

Zakopane, 1 lipca. (*Tel. pryw.*). Odbyło się tu pod przewodnictwem prof. Ant. Górskiego walne zgromadzenie akcyonaryuszów Towarzystwa akcyjnego pod firmą „Zakład wodoleczniczy dra Andrzeja Chramca w Zakopanem“. Uczestnicy przedstawiali kapitał 710.000 kor. w 3550 akcyach. Zamknięcie rachunkowe i bilans przyjęto do wiadomości i udzielono zarządowi absolutoryum.

Rok 1910 zamknięto bez zysków ale i bez strat. Wystarczyło nawet na odpisanie części kosztów założenia Towarzystwa akcyjnego w sumie 8600 koron. O kierownictwie dra Chramcza świadczy pochlebnie to, iż pomimo pożaru, który zniszczył $^3/_4$ budynków, zakładu nie zamknięto, ale zdołano dalej prowadzić. Dochód brutto za 5 miesięcy i 12 dni wynosił przeszło 96.000 kor., czysty dochód wystarczył na opłacenie kosztownej administracyi, gdyż musiano ją powiększyć ze względu na budowę, a nawet pozostała pokaźna kwota na odpisanie części kosztów założenia. Dr. Chramiec prowadzi budowę rozpoczętą we wrześniu 1910 dalej energicznie tak, iż za parę tygodni będzie można oddać gmach na usługi kuracyuszy. Rada nadzorcza podniosła z uznaniem zalety nowego budynku. Upoważniono radę nadzorczą do zakupna mebli pomysłu Wyspiańskiego za 10.000 kor.

Zebranie akcyonaryuszów zajęło się też sprawą połączeń kolejowych Zakopanego i uchwaliło wysłać telegramy do JE. P. Marszałka krajowego, Ministerstwa kolejowego i państw. Rady kolejowej z prośbą, aby urządzono całoroczny ruch pociągów z Krakowa około 3 po poł., a z Zakopanego do Krakowa około 8 rano.

Przewodniczący dr. Górski wyraził podziękowanie pp. Chramcom. Rada nadzorcza w samej budowie i w urządzeniu wewnętrznem uwzględniała zawsze przemysł krajowy. Za 160.000 kor. zamówiono urządzenie i meble u firm krajowych, a za 8000 kr. sprowadzono wzory z Anglii, aby resztę według tych wzorów zamówić w kraju.

Katastrofa pod Alwernią.

Kraków, 1 lipca. W sprawie katastrofy automobilowej w Alwerni zaznaczyć można, że stan zdrowia urzędnika starostwa w Oświęcimiu Kubickiego jest dziś znacznie lepszy. Według nadeszłych z Oświęcimia wiadomości, Kubicki może się już dziś przechadzać, zdrowiu jego nie grozi niebezpieczeństwo. Stan zdrowia dr. Schlanka polepszył się dziś cokolwiek; lekarze nie tracą nadziei utrzymania go przy życiu. Według zasięgniętych u pana Kubickiego telefonicznie informacyj, przyczyną katastrofy było pęknięcie pneumatyku po prawej stronie wozu. Wóz pochylił się w prawo na pochyłym gościńcu. Inż. Bugielski skręcił wówczas gwałtownie na lewo. Przy tym zwrocie na lewo wóz wyskoczył do góry, wywrócił koziołka i stanął ponownie na kołach, miażdżąc głowę Bugielskiego i kalecząc Schlanka, a odrzucając na prawo Kubickiego.

Wiedeń, 1 lipca. P. Minister skarbu posunął do VIII. klasy rangi Stanisława Wintera, zarządcę materyałów w Wieliczce.

P. Minister sprawiedliwości zamianował sędziego powiatowego i naczelnika sądu powiatowego, dr. Adama Kukalskiego, radcą sądu krajowego z pozostawieniem go na dotychczasowem stanowisku.

Wiedeń, 1 lipca. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem robót publicznych, kolei żelaznych, skarbu, handlu i sprawiedliwości, zezwoliło na utworzenie Towarzystwa akcyjnego elektrycznego, przedtem Sokolnicki i Wiśniewski we Lwowie i zatwierdziło statuty tego Towarzystwa.

Paryż, 1 lipca. Izba deputowanych uchwaliła 367 głosami przeciw 173 porządek dzienny, w którym wyraża ufność, że rząd urzeczywistni republikański program i przeprowadzi świeckie, fiskalne i społeczne reformy, jakoteż porozumienie republikanów w sprawie reformy wyborczej.

Liczbę 173 posłów, którzy głosowali przeciw rządowi, tworzyło: 70 zjednoczonych socyalistów, 46 progresistów, 2 nacyonalistów, 24 członków prawicy, 21 członków Action liberale, 10 posłów niezawisłych.

Londyn, 1 lipca. Na okręcie „Superb“ podczas ćwiczeń w Kanale nastąpił wybuch. 3 marynarzy zginęło.

Londyn, 1 lipca. „D. News.“ donoszą: W kołach ministeryalnych słychać, że gabinet jednogłośnie uchwalił udzielić niebawem królowi rady, aby zrobił użytek ze swego przywileju mianowanie nowych parów, gdyby Izba lordów nie cofnęła swych wniosków, postawionych w sprawie zmiany bilu o prawie veta.

Londyn, 1 lipca. Oboje królestwo, ks. Walii, ks. Marya i ks. Albert i Jerzy jechali wczoraj w automobilach, witani po drodze entuzyastycznie przez ludność, do Pałacu kryształowego, do którego zaproszono 100.000 dzieci szkolnych.

Londyn, 1 lipca. W Liverpoolu na pokładzie okrętu „Arabia“, który dziś miał wyjechać, wybuchło pięć pożarów jeden po drugim. Wywołało to wielki popłoch i wzburzenie. Pożary były prawdopodobnie podłożone.

Konstantynopol, 1 lipca. Według depeszy walego z Erzerum, Rossyanie zamordowali jednego Kurda. Porta poczyniła w tej sprawie kroki w Petersburgu.

Z W. Księstwa Poznańskiego.

Poznań, 1 lipca. (*Tel. pryw.*). Pomimo orzeczenia najwyższego trybunału w Lipsku, żona dróżnika kolejowego Mayerowa wniosła do sądu ziemiańskiego nową skargę przeciw hr. Kwileckiemu o fałszywe zeznania w aktach stanu cywilnego.

Sprawy rossyjskie.

Petersburg, 1 lipca. (*Tel. pryw.*). Onegdaj w dokach warstatów bałtyckich spuszczono na morze okręt liniowy „Sebastopol“, pancernik typu dreadnought, zbudowany w zakładach bałtyckich, według projektów inżynierów rossyjskich i z materyałów krajowych. Długość okrętu wynosi 180 m., największa szerokość 26·53 m.; komendantem mianowany Bestużew-Rjumin, były starszy oficer zatopionego w porcie Artura pancernika „Sebastopol“.

Petersburg, 1 lipca. (*Ag. tel.*). Ministerstwo wojny przedłożyło Radzie ministrów wniosek o udzielenie szkole lotniczej w Sebastopolu w ciągu 3 lat po 100.000 rubli rocznie.

Petersburg, 1 lipca. Profesor ekonomii Georgiewskij został zamianowany dyrektorem centralnej komisyi statystycznej.

Petersburg, 1 lipca. Rada ministeryalna obradowała nad budżetem Finlandyi i zatwierdziła budżet, opracowany przez senat finlandzki. Na wniosek generał-gubernatora finlandzkiego podwyższono budżet wydatków o 80.000 marek na dyety finlandzkich członków Dumy państwowej i o 120.000 marek na rzecz rossyjskich szkół w Finlandyi. Dochody Finlandyi w r. 1911 wynosiły 151 milionów, a wydatki 141 milionów marek.

Petersburg, 1 lipca. (*Tel. pryw.*). W procesie o sfałszowanie testamentu Ogińskiego wszyscy skazani zgłosili apelacyę, prokurator również założył protest.

Mukden, 1 lipca (*Pet. Ag.*) Wśród krajowej inteligencyi zapanowało wielkie wzburzenie z powodu wydalenia nie mających roboty Chińczyków z rossyjskiego obszaru amurskiego i z powodu zaprowadzenia nowych przepisów co do rejestrowania chińskiej ludności. Panuje obawa, jakoby miały nastąpić agresywne kroki Rossyi w Mandżuryi. Dzienniki atakują w ostry sposób rząd, zarzucając, że nie jest w stanie bronić skutecznie interesów chińskich zagranicą.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

L. cz. E. 326/11 (7) (7392)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 sierpnia 1911 o godz. 8 rano odbędzie się w biurze Nr. 18 licytacya a) realności lwh. 495 gm. Turka z 670 sąż. kw. roli, b) realności lwh. 710 gm. Turka z 588 sąż. kw. roli się składających.

Wartość szacunkowa a) 302 kor., b) 261 kor.

Najniższa oferta ad a) 203 kor, ad b) 174 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 12.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Gwoździec, dnia 26 czerwca 1911.

L. cz. E. 317/11 (8) (7077)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 sierpnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2, odbędzie się licytacya 3/16 części realności lwh. 172, 3/32 części realności lwh. 209 i 3/8 części realności lwh. 336 gm. Strzałki. Seńka Szerewety własnych. Pierwsza realność składa się z 8 prc. grt. (ogrodu, łąki i roli) o powierzchni 48 arów 45 m^2 i ze stojącej na jednej z owych prc. części stodoły. Realność lwh. 209 składa się z trzech prc. grt. (roli i łąki o powierzchni 133 arów 26 m^2, wreszcie realność lwh. 336 składa się z jednej prc. grt. roli o powierzchni 89 arów 17 m^2.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to: 3/16 części lwh. 172 na 336 kor., 3/32 części lwh. 209 na 273 kor. a 3/8 części lwh. 336 na 675 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do lwh. 172 kwotę 224 kor, odnośnie do lwh. 209 kwotę 182 kor., a odnośnie do lwh. 336 kwotę 450 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Bóbrka, dnia 16 maja 1911.

L. cz. E. VII. 29/11 (6) (7390)

Edykt licytacyjny.

Dnia 16 sierpnia 1911 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, odbędzie się licytacya realności lwh. 633 gm. Dora z przynależnościami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 12.970 kor, przynależności zaś na 100 kor.

Najniższa cena wynosi 8713 kor. 33 hal.

Warunki licytacyjne i dokumenta można przejrzeć w biurze Nr. 19.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy terminie licytacyjnym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Delatyn, dnia 19 czerwca 1911.

L. cz. E. 218/11 (6) (7363)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Judy Leiby Alefanza kupca w Kamionce str. odbędzie się dnia 11 lipca 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. III. licytacya 1/4 części realności objętej lwh. 854 ks. gr. gm. Kamionka str.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 150 kor.

Najniższa cena wynosi 100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości **nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.**

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka str., dnia 8 czerwca 1911.

L. cz. E. 1463/11 (6) (7364)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Iwana Dutkowskiego odbędzie się dnia 21 lipca 1911 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6 licytacya realności lwh. 761 gm. Kobaki.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1914 kor.

Najniższa cena wynosi 1276 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem ustala i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Kuty, dnia 19 czerwca 1911.

L. cz. E. 746/11 (4) (7330)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Sniatynie zastąpionej przez adw. dr. Rosenhecka odbędzie się dnia 27 lipca 1911 o godzinie 3 po południu w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya lwh. 337/IV. gm. Sniatyn składającej się z pb. 746 obszar 54 m^2 pb. 1805 obszar 65 m^2 pgr. lkat. 555 obszar 9 ar 93 m^2 wraz z przynależnościami, składającemi się z domu z drzewa gontami krytego, olejarni i komory.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 480 kor. 50 hal, przynależności zaś na 1910 kor.

Najniższa cena wynosi 1593 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sniatyn, dnia 9 czerwca 1911.

L. cz. E. 505/11 (6) (7327)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Spółki oszczędności i pożyczek w Pilźnie zastąpionej przez adwokata dr. Gucwę w Pilźnie odbędzie się dnia 8 sierpnia 1911 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 licytacya 19/56 części realności lwh. 225 ks. gr. gm. Słotowa pod Nr. d. 5.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 3225 kor. 52 hal., przynależności nie ma.

Najniższa cena wynosi 2316 kor. 42 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Pilzno, dnia 19 czerwca 1911.

L. cz. E. 1006/11 (7387)

W sądzie tutejszym, odbędzie się dnia 14 lipca 1911 o godzinie 3-ciej po południu (sala rozpraw 5) licytacya realności lwh. 252 gm. Żurawińce wartości szacunkowej 733 kor.

Najniższa cena wynosi 488 kor. 70 hal.

Odnośne akta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 10 czerwca 1911.

L. cz. E. 297/11 (7386)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 13 lipca 1911 godzina 11 przed południem (biuro egzekucyjne 2) licytacya:

a) 1/6 części realności lwh. 28, gminy Ossowce,

b) całej realności lwh. 30, gminy Ossowce.

Wartości szacunkowej a) na kwotę 38 kor. 33 hal., b) na kwotę 200 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) kwotę 25 kor. 54 hal., ad b) kwotę 133 kor. 32 hal.

Odnośne akta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 10 czerwca 1911.

L. cz. E. 740/11 (7389)

W sądzie tut. odbędzie się dnia 11 lipca 1911 godzina 10 rano (biuro egzekucyjne 2) licytacya realności lwh. 1047 gm. Buczacz wartości szacunkowej 2375 kor.

Najniższa cena wynosi 1187 kor. 50 hal.

Odnośne akta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Buczacz, 10 czerwca 1911.

L. cz. E. IX. 5737/10 (6702)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Tomka Pełecha, gospodarza w Małkowicach, zastąpionego przez adwokata dr. Gangberga w Przemyślu, odbędzie się dnia 10 sierpnia 1911 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 w Przemyślu, licytacya realności w Małkowicach: lwh. 126 ocenionej po potrąceniu dożywotniego używania Anny Prokopiec na 900 kor., lwh. 245 na 250 kor., połowy lwh. 531 na 150 kor., połowy lwh. 475 i przynależności na 422 kor. 20 hal., połowy lwh 476 na 700 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 126 gm. Małkowice 600 kor., co do realności lwh. 245 gm. Małkowice 125 kor., co do 1/2 realności lwh. 531 gm. Małkowice 100 kor., co do 1/2 realności lwh. 475 gm. Małkowice 281 kor. 46 hal., co do 1/2 realności lwh. 476 gm. Małkowice 466 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.

Przemyśl, dnia 27 maja 1911.

L. cz. E. 120/11 (9) (740.

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mayera Klingera i tow., odbędzie się dnia 25 lipca 1911 o godzinie 9·30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 15, licytacya połowy realności lwh. 25 ks. gr. gm. kat. Stojowice, stanowiącej gospodarstwo wiejskie z budynkami.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1667 kor. 75 hal.

Najniższa cena wynosi 1111 kor. 82 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wieliczka, dnia 9 czerwca 1911.

Ч. сп. E. 314/11 (4) (6652)

Оголошене переторгу.

Дня 31 липня 1911 година 9 рано відбуде ся в комнаті 18 переторг: 1/6 части реальности 472, 2. цілої реальности 208 громади Турка з котрих перша з 176 м.² ґрунту і будинків, друга з 42 ар.² ґрунту ся складають.

Оцінене: ad 1. 570 корон, ad 2. 441 корон.

Найнизша подача: ad 1. 380 кор., ad 2. 294 кор

Условія переторга і инші грамоти можна переглянути в комнаті ч. 12.

Ц. к. повітовий суд, Відділ II.

Гвоздець, дня 8 червня 1911.

Konkursa.

L. Prez. 624/11 (6) (7292 2—3)

Konkurs.

Przy c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach jest do obsadzenia natychmiast posada stałego pomocnika kancelaryjnego z płacą 2 kor. 50 hal. dziennie.

Podania udokumentowane wnosić należy najpóźniej do dnia 5 lipca 1911 do Naczelnictwa sądu powiatowego w Gorlicach.

C. k. Sąd powiatowy.

G rlice, dnia 26 czerwca 1911.

L. 76.532/11 (7293 2—3)

Konkurs

na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Nawojowej z poborami 3 klasy 3 stopnia ryczałtem 266 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 720 kor. rocznie za codzienną jazdę posłańczą do Nowego Sącza i z powrotem.

Podania należy wnieść najpóźniej do 11 lipca b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów.

Lwów, dnia 24 czerwca 1911.

L. 1143 (7097 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania czterech stypendyów po 400 kor. rocznie z fundacyi ś. p. Edwarda Pawła Czabana dla uczniów Uniwersytetu lwowskiego rozpisuje się niniejszem konkurs.

I. O nadanie stypendyum z tej fundacyi ubiegać się mają prawo zdolni, pilni, pracowici, nienagannie zachowujący się, obyczajni a niezamożni uczniowie zwyczajni jakiegokolwiek wydziału Uniwersytetu lwowskiego, wyznania rzymsko-katolickiego lub jednego z wyznań protestanckiah o ile to być może rodem z Królestwa Polskiego lub Cesarstwa rossyjskiego narodowości polskiej, bez względu na nazwisko i pochodzenie.

II. Pierwszeństwo do otrzymania stypendyum z tej fundacyi będą mieć posiadający powyższe ogólne wymogi uczniowie tegoż Uniwersytetu pochodzący z rodziny lub zpokrewnieni z rodzinami Czabanów, de Bal-

dich, Geschków i Wiemanów, a następnie w braku tychże synowie niezamożnych kupców miasta Warszawy lub urzędników Polaków wyznających religię rzymsko-katolicką lub protestancką a szczególnie synowie ojców pracujących w magistracie warszawskim.

III. Posiadanie tych wymogów nadających pierwszeństwo do otrzymania stypendyów z tej fundacyi winni ubiegający się wykazać dokumentami publicznymi jakoto: metrykami, poświadczeniem właściwej władzy i t. p.

IV. Prawo rozdawnictwa stypendyów służy bez żadnego ograniczenia Senatowi akademickiemu Uniwersytetu lwowskiego. — W razach wyjątkowych wolno Senatowi akademickiemu łączyć stypendya w ten sposób, że jednemu uczniowi może przyznać dwa, a w razie potrzeby i trzy stypendya.

Decyzya Senatu akademickiego co do nadania stypendyum z tej fundacyi i co do ilości poszczególnego z tej fundacyi stypendyum nie będzie ulegać jakiemukolwiek odwołaniu i natychmiast będzie wykonalna.

V. Stypendya z tej fundacyi przyznawane będą stypendyście na czas trwania jego nauki Uniwersyteckiej to jest do czasu ukończenia przezeń studyów uniwersyteckich i otrzymania absolutoryum Stypendya z tej fundacyi wypłacane będą przez każdoczesnego rektora i prorektora jako zarządców fundacyi i jej majątku w ratach kwartalnych z góry za kwitami poświadczonymi przez dziekana wydziału, do którego należy stypendysta.

V. O utracie ze strony poszczególnego stypendysty prawa do dalszego poboru nadanego stypendyum z powodu przerwy w studyach uniwersyteckich z powodu zaniedbania się w naukach, z powodu nagannego i nieobyczajnego zachowania się, orzeknie Senat Uniwersytetu lwowskiego ostatecznie i prawomocnie.

VII. Senat akademicki będzie uprawniony pozostawić stypendyście pobór stypendyum wyjątkowo jeszcze przez rok jeden po normalnem ukończeniu studyów uniwersyteckich, jeżeli stypendysta odda się dalszym studyom teoretycznym w celu uzyskania stopnia akademickiego (doktora)

VIII. Ubiegający się o to stypendyum powinni wnieść podania należycie udokumentowane na ręce dziekana swego wydziału najpóźniej do dnia 10 lipca roku bieżącego.

Zarząd fundacyi stypendyjnej imienia
ś. p. Edwarda Pawła Czabana.

Jaszowski m. p. rektor. Dembiński m. p. prorektor.

L. 10.592/IV. (7341 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. szkole rzemiosł budowlanych w Jarosławiu, będzie do obsadzenia z dniem 1 sierpnia 1911 posada dyrektora szkoły w VIII. klasie rangi.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. L. 175 a mianowicie:

3600 kor. płacy rocznej, 328 kor. dodatku aktywalnego i dodatek funkcyjny w kwocie 1200 kor. rocznie.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z 19 września 1896 Dz. p. p. L. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z 24 lutego 1907 Dz. p. p. l. 55.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej a zaopatrzone w krótki opis życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić najpóźniej do 10 lipca b. r.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej, mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną, określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podanie na ręce przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady winni kandydaci nadto wykazać się egzaminami z odbytych studyów technicznych na wydziale architektury.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata w Radzie szkolnej krajowej.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 22 czerwca 1911.
Za c. k. Namiestnika:
Dembowski w. r.

L. 1398 (7276 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Wydział Rady powiatowej w Brzozowie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę kancelisty z płacą roczną 1400 koron, dodatkiem aktywalnym 350 koron, z prawem do 4 czteroleci po 150 koron i do emerytury.

Warunki:

1. obywatelstwo austryackie,
2. nieprzekroczony 40 rok życia,
3. odpowiedne uzdolnienie fachowe do tej posady,
4. dokładna znajomość języków krajowych w słowie i piśmie,
5. zupełnie dobry stan zdrowia stwierdzony świadectwem lekarskiem wystawionem lub potwierdzonem przez c. k. lekarza powiatowego,
6. uregulowane stosunki materyalne.

Pierwszeństwo w uzyskaniu tej posady będą mieli ci kandydaci, którzy odbyli dłuższą praktykę w analogicznym dziale służby, w biurach innych Rad powiatowych, lub w biurach innych władz autonomicznych lub rządowych.

Posada będzie nadana prowizorycznie. Stałe nadanie posady może nastąpić dopiero po jednorocznej zadawalającej służbie.

Do podań należy dołączyć opis życia z podaniem rodzaju dotychczasowej praktyki, tudzież oryginalne dokumenty, stwierdzające wymagane kwalifikacye.

Termin wnoszenia podań upływa z d. 20 lipca 1911.

W podaniu należy wymienić, od którego dnia kandydat może objąć posadę.

Wydział Rady powiatowej.
Brzozów, dnia 16 czerwca 1911.

L. 1842 (7063)

Konkurs.

Przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn w Stanisławowie jest do obsadzenia jedna posada dozorcy więźniów I. kategoryi płac ze systemizowanymi poborami, a nadto umundurowaniem i porcyą chleba (840 gr.) dziennie.

Mianowani obowiązani są do złożenia w przeciągu 1 roku egzaminu z przepisów dla straży więziennej. W razie nie złożenia tego egzaminu następuje bezwłoczne uwolnienie ze służby. Certyfikatem wojskowym opatrzeni podoficerowie są od tego egzaminu uwolnieni.

Podania należy wnosić do c. k. Dyrekcyi Zakładu kary w Stanisławowie najpóźniej do 26 lipca 1911.

C. k. Dyrekcya Zakładu kary w Stanisławowie.
Stanisławów, dnia 21 czerwca 1911.

L. Prez. 13.917 (4 W/11. (6984)

Konkurs.

Celem obsadzenia dwóch posad starszych dozorców więźniów przy c. k. Sądzie obwodowym w Suczawie, rozpisuje się konkurs z terminem do wniesienia podań po dzień 25 lipca 1911.

Wymogi potrzebne do osiągnięcia tych posad są przepisane w ustępie IV. względnie V. rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 17 listopada 1909 Nr. 20 dz. rozp. Ministerstwa sprawiedliwości.

Ubiegający się o te posady, jeśli pozostają w czynnej służbie wojskowej lub w innej służbie państwowej, mają wnieść swe podania, własnoręcznie napisane w drodze służbowej, zaś wszyscy inni kompeteci wprost do Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie, w terminie wyżej oznaczonym. Wojskowi kompetenci winni swe podania udokumentować po myśli ustawy z 19 kwietnia 1872 Nr. 60 dr. u. p. i rozporządzenia ministeryalnego z 12 lipca 1872 Nr. 98 dz. u. p.

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 18 czerwca 1911.

L. 1890 (7062)

Konkurs.

Wydział powiatowy w Dolinie rozpisuje konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Perehińsku.

Do tego okręgu sanitarnego należą gminy i obszary dworskie: Duba, Dubszara, Lecówka, Olchówka, Perehińsko, Reszniate i Rypne z ludnością 12.329 dusz, na obszarze 275 klm. kw.

Roczna płaca lekarza okręgowego w kwocie 1200 kor., zaś ryczałt na objazdy w kwocie 600 kor. rocznie.

Tenże lekarz może reflektować na uboczne zajęcie w gminie Perehińsku jako takiej z roczną płacą w kwocie 800 kor. płatną z funduszów tej gminy, tudzież na leczenie personalu zarządu dóbr metropolitalnych w Perehińsku i Osmołodzie z roczną płacą 500 kor., a prócz tego pełnić jeszcze funkcyę lekarza powiatowej Kasy dla chorych, przynoszącą co najmniej dochód roczny w kwocie 500 kor.

Obowiązki lekarza okręgowego obejmuje instrukcya służbowa, wydana przez c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z Wydziałem krajowym na zasadzie § 14 ust. kraj. z dnia 5 października 1906 r. Dz. u kr. l. 148 ogłoszona w dzienniku ustaw krajowych l. 158 z dnia 30 grudnia 1907 r.

Lekarz okręgowy w Perehińsku będzie przytem obowiązany do utrzymywania domowej apteki, względnie do postarania się w drodze właściwej o odnośną koncesyę.

Płace emerytalne i zaopatrzenia wdów i sierót po lekarzach okręgowych normuje ustawa z dnia 12 maja 1909 l. 68 Dz. ust. kraj.

Posada zostanie nadaną na razie prowizorycznie na 1 rok od dnia objęcia służby.

Po roku może nastąpić stabilizacya.

Ubiegający się o powyższą posadę winni wykazać, iż posiadają następujące warunki:

1. prawo austryackiego obywatelstwa;
2. dyplom doktora medycyny, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej;
3. nieskazitelny charakter;
4. znajomość języków krajowych;
5. praktykę najmniej dwuletnią w lekarskim zawodzie;
6. nieprzekroczony wiek lat 40;
7. świadectwo lekarskie wystawione, względnie potwierdzone przez odnośnego c. k. lekarza powiatowego, że ubiegający się jest fizycznie uzdolniony do pełnienia obowiązków lekarza okręgowego.

Między kandydatami będą mieli pierwszeństwo ci, którzy wykażą się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym, po uzyskaniu dyplomu doktorskiego.

Udokumentowane podania należy wnosić do końca lipca b. r. wprost, względnie przez przełożoną władzę do Wydziału powiatowego w Dolinie.

Z Wydziału powiatowego.
Dolina, dnia 2 czerwca 1911.
Prezes:
Ks. H. Zaremba, w. r.

L. W. 71 301/11 (6310)

Ogłoszenie konkursu

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs na dwa stypendya z funduszu krajowego po 1000 koron rocznie dla uczniów Akademii rolniczej w Dublanach.

O te stypendya ubiegać się mogą ukończeni uczniowie szkół średnich, którzy po ukończeniu studyów agronomicznych w Akademii rolniczej w Dublanach i odbyciu praktyki gospodarskiej zamierzają obrać zawód nauczycieli rolnictwa dla włościan lub pracować w organizacyach zawodowych, rolniczych w kraju.

Podania poparte:

a) metryką chrztu,

b) świadectwem złożonego pomyślnie egzaminu dojrzałości w gimnazyum lub szkole realnej,

c) świadectwem z ostatniego półrocza szkolnego w gimnazyum lub szkole realnej,

d) dokładnem świadectwem ubóstwa wnosić należy najpóźniej do 31 lipca b. r. do Wydziału krajowego na ręce Dyrekcyi Akademii rolniczej w Dublanach. Do podania należy nadto dołączyć pisemne oświadczenie, mocą którego obowiązuje się kandydat, że po ukończeniu nauk w Akademii rolniczej w Dublanach pracować będzie w razie wezwania ze strony Wydziału krajowego jako nauczyciel rolnictwa dla włościan lub w organizacyach zawodowych rolniczych w kraju.

Wydział krajowy.
We Lwowie, dnia 29 maja 1911.
Piotrowski.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 117/11 (2) (7413)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 24 czasopisma „Wschód“ z dnia 24 czerwca 1911 pod tytułem „Rzeź w Drohobyczu“ w ustępie od słów „Ostatnie wybory“ do „dzień w Drohobyczu“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k. i z art. IV. ust. z 17 grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 82 z 1863, a zatem usprawiedliwiona jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma w dniu 24 czerwca 1911.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 27 czerwca 1911.

L. cz. Pr. 116/11 (2) (7414)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 170 czasopisma „Dziennik polski“ z dnia 24 czerwca 1911 pod tytułem: „Rzeczy polskie“ w ustępie od słów „Nigdzie chyba“ do „krzywdzie i zemście“ zawiera znamiona występku z § 300 u. k., a zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma w dniu 24 czerwca 1911.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 27 czerwca 1911.

L. cz. Pr. 114/11 (2) (7416)

Ogłoszenie.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§ 489 i 493 p. k. i § 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 291 czasopisma „Słowo polskie“ z dnia 24 czerwca 1911 pod tytułem: „Krwawy pogrom“ w ustępie od słów „Wiemy dobrze“ do końca zawiera znamiona występku z § 300 u. k., a zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma w dniu 24 czerwca 1911.

Wskutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 27 czerwca 1911.

Ч. сп. Пр. 115/11 (2) (7415)

Оголошенє.

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§ 489 і 493 зак. кар. і § 37 зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 526 часописи „Народне Слово“ з дня 24 червця 1911 під написею: „Кроваві вибори в Дрогобичи“ в уступі від слів „На знаю“ до „Цїлого народу“ містить в собі знамена провини з § 302 зак. кар. і прото успраеведливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи в дни 24 червця 1911.

В наслїдок того рішеня зборонене єсть дальше ширенє того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 27 червця 1911.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 62/6 (14) (5932 2—3)

Edykt.

Za głupkowatego uznano Mikołaja Mykietyszyna w Żabiniu.

Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Freja w Żabiniu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Zborów, dnia 25 marca 1911.

Rozmaite obwieszczenia.

(7138 3—3)

Ogłoszenie.

Dnia 17 czerwca 1911 wpisano na listę adwokatów: dr. Berla Bergera z siedzibą w Grzymałowie, dr. Izaka Junga z siedzibą w Husiatynie, dr. Józefa Lilienthala z siedzibą we Lwowie i dr. Szulema Rosenbauma z siedzibą w Kałuszu.

Adwokat dr. Gustaw Trybalski zamierza przesiedlić się ze Lwowa do Przemyślan, zaś odwokat dr. Eliasz Mieses zamierza przesiedlić się z Boryni do Podkamienia zamiast do Potoka złotego.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Lwów, dnia 19 czerwca 1911.

L. 648 (7343 1—3)

Ogłoszenie.

Adwokat dr. Konstanty Sierociński przeniesiony z Jarosławia do Uhnowa.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, dnia 26 czerwca 1911.

L. cz. C. I. 201/11 (2) (7394)

Edykt.

Przeciw Michałowi Genik Wasyla, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jabłonowie przez Annę z Milewskich Genik wdowę po Wasylu pozew o uznanie umowy za rozwiązaną.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 września 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Fichmana w Jabłonowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jabłonów, dnia 26 czerwca 1911.

L. 53.751/IV. (5676)

Obwieszczenie.

W oddziale dla niedoręczalnych przesyłek c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów zalegają wyszczególnione w wykazie zwrotne listy polecone i pakiety, których ani adresaci ani nadawcy dotychczas nie podjęli.

Wzywa się przeto uprawnionych, by przesyłki te najdalej w przeciągu 1-go roku, licząc od daty niniejszego obwieszczenia podjęli, gdyż w przeciwnym razie zostaną one po bezowocnym upływie tego czasokresu stosownie do okoliczności zniszczone, lub też w drodze publicznej licytacyi sprzedane, a kwota uzyskana ze sprzedaży tej uzyskana przypadnie na rzecz c. k. Skarbu Państwa.

WYKAZ

niedoręczonych listów poleconych zwrotnych i pakietów za miesiąc kwiecień 1911.

A) Listy polecone.

L. porząd.	Nadania		Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia
	Nr.	miejsce		
2	185	Lwów	Stefania Dobrzańska	Görz
3	141	„	Muszyński	Drohobycz
9	559	„	Pawlina Paluszkiewicz	Lwów
13	389	Jarosław	Jan Żuk	Przeworsk
14	36	Jasło	Witold Mańkowski	Jasło
15	944	„	Adam hr. Gołuchowski	Husiatyn
19	140	Kraków	Löwenfeld	London
21	513	„	Dr Władysław Filipkiewicz	Kraków
2	447	„	Kruk	Oświęcim
4	992	„	Józef Schmidt	Tarnopol
5	999	„	Jan Maziak	Tarnobrzeg
7	1820	„	Dr. Tadeusz Milewski	Lwów
8	4754	„	hr. Tyszkiewiczowie	Kraków
31	413	Krosno	hr. Kaczkowska	Krosno
38	28	Stanisławów	Pawlina Smerekowa	Kołomyja
48	431	Przemyśl 1	A. Józef Willner	Lisko
50	465	„	Jan Nehrebecki	Lwów
56	90	Bojanów	Jan Grebowiec	Vacz (Węgry)
61	331	Lutowiska	Leon Goldreich	Wysocko
63	230	Oświęcim	Jakób Anallbrun	Wiedeń
78	77	Bóbrka	Izrael Sperber	Żurawno
91	1023	Lwów	Antonina Dinstelheim	Śniatyn
92	810	„	Sidon de Kęplicz	Nice
3	1246	„	„	„
94	505	„	Mikołaj Wujasz	Lwów
102	236	Żabno	Szymon Frączek	N. Jork
112	155	Stanisławów	Obl. Adolf Hildebrandt	Berlin
116	1268	Jarosław	Andrzej Kornak	Przeworsk
117	1001	Kraków 3	Walenty Przędzik	N. Targ
119	4174	Kraków	Tomasz Pytel	Mikołajów n/D.
123	486	Lwów 6	Simon Czwal	Rzeszów
128	967	Rzeszów 1	Max Spiegel	„
141	30	Lwów 8	Fritzi Langner	Wiedeń
2	454	„	Władysław Jahl	„
149	453	Borysław	Henry Saamen	Bukareszt
159	413	Lwów 16	Sz. Burstin	Sokal
164	333	„	Świętnicey	Wolanka
173	224	Zniesienie	Markus Eisenberg	Sambor
175	319	Bołszowce	Justyna Łysak	Stanisławów
185	289	Sędziszów	Jan Mirwiński	Kołomyja
189	486	Wieliczka	Bronisław Dyna	Podgórze
191	470	„	Charlotte Stadler	Wiedeń
2	518	Lwów	Katarzyna Deszkiewicz	Nowy Jork
4	451	Turka n/Str.	Leibisch Friedmann	Borynia
9	500	Lwów 5	Tadeusz Szajnok	Rzeszów
208	856	Drohobycz	Dr. Landau	Kraków
212	285	Kołomyja	Iwan Froljak	Załucze
217	4464	Kraków	Hans Skrejschowski	Galatz (Rumunia)
219	502	„	Gizela Aichmüller	Lwów
220	760	„	A. Lange	Kraków
224	1705	„	Franciszek Chwali	Warszawa
232	301	Oświęcim	Jan Cham	Skalmierz (gub. Kielce)
234	363	Podwołoczyska	M. Szkarputin	Kiszyniew
235	80	Rożniatów	Dymitr Rudyj	Jassy
247	748	Stanisławów	Seide Weissberg	Kolędziany
248	110	„	Stefania Bober	Przemyśl
249	668	Tarnów 1	Tomasz Adamski	Buffalo
251	266	Tyśmienica	Bazyli Paszkowski	Kołomyja
252	372	Zakopane	Kazimierz Sawicki	Kraków

B) Listy zwykłe z zawartością.

L. porząd.	Nadania		Nazwisko adresata	Miejsce przeznaczenia
	Nr.	miejsce		
1		Lwów	Marya Radawiec	Lwów
2		Biała	Dr. Karl Gepert	Monachjum
3		Tarnopol	Alfred Theuer	Lwów
4		Lwów	Marja Paszkiwna	Lubaczów
8		„	Brüder Pick	Karolinenthal (Praga)

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 5 maja 1911.

L. cz. Cg. I. 283/11 (1) (7299)

Edykt.

Przeciw Annie Guzowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Zofię Stopyrową pozew o 2000 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została I. audyencya na dzień 6 lipca 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Anny Guzowej ustanawia się p. dr. Zangena adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Guzową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Rzeszów, dnia 13 czerwca 1911.

L. XVII. 8886/36

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 1 lipca 1911 l. XVII. 8886/36 w sprawie wprowadzania zwierząt i produktów zwierzęcych z Bośnii i Hercegowiny.

Ze względu na obecny stan chorób stadnych w Bośni i Hercegowinie c. k. Namiestnictwo, uchylając swe obwieszczenie z 30. maja 1911 l. XVII. 3918/32, zarządza na podstawie reskryptu c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. czerwca 1911 L. $\frac{26.163}{6.559}$ pod względem wprowadzania zwierząt z Bośnii i Hercegowiny co następuje:

1. Z powodu panującej pryszczycy zakazuje się wprowadzania zwierząt racicowych do Galicyi z powiatów: Banjaluka, Bihač, Bileča, Bjelina, Bos. Dubica, Bos. Gradiska, Bos. Krupa, Bos. Novi, Bos. Petrovac, Brčka, Bugojno, Cazin, Čajnice, Dervent, Foča, Fojnica, Gacko, Glamoč, Gračanica, Gradačac, Jajce, Kladanj, Ključ, Konjica, Kotor-Varoš, Livno, Ljubinje, Ljubuški, Maglaj, Mostar, Nevesinje, Prijedor, Prnjavor, Prozor, Rogatica, Sanskimost, Sarajevo, Stolac, Tešanj, Travnik, Trebinje, Tuzla, Varcar-Vacuf, Visoko, Višegrad, Vlasenica, Zenica, Žepče i Županjac;

2. z powodu panującego pomoru świń zakazuje się wprowadzania nierogacizny do Galicyi z powiatów: Banjaluka L., Bos. Dubica, Bos. Gradiška, Bos. Krupa, Bos. Novi, Gacko, Glamoč, Kotor-Varoš, Ljubuški, Sarajevo, Sanskimost, Srebrenica, Tuzla L., Zenica.

Pod względem wprowadzania bitych świń w stanie niepoćwiartowanym, obowiązują nadal dotychczasowe postanowienia.

Przekroczenia niniejszego obwieszczenia, które obowiązuje z dniem ogłoszenia w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", karane będą według ustawy z 6 sierpnia 1909 Dz. p. p. Nr. 177, przy zastosowaniu przepisów §§ 71, 72 i 73 tejże ustawy oraz odnośnych rozporządzeń wykonawczych.

To podaje się do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 1. lipca 1911.

Za c. k. Namiestnika:

Szeligowski w. r.

L. cz. E. 3758/10 (1) (7329)

Edykt.

W sprawie egzekucyjnej Skarbu Państwa przez c. k. Urząd podatkowy w Uhnowie przeciw Mojżeszowi Gelberowi w Rawie o 295 kor. 50 hal., ma być doręczoną uchwała z dnia 22 października 1910 E. 3758/10 (1) Gitli z Alsterów Ehrenwirth.

Ponieważ Gitla Ehrenwirth zmarła, ustanawia się w celu strzeżenia jej praw kuratora w osobie p. dr. E. Wilkowskiego adw. w Rawie.

Tenże kurator zastępywać będzie wymienioną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 24 marca 1911.

L. cz. Cw. 792/11 (1) (5255)

Edykt.

Przeciw Izakowi Lindenowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Mechla Freya pozew o 800 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Izaka Lindena ustanawia się p. dr. Hamermana adw. w Samborze, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Izaka Lindena w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Sambor, dnia 25 kwietnia 1911.

L. cz. C. II. 113/11 (1) (7404)

Edykt.

Przeciw Henrykowi Piotrowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Wojciecha i Annę Piotrowskich gospodarzy z Kąkolówki pozew o 900 kor. z pn.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 21 czerwca 1911 o godz. 10 rano w biurze Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Henryka Piotrowskiego ustanawia się p. Franciszka Czaplę gospodarza w Kąkolówce, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Henryka Piotrowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tyczyn, dnia 10 czerwca 1911.

L. cz. C. II. 147/11 (1) (7405)

Edykt.

Przeciw Janowi Patysowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Wojciecha Banasia jako opiekuna mał. Stanisławy Banaś pozew o ojcostwo i alimenta.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do ustnej rozprawy na dzień 21 czerwca 1911 o godz. 10 rano, b. Nr. 2.

Celem strzeżenia praw Jana Patysa ustanawia się p. Andrzeja Patysa w Szklarach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Tyczyn, dnia 16 czerwca 1911.

L. cz. C. IV. 70/11 (2) (7368)

Edykt.

Przeciw Hieronimowi vel Erazmowi Zaleskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Ottynii przez Szymona Udelsmana pozew o 336 kor. 52 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 4 lipca 1911 o godz. 10 rano, b. Nr. 4.

Celem strzeżenia praw wyż wymienionego ustanawia się p. Michała Pańkowa wójta w Uhornikach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyż wymienionego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ottynia, dnia 27 czerwca 1911.

L. cz. C. VI. 173/11 (1) (7397)

Edykt.

Przeciw małol. Pawłowi Hawro i niewiadomemu z miejsca pobytu Mikołajowi Hawro, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Łańcucie przez Walentego Hawrę pozew o własność i intabulacyę pgr. 79/3 w Hussowie.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 6 lipca 1911 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw małoletniego i nieobecnego ustanawia się p. dr. Wassermana w Łańcucie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Łańcut, dnia 21 czerwca 1911.

L. cz. C. II. 145/11 (1) (7328)

Edykt.

Przeciw Berlowi Zangenowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez małol. Julianę, Maryę i Joannę Końcewiczów pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwoty 76 złr. 66 ct. etc.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 12 czerwca 1911 o godz. 11 rano.

Celem strzeżenia praw Berla Zangena ustanawia się p. dr. Kopeckiego adw. w Przeworsku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznanego z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Przeworsk, dnia 29 maja 1911.

L. cz. Cw. 370/11 (2) (5317)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Janowi Pszczole przedtem w Zalipiu, wniósł Zelman Grossbard przez adw. dr. Lauterbacha w Dąbrowie skargę o 550 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 15 lutego 1911 Cw. 370/11 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat p. dr. Żmigród w Tarnowie będzie go zastępował, dopókąd się w sądzie nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 10 kwietnia 1911.

L. cz. C. II. 170/11 (1) (5750)

Edykt.

Przeciw Józefowi Drożdżowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Bieczu przez Wojciecha Szarowicza pozew o 420 kor.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. adw. dr, Gawła w Bieczu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd powiatowy, Oddział II.

Biecz, dnia 18 maja 1911.

L. cz. Cw. 711/11 (1) (5318)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Abrahamowi Goldmannowi przedtem w Dębicy, wniósł Hirsch Taub przez adw. dr. Finka w Tarnowie skargę o 500 kor.

Wskutek tej skargi wydano wekslowy nakaz zapłaty z dnia 8 kwietnia 1911 Cw. 711/11 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Ehrenfreund w Tarnowie będzie go zastępował dopokąd w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddz. II.

Tarnów, dnia 8 kwietnia 1911.

L. cz. E. XXI. 743 11 (3) (5530 1—3)

Edykt.

Zobowiązanemu drr. Mieczysławowi Grochowskiemu, ostatnio we Lwowie ul. Koralnicka 6 zamieszkałemu, w sprawie egzekucyjnej adw. dr. Józefa Morawieckiego toczącej się przed c. k. sądem powiatowym S. I. we Lwowie przeciw zobowiązanemu dr. Mieczysławowi Grochowskiemu we Lwowie pto 752 kor. 83 hal. o egzekucyę przez zajęcie i przekazanie do ściąg. pretensyi, ma być doręczoną uchwała z dnia 22 lut-go 1911 c. k. Sądu pow. w Zabłotowie liczba czynności C. I. 18, i tus. uchwała z dnia 2 marca 1911 l. cz. E. XXI. 743/11 (1), któremi dozwolono zajęc a i przekazu do ściągnięcia na rzecz wierzyciela adw. dr. Morawieckiego kwoty 400 kor. przysługującej zobowiązanemu przeciw Tow. kredytowemu ziemskiemu we Lwowie jako reszty kaucyi zatrzymanej mu z pożyczki 44.000 kor. zaciągniętej na dobra Trościaniec.

Ponieważ niewiadomo, gdzie zobowiązany dr. Mieczysław Grochowski przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. adw. dr. Stanisława Ungera we Lwowie, ul. Akademicka l. 20.

Tenże kurator zastępywać będzie zobowiązanego dr. M. Grochowskiego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddz. XXI.

Lwów, dnia 21 kwietnia 1911.

Firmy.

L. cz. Firm. 191/11 Rg. A. 64 (5876 3—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddziału A.

Siedziba firmy: Krynica.

Brzmienie firmy: Anna Fleischmann.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Prowadzenie restauracyi, kawiarni i cukierni z piekarstwem.

Właścicielka: Anna Fleischmann w Krynicy.

Dzień wpisu: 22 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 185 Stow. II. 746 (6022 2—3)

Obwieszczenie.

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Tarnów.

Brzmienie firmy: Tarnowskie Towarzystwo bankowe, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi umarł: Lipa Weinberger.

2 Członkiem dyrekcyi wybrany: Bension Safier z Tarnowa.

Data wpisu: 13 maja 1911.

C. k. sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.

Tarnów, dnia 13 maja 1911.

L. cz. Firm. 158/11 Oddz. A. 65 (5974 2—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego.

Wpisano do rejestru handlowego, Oddział A.:

Siedziba firmy: Nowy Sącz.

Brzmienie firmy: Chaim Folkmann.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa rzeźni miejskiej.

Właściciel: Chaim Folkmann.

Dzień wpisu: 24 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 15 kwietnia 1911.

L. cz. Firm 178 Rg. A. 97 (6291 1—3)

Obwieszczenie.

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Wietrzychowice.

Brzmienie firmy: Józef Leser i Jakób Rand, handel drzewa.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel drzewem.

Forma spółki: Spółka jawna Józef Leser i Jakób Rand, handel drzewem.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Józef Leser i Jakób Rand w Wietrzychowicach.

Do zastępstwa istniejącego zakładu głównego są uprawnieni powyżsi spólnicy.

Podpis firmy: Józef Leser i Jakób Rand.

Dzień wpisu: 6 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 189 Stow. II. 1172 (6257 1—3)

Obwieszczenie.

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Tuszów narodowy.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Tuszowie narodowym.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Jakób Urbański i Antoni Furdyna.

Członkowie dyrekcyi wybrani: ks. Walenty Weisło, przewodniczący, Wojciech Dudzik, członek zarządu.

Data wpisu: 13 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 13 maja 1911.

L. cz. Firm. 180/11 Rg. A. 66 (6221 1—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Śnietnica.

Brzmienie firmy: Samuel Riegelhaupt.

Przedmiot przedsiębiorstwa: kram towarów mięszanych, wyszynk wina, handel jajami, wyszynk trunków, handel mąką kościaną i trafika.

Właściciel: Samuel Riegelhaupt.

Dzień wpisu: 30 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 13 maja 1911.

G. Z. Firm. 397/11 Rg. A I. 288 (6330)

Eintragung einer Gesellschaftsfirma.

Eingetragen wurde in das Registe: Abteilung A.

Sitz der Firma: Lemberg, Jagiellońska Strsse 7.

Firmawortlaut: Hermann Pitsen.

Betriebsgegenstand: Verkauf von Gorsets, Miedern, Strümpfen und Toaletgegenständen.

Firmazeichnung: Die eigenhändige Unterschrift des Firmainhabers.

Datum der Eintragung: 13 April 1911.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung IV.

Lemberg, am 10 April 1911.

L. cz. Firm. 22/9 Poj. II. 54 (6255)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru wykreślono:

Siedziba firmy: Ustrzyki dolne.

Brzmienie firmy: Moses Walzman w Ustrzykach dolnych.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel hurtowny wódki i piwa w Ustrzykach dolnych.

Skutkiem zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: San k 26 marca 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 4 lutego 1911.

L. cz. Firm. 445 Rg. A. I. 15 (6329)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru oddziału A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Zniesienie koło Lwowa.

Brzmienie firmy: Pierwsza krajowa fabryka musztardy i octu, Leizer Gerstenfeld i synowie.

Zmarł: Leizor Gerstenfeld. W jego miejsce wstąpił na mocy dekretu dziedzictwa c. k. sądu powiatowego S. II. we Lwowie z 23 stycznia 1909 l. cz. A. 77/8 (19) i uchwały tegoż sądu z 3 lutego 1911 l. cz. P. l. 48/8 (54/VI.) Eliasz Gerstenfeld, kupiec w Zniesieniu.

Uprawnieni do zastępstwa każdy ze spólników z osobna.

Dzień wpisu: 21 kwietnia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 50/11 Stow. II. 98 (6289)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sanok.

Brzmienie firmy: Kasa zaliczkowa w Sanoku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi Leopold Biega, zmarł.

1. Członkiem dyrekcyi wybrany Karol Girardis, przedsiębiorca w Sanoku.

Data wpisu: Sanok 15 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 11 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 104/11 Poj. I. 21 (6156)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Wadowice.

Brzmienie firmy: Jan Pohl.

Dotychczasowego właściciela firmy Ja na Thoma wykreślono wskutek sprzedaży interesu, odtąd właścicielem firmy: Stanisław Szorc, kupiec w Wadowicach, który firmę „Jan Pohl“ własnoręcznie podpisywać będzie.

Data wpisu: 26 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II

Wadowice, dnia 25 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 489 Stow. II. 263 (6478)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Winniki ad Żółkiew.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Winnikach ad Żółkiew, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wystąpił: Jan Malkiewicz.

Członkiem dyrekcyi wybrany: Jan Sikorski, rolnik w Winnikach.

Data wpisu: 8 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 30 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 179 Poj. 570 (6446)

Obwieszczenie.

Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A wykreślono.

Siedziba firmy: Dąbrowa.

Brzmienie firmy: Markus Gross.

Przedmiot przedsiębiorstwa: poddzierżawa prawa propinacyi w Dąbrowie.

Skutkiem zaniechania przemysłu.

Dzień wpisu: 6 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 49/11 Stow. I. 20 (6253)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lisko.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Lisku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcyi i dyrektor Towarzystwa dr. Jan Strutyński umarł. Dyrektorem wybrany dotychczasowy zastępca dyrektora dr. Jan Porajewski, lekarz w Lisku.

Data wpisu: 22 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 20 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 787/11 Stow. I. 269 (5987)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa Husiatyńskiego Związku kredytowego stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną sześciokrotną poręką w Husiatynie“ dnia 4 marca 1911 wybrano Nachmana Ellenberga, kramarza w Husiatynie, zaś Małkę Lopater, kramarkę, Szyfrę Ellenberg i Chanę Rapaport, kupcowe w Husiatynie, zastępcami dyrektorów i że na walnem zgromadzeniu dnia 25 kwietnia 1611 dotychczasowego zastępcę Józefa Mechla dw. im. Rapaporta wybrano dyrektorem.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Tarnopol, dnia 8 maja 1911.

L. cz. Firm. 785/11 B. XIII 45/69. (5941)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Tarnopol.

Brzmienie firmy: „Fiiia c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego w Tarnopolu“.

Zakład filialny: istniejącego we Lwowie zakładu centralnego pod firmą: c. k. uprzyw. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny“.

Prokurę udzielono: Jakóbowi Markheim urzędnikowi filii Banku w Tarnopolu.

Specyalne wpisy: podpis firmy (F. Z.): Prokurzysta Jakób Markheim podpisuje firmę tejże filii per procura wspólnie z każdoczesnym dyregentem lub zastępcą dyrygenta filii, albo wspólnie z każdoczesnym dyrektorem lub zastępcą dyrektora zakładu, centralnego we Lwowie.

Data wpisu: 10 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy. Oddział II.

Tarnopol, dnia 8 maja 1911.

L. cz. Firm. 48/11 Stow. II. 218. (5875)

Obwieszczenie.

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Spółka oszczędności i pożyczek w Krygu, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“.

Członek dyrekcyi Wojciech Mika ustąpił a w jego miejsce wybrano Mikołaja Jeża gospodarza gruntowego w Krygu, członkiem Dyrekcyi.

Data wpisu: 27 marca 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy. Oddział IV.

Jasło, dnia 11 marca 1911.

L. cz. Firm. 165/11. (5832)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Nisku, „Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“, że na walnem zgromadzeniu odbytem w dniu 5 marca 1911 w miejsce ustępujących członków zarządu Franciszka Bisa, rolnika w Racławicach i Józefa Bisa, rolnika w Moskalach, wybrano Jana Magenhumera, właściciela realności w Nisku i Jakóba Samojednego, właściciela realności w Nisku.

Rzeszów, dnia 15 kwietnia 1911.

Firm. 187/11 Stow. III- 46. (5781)

W rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i zaliczek w Limanowej, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, wpisano: że na walnem zgromadzeniu w dniu 19 marca 1911 odbytem, uchwalono zmianę §§ 8, 15, 20, 24, 52 lit. e. 56, 61, 64 i 67 statutów, streszczających się w następujących postanowieniach:

Udział członka musi być przy przystąpieniu w całości wpłacony, Dyrekcya wybieralna jest na 10 lat.

Do stanu biernego bilansu nie mają być wstawiane wynagrodzenia i tantyemy członków Dyrekcyi, podatki i ogólne wszystkie wydatki.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 272/11. (6624)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla Towarzystw zarobkowo-gospodarczych przy firmie: „Spółka mleczarska w Zgłobniu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, że na walnem zgromadzeniu członków tegoż stowarzyszenia odbytem dnia 29 stycznia 1911 w miejsce przewodniczącego zarządu ś. p. ks. Michała Trybusa, wybrano przewodniczącym zarządu ks. Mikołaja Dzierżyńskiego, proboszcza w Zgłobniu.

Rzeszów, dnia 12 maja 1911.

L. cz. Firm. 155/11 (6489)

C. k. Sąd obwodowy oddział V. w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym, aby do rejestru handlowego firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Giedlarowa.

Brzmienie firmy: Kiszakiewicz, Rothman, Zawilski.

Przedmiot przedsiębiorstwa: produkcya i sprzedaż cegły.

Forma spółki: jawna od 31 stycznia 1907.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni:

1. Jan Kiszakiewicz, przemysłowiec w Stanisławowie.
2. Berl Rothman, przemysłowiec w Leżajsku.
3. Władysław Zawilski, przemysłowiec w Leżajsku.

Podpis firmy: zastępstwo na zewnątrz przysługuje spólnikowi Janowi Kiszakiewiczowi i spólnikowi Berlowi Rothmanowi, każdemu samoistnie i samodzielnie, a podpisywać będzie każdy z nich własnoręcznie firmę: „Kiszakiewicz, Rothman, Zawilski“.

Rzeszów, dnia 22 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 476/11 Oddz. C. I. 42 (6127)

Zmiany i dodatki do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedyńczych i spółek.

Do rejestru oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo dla przedsiębiorstw górniczych „Tepege“, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 25 marca 1911 zażądano od spólników dalszej wpłaty na poczet wkładki zakładowej w wysokości 5 prc. tejże czyli w łącznej kwocie 6600 kor.

Data wpisu: 8 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy
Oddział III.

Kraków, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 572/11 Stow. IV. 76 (6128)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Podgórze.

Brzmienie firmy: Spółka rolniczo-przemysłowa w Podgórzu. stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Stefan Miziewicz.
2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Karol Łuczko, aptekarz i właściciel realności w Podgórzu.

Data wpisu: 16 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 16 maja 1911.

L. cz. Firm. 531 Rg. A. I. 285 11 (6131)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A:

Siedziba firmy: Wieliczka.

Brzmienie firmy: „Józef Perlberger, handel towarów korzennych i sprzedaż wina i nafty“.

Właściciel (I): Józef Perlberger, kupiec w Wieliczce.

Dzeń wpisu: 8 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako bandlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 156/11. (6349)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.

Siedziba firmy: Kołomyja.

Brzmienie firmy: Majer Sacher Eisiga.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wyrąb mięsa.

Właściciel (I.) Majer Sacher Eisiga.

Dzień wpisu: 18 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.

Kołomyja, dnia 18 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 299 Rg. A. I. 284 (6326)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto, co następuje:

Siedziba fi[illegible]y: Krzywczyce koło Lwowa.

Brzmienie [illegible]my: „Bracia Klinghoffer, fabryka rumu, [illegible]rów i rozolisów w Krzywczycach“, po nie[illegible]ku: „Gebrüder Klinghoffer, Rum-, Liquer und Rosoglio-Fabrik in Krzywczyce“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: w brzmieniu firmy.

Forma spółki: jawna spółka handlowa od 1 stycznia 1911.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Leon Klinghoffer i Zygmunt Klinghoffer, fabrykanci we Lwowie.

Do zastępstwa uprawnieni: obaj spólnicy łącznie.

Podpis firmy: pod wydrukowaną lub pieczęcią wyciśniętą nazwą (firmą) spółki obaj spólnicy umieszczą swoje własnoręczne podpisy.

Dzień wpisu: 17 marca 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 16 marca 1911.

L. cz. Firm. 878/11 Stow. III. 3 (7258)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Spółki oszczędności i pożyczek w Wierzniakowcach, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką dnia 12 marca 1911 wskutek ustąpienia Józefa Witkowskiego dotychczasowy członek zarządu Józef Burtny został wybrany przełożonym zarządu, a członkiem zarządu wybrano Michała Jurczaka, gospodarza w Wierzchniakowcach.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Tarnopol, dnia 29 maja 1911.

L. cz. Firm. 569/11 Stow. II. 78 (6334)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Dobczyce.

Brzmienie firmy: Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna pomoc“ w Dobczycach z poręką nieograniczoną w sądzie zapisane.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Józef Pelc.
2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Michał Deńko w Dobczycach.

Data wpisu: 14 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 13 maja 1911.

L. cz. Firm. 582/11. Stow. II. 51. (6903)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 7 czerwca 1911 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wykreślenie Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego w Jarosławiu w likwidacyi z powodu rozwiązania stowarzyszenia i ukończenia likwidacyi.

Przemyśl, dnia 3 czerwca 1911.

L. cz. Firm. 840/11 Stow. I. 236. (6916)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Kasy zaliczkowej w Kopyczyńcach stow. zarejestrowanego z ograniczoną poręką“ dnia 25 lutego 1911 pozostawiono dyrektorami Jana Soleckiego, Tadeusza Karwowskiego i Włodzimierza Łeśniakowskiego a w miejsce zastępców członków zarządu dotychczas zarejestrowanych Samuela Weissmanna, Jana Niżyńskiego i Albina Kowalczuka wybrano zastępcami dyrektorów Emeryka Niżyńskiego, adjunkta c. k. poczty, Jana Prokosza, aptekarza i Maryana Manastyrskiego, burmistrza w Kopyczyńcach.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy.
Oddział II.

Tarnopol, dnia 29 maja 1911.

L. cz. Firm 174 11, Poj. I. 59 a. (6250)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedyńczych i spółkowych.

Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kołomyja.

Brzmienie firmy dotychczas: fabryka czernideł i tłuszczów Howerla w Kołomyi,— po niemiecku „Schuhwichs- und Fettwaren-Fabrik Howerla in Kolomea“, odtąd: „Howerla, fabryka produktów chemicznych w Kołomyi“ — po niemiecku „Howerla, Fabrik chemischer Produkte in Kolomea“.

Dzień wpisu: 28 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.

Kołomyja, dnia 28 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 508/11 Stow. I. 20 (6337)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Czernichow Sąd pow. Liszki.

Brzmienie firmy: „Bazar Kółka rolniczego w Czernichowie, spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką“.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: Ks. Edward Królikowski, przewodniczący zarządu; Franciszek Michno i Ignacy Góratowski członkowie zarządu, a nadto ks. Władysław Jelonek, zastępca przewodniczącego zarządu.
2. Członkowie dyrekcyi wybrani: ks. Władysław Jelonek, kanonik i profesor szkoły rolniczej w Czernichowie, przewodniczącym zarządu; Leopold Zych, dzierżawca dóbr Wołowice, zastępcą przewodniczącego zarządu; Józef Zawadzki, profesor szkoły rolniczej w Czernichowie i Stefan Maczek, właściciel realności w Czernichowie, członkami zarządu; Antoni Balwierz, właściciel realności w Czernichowie i Andrzej Ryszka, majster murarski w Czernichowie, zastępcami członków zarządu.

Dzień wpisu: 14 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 26 90 poj. II. 56 (6020)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm pojedynczych należy wykreślić:

Siedziba firmy: Tyrawa wołoska.

Brzmienie firmy: Hersz Langsam, wyrąb lasu w Tyrawie wołoskiej.

Skutkiem zwinięcia przedsiębiorstwa.

Data wpisu: Sanok, 1 kwietnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 1 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 549/11. Stow II. 45. (6341)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kościelniki ad Wyciąże.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Kościelnikach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili Wojciech Bonarski.
2. Członkowie dyrekcyi wybrani: ks. Antoni Świętek, proboszcz w Górce Kościelnickiej.

Data wpisu: 14 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Oddział III.

Kraków, dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 571/11 Oddz I. 286 (6338)

Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedyńczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A.

Siedziba firmy: Kraków:

Brzmienie firmy: Zakład przemysłu budowlanego Alfred Langrod Kraków.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Sprzedaż materyałów budowlanych w szczególności parkietów, posadzek i podług wszelkiego rodzaju.

Właściciel (I) Alfred Langrod.

Dzień wpisu 17 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Oddział III.

Kraków, dnia 13 maja 1911.

L. cz. Firm. 550/11 Stow. IV.23. (6342)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia Kraków.

Brzmienie firmy: „Spółka fakturowa, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili, Stanisław Karłowski, członek Dyrekcyi jako delegat Rady nadzorczej do Dyrekcyi.
2. Członkowie Dyrekcyi wybrani: Jan Armółowicz, dotychczasowy zastępca delegata Rady nadzorczej do Dyrekcyi, wybrany dyrektorem jako delegat Rady nadzorczej do dyrekcyi. Józef Kretschmer, prokurzysta i zastępca naczelnika filii Banku krajowego w Krakowie. wybrany zastępcą delegata Rady nadzorczej do Dyrekcyi, czyli zastępcą członka Dyrekcyi.

Data wpisu: 14 maja 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy.
Oddział III.

Kraków, , dnia 6 maja 1911.

L. cz. Firm. 765 11 Stow II. 241. (6057)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Towarzystwa wzajemnego kredytu w Skałacie, stowarzyszenia zarejestrowanago z ograniczoną poręką dnia 22 stycznia 1911 wybrano w miejsce członków zarządu Władysława Hołowieckiego, Władysława Chrobaka i zastępcy członka zarządu Emila Herwy, którzy ustąpili, członkami zarządu Bolesława Kaczorowskiego, c k. inspektora okręgowego szkolnego i Leona Złochowskiego, nauczyciela szkoły ludowej, członkami zarządu, tudzież Stanisława Wegemanna, emeryt. c. k oficyała sądowego w Skałacie, zastępcą członka zarządu.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.

Tarnopol, dnia 8 maja 1911.

L. cz. Firm 236/11 Sp. II. 188. (6251)

W rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisano przy firmie „Spółka kredytowa Łemkiwskyj Bank“ w Nowym Sączu. że na walnem zgromadzeniu dnia 15 kwietnia 1911 odbytem w miejsce dotychczasowego dyrektora Piotra Witoszyńskiego wybrano dyrektorem kontrolorem Michała Kubijowicza. a w jego miejsce zastępcą dyrektora Eugeniusza Szeparowicza w Nowym Sączu.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 27 maja 1911.

Ч. сп. Фірм. 248 Стов. II. 197 (6214)

Впис зміни до істнуючої фірми заробкового і господарского стоварищеня.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоварищеня: Немиров.

Фірма звучить: Повітове Товариство кредитове, стоварищене зареєстроване з обмеженою порукою в Немирові.

Уступили з дирекциї: Володимир Навроцкий, директор-контрольор помер, а Іван Кубрак, заступник уступив

Дирекцию іменовано: Петра Осьмака сина Стефана, господара в Немирові, яко контрольора і Михаїла Писарівского, господара в Немирові заступником.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний
Відділ IV.

Львів, дня 14 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 784 11 Стов. II. 361 (5988)

Оповіщене.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских, що на загальних зборах членів Товариства „Поступ“, стоварищеня зареєстрованого з необмеженою порукою в Настасові дня 2 цьвітня 1911 в місце померщого Гринька Процишина вибрано членом заряду Ілька Ковалишина, рільника в Настасові.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний.

Тернопіль, дня 8 мая 1911.

Ч. сп. Фірм. 68/11 Стов. С. 317 (7059)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоварищень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоварищеня: Яйківці.

Фірма звучить: Господарско-молочарска спілка „Віра“, стоварищене зареєстроване з обмеженою порукою в Яйківцях.

1. Члени дирекциї виступили: Василь Паламар і Семко Фрей.
2. Члени дирекциї вибрані: Дмитро Гуменьчук, яко управляючий директор і Евстахій Лизак, яко касиєр, оба в Яйківцах.

Дата впису: 26 марта 1911.

Ц. к. Суд окружвий яко торговельний
Віддїл IV.

Стрий, дня 17 марта 1911.

Ч. сп. Фірм. 781/11 Стов. II. 146 (6150)

Оповіщене.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских, що на загальних зборах „Спілки ощадности і позичок в Касперівцях, стоварищеня зареєстрованого з обмеженою порукою дня 21 цьвітня 1911 в місце уступившого Василя Сподарика вибрано членом заряду Остафія Мартинюка, рільника Касперівцях.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Віддїл II.

Тернопіль, дня 8 мая 1911.

Ч. сп. Фірм. 169/11 Стов. III. 40 (6136)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоварищень.

Вписано в реєстрі стовяришень заробкових і господарских.

Осїдок стоварищеня: Остапківці, повіт Гвоздець.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Остапківцях, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Николай Охрим помер і Іван Демяньчук.
2. Члени дирекциї вибрані: Василь Охрим Семена, заступник настоятеля заряду, Федор Яремчук, член заряду, оба господарі в Остапківцях.

Дата впису: 19 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Віддїл II.

Коломия, дня 19 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 494 Стов. II. 16 (6208)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Львів

Фірма звучить: „Защита земли", общество регистроване з ограниченою порукою.

Член дирекциї вибраний в наслідок побільшеня числа заступників членів дирекциї Ярослав Лецкій, см. совіт. суда краєвого у Львові, вибраний заступником директора.

Дата впису: 4 мая 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 30 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 380/11 Стов. II 117 (7375)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Горожана велика.

Фірма звучить: Господарско молочарска спілка „Добро", стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Вінкентий Кушик, справник, Панько Стечишин і Роман Гринів, члени заряду.

2. Члени дирекциї вибрані: на загальних зборах 19 марта 1911 в місце Вінкентого Кушика Дмитро Стечишин, властитель реальности, справником, в місце Панька Стечишина Павло Молочко, господар, а в місце Романа Гринів Никола Манастирский, господар, всї в Горожанї Великій.

Дата впису: 20 мая 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Самбір, дня 29 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 168/11 Стов. II. 12? (5971)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осідок стоваришеня: Чернелиця.

Фірма звучить: Руско-християньска торговля, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Чернелици.

1. Члени дирекциї виступили: Йосиф Микитюк, касиер, Кость Микитюк, книговодець.

2. Члени дирекциї вибрані: Максим Коглян, яко касиер, Николай Паровяк, яко книговодець, оба господарі з Чернелиці.

Дата впису: 19 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 19 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 803/11 Стов. II. 331 (6149)

Оголошенє.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских, що на загальних зборах членів Спілки ощадности і позичок в Новімсели коло Підволочиск, стоваришеня зареєстрованого з необмеженою порукою дня 21 цьвітня 1911 в місце уступивших Томка Підгурского, Івана Гонтара і Тимка Бомби вибрано членами заряду Григория Зваруна і Трохима Паламара, господарів з Новосела і Григория Бугеру, господаря в Козярах.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 8 мая 1911.

Ч. сп. Фірм. 149/11 (6348)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Яблонів.

Фірма звучить: Господарска спілка для збуту худоби, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Яблонові.

Дата статуту: 27 марта 1911.

Предмет підприємства: До переведеня своєї цїли буде стоваришенє:

1. продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,
2. удїляти лише своїм членам задатки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,
3. закуповувати лише для своїх членів і лише на їх порученє худобу і безроги,
4. лише своїми членами доставлену худобу і безроги в різних спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,
5. згрошевлювати скіру і прочі відпадки матеряїу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілцї,
6. худобу яку лише свої члени доставлять, а також худобу яку спілка лише для своїх членів закупить, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду а то в тій цїли, щоби спілка могла матеріял дозрілий і в часї до збуту відповідним продавати,
7. приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів.

Особи що не є членами стоваришеня суть виключені від участи з цїлях стоваришеня і від користий які випливають з діяльности стоваришеня.

Час треваня: необмежений.

Дирекция: Лев Винницкий, директор „Власної Помочи" в Яблонові, справник, Михайло Кавацюк Лазовий, господар в Мишинї, касиер, Василь Фенюк, студент прав в Яблонові, книговодець, Іван Вінтоняк син Михайла, господар в Мишинї і Іван Фенюк, господар в Яблонові, заступники директора.

Підпис фірми (П Ф.): Під фірмою стоваришеня підписи двох членів дирекциї.

Оголошеня: обіжником, на таблици на льокали стоваришеня або в одній з львівских часописий.

Удїл членів: 20 корон.

Відвічальність: пятиразова

Дата впису: 18 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 18 цьвітня 1911.

Ч. с. сп 415/11 Стов. VI. 250 (6143)

Оповіщенє.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишли оголошує, що 25 цьвітня 1911 вписано до реєстру для стоваришень зарібкових і господарчих, що на загальних зборах членів Спілки господарско-кредитової „Народна Поміч" в Наклї 2 цьвітня 1911 вибрано членом і справником управи Стаха Якубовского, господаря в Наклї в місце уступившого члена Михайла Чїснока.

Перемишль, 23 мая 1911.

Ч. сп. Фірм. 115/11 Стов. С. 427 (6147)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Княжолука.

Фірма звучить: „Русская Самопомощь" в Княжолуцї Повітовоє-кредитное общество зареєстрованное з обмеженою порукою.

Дата статуту: Княжолука 9 марта 1911.

Предмет підприємства: Цїль підприємства є получити господарскі сили своїх членів для їх добробуту через:

а) купованє, найманє і арендуванє ґрунтів і будинків в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів в їх хосен,

б) уряджуванє складів (маґазинів) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів,

в) веденє для своїх членів торговлї средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) перетворюванєм продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приниманє капіталів до обороту за условленим опроцентованєм,

д) удїлюванє лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Час треваня: необмежений.

Дирекция: О Юсиф Костек, вьвящ. в Княжолуцї, Данїил Коверган і Дмитрій Петрин, господарів в Княжолуцї.

Підпис фірми: під фірмою стоваришеня уміщують свої підписи двох членів дирекциї.

Оголошеня через прибите на призначеній на се таблици в льокали общества в Княжолуцї або одноразове оголошене в назначеній Надзираючою Радою часописи львівскій.

Удїл членів: 20 кор., число удїлів одного члена необмежене.

Відвічальність: до десять разової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 4 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 24 марта 1911.

Ч. сп. Фірм. 262/11 Стов. IV. 214 (6776)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: в Вишеньцї великій.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Вишеньцї великій, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

Дата статуту: 1 марця 1911.

Предмет підприємства: Цїлею спілки є старати ся о матеріяльне і моральне піднесенє членів спілки именно:

а) удїляти членам по мірі потреби, пожиточности цїли і по мірі фондів позички потрібні в господарстві, промислї і торговли а то з фондів які спілка на тую цїль збирає при помочи спільної необмеженої поруки своїх членів,

б) дати можність поміщувати на процент грошї заощаджені а марно лежачі в той спосіб що Спілка приймає і опроцентовує вкладки щадничі,

в) підпирати творенє спілок і заробкових та господарских стоваришень в окрузї спілки.

Час треваня: неозначений.

Дирекция складає ся з настоятеля, его заступника і пятьох членів, котрих вибирають загальні збори на 4 роки. Вибрані зістали: О. Омелян Радзикевич, парох в Вишеньцї великій, яко настоятель, Юрко Хавалко, яко заступник настоятеля, Василь Березяк, Андрій Баландюх, Олекса Федорович, Ілько Василькевич і Теодор Куниниць, всї господарі в Вишеньцї великій.

Підпис фірми: Під печаткою (стампілією) фірми підпис власноручні настоятеля або его заступця і одного члена заряду.

Оголошеня: на таблици в льокалю спілки.

Удїл членів: 10 кор.

Відвічальність: необмежена.

Дата впису: 16 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 7 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 776/11 Стов I. 178 (6023)

Оповіщенє.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских, що на загальних зборах членів Повітового Товариства кредитового „Руского Дому Народного" в Борщеві, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою дня 17 лютого 1911 в місце уступившого Иосифа Свідзінського вибрано дотеперішного заступника члена заряду о. Василя Маньовского членом заряду а заступником члена заряду вибрано Иосифа Шалацкого, господаря в Борщеві.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 8 мая 1911.

Ч. сп. Фірм. 172/11 (6436)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Мишин, повіт Яблонів.

Фірма звучить: „Молочарско-сироварска спілка", стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Мишинї.

Дата статуту: 8 цьвітня 1911.

Предмет підприємства: До переведеня своєї цїли буде стоваришенє:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства, спільними силами лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будувати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наем доми мешкальні, взглядно поодиноки мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) з нарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів лише для своїх членів та лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванєм продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. д.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наем,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всїлякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів,

і) удїляти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Особи, що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цїлях стоваришеня і від користий, які випливають для членів з діяльности стоваришеня поданої в уступах під а), б), в), г), ґ), д), е), ж), з), і).

Час треваня: необмежений.

Дирекция: Василь Максимюк, справник, Никола Шевчук, касиер, Василь Ферчук, книговодець, всї господарі в Мишинї.

Підпис фірми (П. Ф.): Під фірмою стоваришеня підписи двох членів управи.

Оголошеня: на таблици на льокали стоваришеня, або обіжником, або одноразове оголошенє в львівскій часописи.

Удїл членів: пять корон.

Відвічальність: пятьразова.

Дата впису: 28 цьвітня 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 28 цьвітня 1911.

Ч. сп. Фірм. 917/11 Стов. III. 123 (7348)

Оголошенє.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Тернополи оголошує, що вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских:

в рубрицї III. Товариство господарско-кредитове „Побіда", стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою в Новосілцї костюковій,

в рубрицї IV. Новосілка костюкова,

в рубрицї VI. Стоваришенє полягає на статутах з дати Новосілка костюкова, 7 січня 1911.

Цїлею стоваришеня є: сполучити господарскі сили своїх членів для їх добробиту через:

а) купованє, арендованє і найманє ґрунтів і будинків в цїли веденя спільного господарства спільними силами, лише своїх членів і лише в їх хосен,

б) будованє і набуванє домів мешкальних лише для своїх членів і в їх хосен, а також продаванє або даванє в наем домів мешкальних, взглядно поодиноких мешкань лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджуванє складів (маґазинів) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів, лише для своїх членів та лише в їх хосен,

г) проваджене лише для своїх членів і лише в їх хосен торговлї средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібними для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займане ся перетворюванєм продуктів господарских своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. п.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набуванє і удержуванє знарядів господарских і відданє їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наем,

е) уряджуванє лише для своїх членів і лише в їх хосен млинів до меленя збіжа членів,

ж) вироблюванє силами своїх членів знарядів, знадобів і всїляких предметів потрібних так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приманє капіталів до обороту за условленим опроцентованєм в хосен своїх членів,

і) удїлюванє лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє господарства або промислу.

Заряд стоваришеня зложений зі слїдуючих членів:

1. О. Омелян Боярский, парох, яко справник,
2. Михайло Галущак, господар, яко касиер і
3. Федор Семяник, господар, яко книговодець, всї в Новосілцї костюковій

Фірму стоваришеня підписує ся в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів заряду і се є услівєм важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня стоваришеня будуть уміщувані на таблици на льокали стоваришеня або в одній з львівских часописей яку означить надзираюча Рада.

Порука членів є необмежена.

Удїл членьский виносить 10 корон, один член може мати більше удїлів.

Удїл можна впл[illegible]и або відразу в деклярованій висотї [illegible] до року чвертьрічними ратами що н[illegible]йше по 2 кор. 50 сот. причім перша рата мусить бути заплачена зараз при принятю в члени стоваришеня.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Тернопіль, дня 29 мая 1911.

L. cz. Firm. 705/11 Stow. III. 117. (5942)
Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Husiatyn.

Brzmienie firmy: „Powszechna instytucya kredytowa w Husiatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“, po niemiecku „Allgemeines Credit Institut in Husiatyn, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftuug“.

Data statutu: Husiatyn 3 kwietnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Dostarczenie tylko członkom swoim na umiarkowane procenta potrzebnych im kapitałów do obrotu w gospodarstwie, handlu, przemyśle lub rzemiośle, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Dyrekcya: 1. Józef Dawid Aszkenas; 2. Abraham Epstein i 3. Abraham Samet, kupcy w Husiatynie.

Podpis firmy (F. Z.): Podpis za stowarzyszenie uskutecznia Dyrekcya w ten sposób, iż do firmy stowarzyszenia swoje podpisy dołącza. Do ważności zobowiązań wobec osób trzecich potrzeba podpisów tylko dwóch członków dyrekcyi pod firmą stowarzyszenia.

Ogłoszenia: Publiczne ogłoszenia od stowarzyszenia umieszczane będą w czasopiśmie „Samopomoc“, we Lwowie wychodzącem.

Udział członków: Udział każdego członka wynosi 100 koron; jeden członek może mieć więcej udziałów po 100 koron. Udział może być wpłacony albo w całości zaraz przy przystąpieniu, lub uzupełnionym wkładkami miesięcznymi po 2 korony.

Odpowiedzialność członków jest ograniczona.

Data wpisu: 22 maja 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy. Oddział II.

Tarnopol, dnia 29 kwietnia 1911.

L. cz. Firm. 824/11 Stow. III. 50. (6224)
Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na walnem zgromadzeniu członków „Kasy zaliczkowej, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w Strusowie“ dnia 8 kwietnia 1911 członek dyrekcyi Dawid Peczenik został z tego urzędu na zasadzie § 22 statutu usunięty.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.

Tarnopol, dnia 16 maja 1911.

L. cz. Firm. 473/11 Stow. VII. 87 (6440)
Ogłoszenie!

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż 8 maja 1911 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że na podstawie statutu z daty Majdan sieniawski 2 lutego 1911 zawiązało się dnia tego w Majdanie sieniawskim stowarzyszenie pod firmą „Spółka oszczędności i pożyczek w Majdanie sieniawskim, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką“.

Okręg spółki stanowią gminy: Majdan sieniawski, Adamówka, Krasne i Pawłowa.

Czas trwania spółki nieograniczony.

Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki, mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności celu i w miarę funduszów pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które spółka na ten cel gromadzi przy pomocy spólnej nieograniczonej poręki swych członków;

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych, a marnie leżących w ten sposób, że spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności;

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Pierwszy zarząd spółki stanowią:

1. Ks. Franciszek Sokalski, proboszcz w Majdanie sieniawskim, jako przełożony zarządu;

2. Jan Zwoliński, rolnik w Majdanie sieniawskim, jako zastępca przełożonego zarządu;

3. Jędrzej Mazur, rolnik,

4. Walenty Brzyski, rolnik,

5. Walenty Gąsior, rolnik, w Majdanie sieniawskim, jako członkowie zarządu.

Spółkę podpisuje się w ten sposób, że pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Wpisowe członka do spółki wynosi 1 kor., a udział 10 kor. Jeden członek nie może mieć więcej jak 5 udziałów. Udział może być wpłacony bądź odrazu, bądź w półrocznych ratach, wynoszących nawet po 1 kor., ale pierwsza rata musi być wpłacona przy wstąpieniu członka do spółki.

Ogłoszenia będą umieszczane na tablicy przed lokalem spółki, a w razie potrzeby w czasopiśmie, wydawanem dla spółek rolniczych przez krajowy Patronat, ogłoszenie zaś walnego zgromadzenia nadto przez rozesłanie cyrkularza członkom.

Przemyśl, 31 maja 1911.

L. cz. Firm. 467 Rg. A. I. 289 (6327)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje.

Siedziba firmy: Lwów, ul. Karola Ludwika l. 1.

Brzmienie firmy: „Salon kwiatów i skład nasion F. W. Starcka Synowie we Lwowie“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: w brzmieniu firmy.

Forma spółki: jawna spółka handlowa od 1 kwietnia 1911.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Fryderyk Starck i Karol Starck, kupcy we Lwowie.

Uprawnieni do zastępstwa: obaj spólnicy łącznie.

Podpis firmy: pod jej brzmieniem obaj spólnicy umieszczą swoje własnoręczne podpisy.

Dzień wpisu: 24 kwietnia 1911.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 22 kwietnia 1911.

Spadki.

L. cz. A VI. 368/10 (9) (5381)

C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu, Oddział VI., podaje do wiadomości, iż dnia 24 października 1910 zmarł w Kujdanowie Jan Monasterski.

Ustawową dziedziczką po zmarłym jest między innemi i wnuczka spadkodawcy Anna zam. Czajkowska.

Sąd, nie znając miejsca pobytu Anny zam. Czajkowskiej, wzywa ją, by w ciągu jednego roku, licząc od dnia poniżej wymienionego, zgłosiła się w tymże Sądzie i wniosła oświadczenie się dziedziczką, w przeciwnym razie przewód spadkowy przeprowadzonym będzie z dziedzicami, zgłaszającymi się i kuratorem dla nieobecnej ustanowionym w osobie Emila Witwickiego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Buczacz, dnia 25 lutego 1911.

L. cz. A. VI. 7/11 (6679 2—3)
Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Podhajcach ogłasza, że dnia 26 grudnia 1910 w Nosowie zmarł Hryńko Czorny pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił dziedziczką Jewdochę zam. Maniuk.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Jewdochy zamężnej Maniuk nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Iwanem Murawskim ustanowionym dla nieobecnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Podhajce, dnia 14 lutego 1911.

L. cz. 50/11 (4) (5432 2—3)
Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Limanowy ogłasza, że dnia 12 grudnia 1911 w Szczawie zmarł Jan Królczyk pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił dziedzicami swoje dzieci.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu tychże a mianowicie Reginy Smielskiej, Agnieszki Kornaś i Jana Królczyka nie jest znane, przeto wzywa się ich, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosili się w tutejszym sądzie i wnieśli oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem p. Janem Domkiem ze Szczawy ustanowionym dla nieobecnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I

Limanowa, dnia 6 kwietnia 1911.

G. Zl. A. XXII 105/11 (19) (5352 2—3)
Edikt.

Vom dem k. k. Bezirksgerichte in Czernowitz wird bekannt gemacht, dass am 25 Februar 1911 in der Vorstadt Klokuczka bei Czernowitz, Rosalia Nussbaum false Hubert, Tochter des Chaim und der Rosa Nussbaum, geboren in Krakau etwa im Jahre 1851, welche am 27 Jänner 1875 in Czernowitz von mohaischem zum röm. katholischen Glauben übertreten ist und bei dem Taufe die Namen „Francisca Salesia“ erhalten hat, ohne Hinterlassung einer letzwilligen Anordnung gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf die Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert ihr Erbrecht binnen Einem Jahre, von dem unten gesetzten Tage gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Ernst Zentner Notariatskandidat in Czernowitz als Verlassenschafts-Kurator bestellt worden ist, mit jenen, die sich wurden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Teil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

K. k. Bezirksgericht, Abth. XXII.

Czernowitz, am 3 Mai 1911.

L. cz. A. 124/9 (9) (7283 2—3)
Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Nowem Siole ogłasza, że dnia 13 marca 1910 w Suchowcach zmarł Mikołaj Kądziołko pozostawiając kodycylarne rozporządzenie ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Dmytra Kądziołko nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc oddnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym Sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Michałem Kądziołko w Suchowcach ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowe Sioło, dnia 4 kwietnia 1911.

L. cz. A. VII. 323/9 (9) (6943 2—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Skolem ogłasza, że dnia 27 listopada 1909 w Skolem zmarła Ryfka Rappaport zamężna rytualnie Halpern, pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem nie ustanowiła dziedzica.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu córki spadkodawczyni Sobli Schütz nie jest znanem, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzonyy ze zgłaszajacymi się dziedzicami i z kuratorem adwokatem dr. Jakóbem Gelerem ustanowionym dla nieobecnej Sobli Schütz.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII

Skole, dnia 6 września 1910.

L. cz. A. 69/9 (8) (7228 2—3)
Edykt
z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Nowem Siole ogłasza, że dnia 13 lutego 1909 w Dobronivce zmarł Semen Zając pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem nie ustanowił dziedzica.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu ustawowego spadkobiercy Stefana Zająca nie jest znane, przeto wzywa się go aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Aksentym Zającem ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III

Nowe Sioło, dnia 12 lutego 1911.

L. cz. A. VII 452/10 (7) (5416 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, że dnia 7 listopada 1910 zmarła w Brodach bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Józefa Stronczyńska córka Wincentego Wincentini i Anieli z Preclów Wincentini zmarłych w Berdyczowie.

Do spadku byliby powołani rodzeństwo spadkodawczyni względnie dzieci rodzeństwa z których jedynie Maryan Eugeniusz dw. im. Jenny syn siostry spadkodawczyni Eugenii Jenny jest sądowi znany.

Spadkodawczyni miała więc jeszcze brata Maksymiliana Wincentini i siostrę przyrodnią Maryę Stegeman, ci zaś już mieli umrzeć, a niewiadomo czy pozostawili jakie potomstwo.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i jakie osoby prócz Maryana Eugeniusza 2 im. Jenny mają prawo do tego spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu rościć sobie prawo do spadku, by do roku zgłosili się Sądzie i wykazali swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego ustanawia się kuratora p. Stanisława Hołuba imieniem niewiadomych dziedziców przeprowadzonym byłby z tymi i tym przyznany, którzy się oświadczą do spadku i tytuł wykażą, a część nie przyjęta zostałaby przez Państwo jako bezdziedziczna zabrana.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Brody, dnia 22 marca 1911.

L. cz. A. 567/7 (5441 2—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Rohatynie nie znając spadkobierców zmarłego w Knihyniczach 6 grudnia 1907 Rachmiela Tenenbauma wzywa tychże, aby do roku zgłosili się i wnieśli oświadczenie do spadku, którego kuratorem ustanowiono dr. Katza, adwokata z Rohatyna, gdyż inaczej spadek jako bezdziedziczny Państwu wydanym zostanie.

Rohatyn, 3 maja 1911.

L. cz. A. 293/10 (8) (5283 2—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Jordanowie poszukuje spadkobierców ś. p. Józefa Ufira s. Melchiora, zmarłego dnia 18 października 1910 w Osielcu.

Zgłoszenia do spadku wnosić należy do dnia 15 marca 1912 pod rygorem § 128 pat. niesp.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Jordanów, dnia 15 marca 1911.

L. cz. A. 4/11 (5) (5181 2—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do wiadomości, że po zmarłym 17 grudnia 1910 w Iszczkowie Kajetanie Michalczyszynie wdrożono przewód spadkowy.

Ponieważ miejsce pobytu jego dziedziczki Maryi Salów nie jest znane, wzywa się ją, aby w przeciągu roku licząc od daty ogłoszenia tego edyktu wniosła oświadczenie do spadku, w przeciwnym razie zostanie przewód spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Hryńkiem Namistnykiem z Iszczkowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Wiśniowczyk, dnia 20 lutego 1911.

L. cz. A. III. 64/11 (5994 2—3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Busku podaje do wiadomości, że dnio 3 lutego 1911 w Żuratynie zmarła Katarzyna Łapicka z Południaków nie wyczerpawszy w zupełności pozostałem rozporządzeniem ostatniej woli za kodycyl uznanem całego swego majątku.

Ponieważ Sąd nie ma wiadomości czy i które osoby mają prawo do spadku jej, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc zgłosili się z prawami swemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego tymczasem Jan Romanów został ustanowiony za kuratora spuścizny przeprowadzony byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek przyznanoby legataryuszom stosunkowo jako dziedzicom.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Busk, dnia 27 kwietnia 1911.

L. cz. A. VII. 449/10 (7) (7315 2—3)
Edykt
z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia, że w dniu 8 listopada 1910 w Brodach zmarł Wigdor Numan bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiekbądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego p. dr. Goldberg, adwokat w Brodach kuratorem został ustanowiony, byłby przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Brody, dnia 29 kwietnia 1911.

L. cz. A. 79/11 (6518 2—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach zawia damia, że w dniu 11 sierpnia 1907 w Kijowie zmarła Olga z Swiridenków Sawicka żona Jana Sawickiego rodem z Mikuliniec bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiekbądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego c. k. notaryusz Jan Meleszkiewicz kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Mikulińce, dnia 10 maja 1911.

L ez. A. III. 307/9 (5) (6266 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy Oddział III. w Busku podaje do wiadomości, że dnia 10 października 1894 zeszła ze świata Sara Weinreb recte Schleifer z Buska.

Ponieważ sąd ten niema wiadomości, czy i które osoby mają prawo do spadku jej, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do tego spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wnieśli oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem Jakób Halpern ustanowiony został za kuratora spuścizny, przeprowadzony byłby z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą się dziedzicem i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta lub jeżeliby się nikt nie oświadczył dziedzicem, cały spadek zostałby przez Państwo jako bezdziedziczny zabranym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Busk, dnia 12 października 1910.

L. cz. A. VI. 103/10 (11) (6684 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaje do wiadomości, że Leib Kleinstein recte Izaak Leib Steinklein zmarł dnia 1 czerwca 1888 w Chrabużnej i pozostawił w spadku realność objętą lwh. 36 ks. gr. Chrabużna.

Gdy nie jest wiadomem czy i komu przysługują prawa do tej spuścizny, wzywa się wszystkich, ktorzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu, o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenia do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu zostanie przewód spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykażą tytuł dziedziczenia oraz wniosą oświadczenia i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznanym spadek, dla którego ustanawia się kuratorem p. adw. dr. Dawida Naglera w Zborowie.

W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie, przypadnie nieobjęta część dziedzictwa względnie całe dziedzictwo c. k. Skarbowi Państwa jako bezdziedziczny spadek.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Zborów, dnia 2 czerwca 1911.

L. cz. A. 216/9 (13) (7084 2—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Nowem Siole ogłasza, że dnia 30 sierpnia 1909 w Hniliczkach zmarł Michał Mażij pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którem ustanowił między innymi spadkobiercą także Kornela Mażija.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Kornela Mażija nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Pawłem Mażijem z Hniliczek, ustanowionym dla nieobecnego Kornela Mażija.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowe Sioło, dnia 8 marca 1911.

L. cz. A. 198/9 (6) (7227 2—3)

Edykt

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomy.

C. k. Sąd powiatowy w Nowem Siole ogłasza, że dnia 15 kwietnia 1909 zmarł Wasyl Huczek bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu ustawowej spadkobierczyni Ahafii Huczek nie jest znane, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Fedkiem Janczakiem ustanowionym dla nieobecnej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nowe Sioło, dnia 12 lutego 1911.

L. cz. A. 38/11 (7401 1—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Trembowli zawiadamia, że w dniu 16 grudnia 1910 w Trembowli zmarła Marya z Zaleskich Neziałkowska bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysługa prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszem tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym Sądzie zgłosili i wykazując je wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nieprzyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Trembowla, dnia 8 maja 1911.

L. cz. A. 231/10 (5385 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości, że dnia 2 września 1910 umarł w Rozdole ś. p. Józef Błotnicki z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli z daty Rozdół, 6 sierpnia 1910 za testament uznanego, którym mianował uniwersalnymi spadkobiercami swego majątku Mikołaja i Reginę Raińskich.

Do spadku po nim powołany jest między innymi syn Franciszek Błotnicki, który ma mieszkać w Ameryce.

Sąd, nie znając jego miejsca pobytu, wzywa go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej wymienionego, zgłosił się w Sądzie i oświadczył się do spadku, w przeciwnym razie postępowanie spadkowe przeprowadzone zostanie z dziedzicami, którzy się zgłosili i z ustanowionym dla Franciszka Błotnickiego kuratorem adwokatem p. dr. E. Gasserem w Mikołajowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Mikołajów, dnia 28 grudnia 1910.

L. cz. A. 2/10 (18) (7015 1—3)

Edykt.

Ogłasza się, że Jakób Steinbach, dzierżawca dóbr w Berbekach, zmarł 24 października 1909 bez rozporządzenia ostatniej woli z pozostawieniem wdowy i siedmioro dzieci, między temi córkę Filemonę, rzekomo zakonnicę pod imieniem Jadwigi w Ameryce przebywać mającą.

Gdy jej zawiadomienie o tym spadku doręczonem być nie może, wzywa się ją, by do roku od dnia tego edyktu wniosła swoje oświadczenie przyjęcia tego spadku, gdyż inaczej to postępowanie spadkowe będzie przeprowadzone z dziedzicami oświadczonymi i z jej kuratorem dr. Maryanem Krówczyńskim, adwokatem w Kamionce Strumiłowej.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Złoczów, dnia 12 maja 1911.

Amortyzacye.

L. cz. T. 22/11 (1) (6687 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek pana Władysława Zielińskiego, właść. dóbr w Iwanczanach s. p. Zbaraż wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego zagubionego przez wnioskodawcę zagubionego weksla, wystawionego przez Władysława Zielińskiego dnia 2 marca 1909 opiewającego na 10.000 kor. płatnego w cztery miesiące od daty wystawienia we Lwowie na zlecenie Władysława Zielińskiego, akceptowanego przez Tadeusza Władysława Niementowskiego i Jadwigę z Zielińskich Niementowską.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 13 lutego 1911.

L. cz. T. 50/11 (1) (6213 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Michała Tustanowskiego właściciela dóbr Knihynicze wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego wnioskodawcy rzekomo zaginionego weksla na 3.000 kor. opiewającego, z daty Lwów dnia 16 grudnia 1910, dnia 16 kwietnia 1911 we Lwowie Wolfa Lesera płatnego, akceptowanego przez Michała Tustanowskiego, a wystawionego i żyrowanego przez Wolfa Lesera.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami, w przeciwnym bowiem razie po upływie 45 dni od daty 3-go ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ uznany zostanie za nieistniejący.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 2 maja 1911.

L. cz. Tab. 1742/11 (5312 1—3)

Edykt.

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza: Wskutek prośby Janiny Strzyżowskiej i współwłaścicieli realności lwh. 1439 ks. gr. Kraków objętej dozwala się wdrożenie postępowania amortyzacyjnego co do wierzytelności w kwocie 200 zł. pol. w pozycyi 2 karty ciężarów wykazu hipotecznego l. 1439 Dz. VIII. ks. gr. Kraków, dawniej Wolfa Schönberga obecnie Adeli Löwenthal, dr. Ignacego Mahlera małoletnich Gizeli, Wilhelma i Józefa Mahlerów, Dawida Mahlera, Janiny Strzyżowskiej i Salomei Schulzowej własnej, na podstawie aktu notaryalnego z 21 września 1832 r. na rzecz Kazimierza Kałapucińskiego wpisanej.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy do tej wierzytelności roszczą sobie jakie prawa, aby najpóźniej do dnia 8 maja 1912 w sądzie tutejszym swe prawa zgłosili, w przeciwnym razie po upływie tego terminu na ponowną prośbę wnoszących podanie, wpis tej wierzytelności za umorzony uznany i wykreślenie tego wpisu dozwolonem będzie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VII.

Kraków, dnia 14 marca 1911.

L. cz. T. 8/11 (3) (6433 1—3)

Edykt.

Iwan Mikłaszczuk syn Fedora i Kałyny małżonków Mikłaszczuków, urodzony w Brusturach dnia 2 października 1854 udał się z Brustur wraz z swoim ojcem w roku 1866 lub 1867 do Węgier celem zakupna kukurudzy i od tego czasu do swej wsi Brustury nie wrócił, ani żadnej wiadomości o sobie ani swej rodzinie ani nikomu w Brusturach nie dał.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 u. c., przeto wdraża się na prośbę Dmytra Petrów Łukiena i Andrija Berbenyczuka gospodarzy z Brustur postępowanie celem uznania zaginionego Iwana Mikłaszczuka za zmarłego.

Wzywa się więc tak Iwana Mikłaszczuka syna Fedora z Brustur, jak i każdego, ktoby o jego życiu i miejscu pobytu jaką wiadomość miał, aby w ciągu roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ tutejszemu Sądowi ustanowionemu dlań kuratorowi Kiryle Sorochanowi Hawryła, gospodarzowi w Brusturach, o tem w jakibądź sposób doniósł, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu zostanie Iwan Mikłaszczuk Fedora za zmarłego uznanym.

C, k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Kołomyja, dnia 6 maja 1911.

L. cz. T. 20/11 (3) (5609 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. gal. Prokuratoryi skarbu we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi płaszczów trzech listów zastawnych Gal. Banku krajowego we Lwowie S. III. NNr. 1) 16.693, 2) 16.695 i 3) 16.696 á 1.000 kor. winkulowanych na rzecz gr. kat. parochii w Uryczu.

Posiadacza powyższych płaszczów wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 8 kwietnia 1911.

L. cz. T. 57/11 (2) (7251 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek pp. Adama i Emmy Abdermannów w Nowym Yorku wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek wkładkowych Banku krajowego na imię Adama i Emmy Abdermannów, płatnych okazicielowi, opiewające z dniem 31 grudnia 1910 1. Nr. 31.215 na kwotę 2886 kor. 40 hal., 2. Nr. 31.418 na kwotę 1464 kor. 62 hal.

Posiadacza powyższych książeczek wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 2 czerwca 1911.

L. cz. T. 47/11 (1) (6711 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie im. gr. kat. cerkwi w Obertynie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi książeczki wkładkowej Galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 37.125 opiewającej na kwotę 27 kor. oraz na imię „Cerkwi gr. kat. w Obertynie“.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 25 kwietnia 1911.

L. cz. T. 5/11 (2) (5357 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek c. k. Prokuratoryi Skarbu im. gr. kat. probostwa w Huszczankach z filią w Dobromirce wdraża się postępowanie celem amortyzacyi książeczki wkładkowej Galicyjskiej Kasy oszczędności Nr. 37.736 na kwotę 18 kor. 78 hal. opiewającej, zaginionej gr. kat probostwu w Huszczankach z filią w Dobromirce i własność tegoż probostwa stanowiącej, a przez pomyłkę na rzecz gr. kat. probostwa w Dobromirce zawinkulowanej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 29 stycznia 1911.

G. Zl. Nc. IV. 66/11 (3) (6052 1—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen des Moses Betfort, Spengler in Lemberg wird das Verfahren zur Amortisierung des dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen Bezugschein Nr. 244.651 über ein Stück 3% Bodenlos à Fl. 100 Norm. vom Jahre 1889 Serie 7475 Nr. 43 welcher Bezugschein durch die k. k. priv. Bank & Wechselstuben-Aktien-Gesellschaft „Merkur“ in Wien auf den Namen des Einschreiters am 16 August 1909 ausgestellt wurde, eingeleitet.

Der Inhaber dieses Bezugscheines wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr geltend zu machen, widrigens derselbe nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Bezirks-Gericht Section I, Abteilung IV.

Lemberg, am 20 April 1911.

L. cz. T. 25/11 (8) (6201 1—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą Maryi Ireny 2-im. Jekiel.

Marya Irena 2 im. Jekiel córka Marcelego i Leokadyi z Auhlów, urodzona 28 sierpnia 1870 we Lwowie rel. rzym. kat. oddaną została w krótki czas po urodzeniu na wychowanie nieznanej bliżej włościance w Sokolnikach. Od tego czasu brak o niej jakiejkowiek wiadomości.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2 ust. c., przeto wdraża się na prośbę Julii Tomżyńskiej i Heleny z Tomżyńskich Jaworskiej, zastąpionych przez adw. dr. Ludwika Mehrera we Lwowie postępowanie celem uznania za zmarłą zaginioną.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Stanisławowi Bielińskiemu, adwokatowi kraj. we Lwowie wiadomości o powyż wymienionej.

Maryę Irenę Jekiel wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się, lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 18 sierpnia 1912 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.

Lwów, dnia 5 maja 1911.

L. cz. T. IV. 11/10 (3) (6538 1—3)
Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Julianny Zendran, córki Jakóba i Melanii, urodzonej w Regetowie niżnim w dniu 22 czerwca 1872.

Świadkowie Onufry Tutka, Stefan Chowański, Iwan Żyła i Andrzej Obuch, słuchani pod przysięgą zeznali, że powyż wymieniona Julianna Zendran zmarła przed kilkunastu laty w roku 1894 lub 1895 na Węgrzech w miejscowości Királyteleg.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobnem, że Julianna Zendran poniosła śmierć, przeto na prośbę Andrzeja Obucha wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionej.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono Sąd albo kuratora p. dr. Włodzimierza Gabryszewskiego, adw. kraj. w Jaśle, o zaginionej Juliannie Zendran aż do dnia 15 sierpnia 1911.

Po upływie powyższego czasokresu i po podjęciu dowodów Sąd rozstrzygnie o dowodzie zaszłej śmierci.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 14 kwietnia 1911.

G. Zl. T. VI. 20/11 (2) (5308 1—3)
Amortiesierung.

Auf Ansuchen der Therese Hantschel, k. k. Professorswitwe in Mähr. Weisskirchen wird das Verfahren zur Amortisirung des dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen Depotscheines des Kreditvereines der Mitglieder der wechselseitigen Versicherungsgesellschaft in Krakau, über die Polizze Nr. 75.001 des Inhaltes, dass der genannte Kreditverein, den abzüglich der Forderung des Kreditvereines, verbleibenden Rest der Versicherungssumme nach dem Tode des Versicherten August Hantschel, dem Überbringer des Depotscheines auszahlen werde, eingeleitet.

Der Inhaber dieses Depotscheines wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tage geltend zu machen, widrigens dieselben nach Verlauf dieser Frist wird unwirksam erklärt würden.

K. k. Landesgericht in Zivilsachen, Abteilung VI.
Krakau, am 15 April 1911.

L. cz. Nc. XVIII. 1207/11 (2) (6160 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Pawła Wieczorka wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego z daty Kraków 7 czerwca 1907 Nr. 262.416 wydanego przez Filię Towarzystwa ubezpieczeń imienia „Gizeli“ w Krakowie na zastawioną policę Nr. 262.416 na 100 kor. opiewającą.

Posiadacza powyższego skryptu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XVIII.
Kraków, dnia 1 maja 1911.

L. cz. T. 99/9 (2) (4630 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Amalii Nowińskiej w Ludwinowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Krakowa na imię Amalii Nowińskiej opiewającej, oznaczonej Nr. 271.642 a wedle stanu z dnia 27 sierpnia 1906 opiewającą na kwotę 900 kor. 69 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 29 grudnia 1909.

L. cz. T. 5/11 (2) (6820 1—3)
Edykt.

Na wniosek adw. dr. Katza w Rohatynie, jako kuratora nieobjętej masy spadkowej bł. p. Rachmiela Tenenbauma w Knihyniczach, wdraża się postępowanie amortyzacyjne dwóch weksli po 2000 kor. opiewających z daty Knihynicze 26 lipca 1907 za 6 miesięcy od daty płatnych, na własne zlecenie wystawcy Rachmiela Tenenbauma a przez Michała Tustanowskiego jako akceptanta podpisanych.

Posiadacza tych weksli wzywa się, by w przeciągu 45 dni, który to czasokres biedz zaczyna z dniem ogłoszenia tegoż edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej, przedłożył tu tejszemu sądowi te weksle, bo po bezskutecznym upływie tego czasokresu, weksle te uznane będą za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 20 maja 1911.

L. cz. T. 80/10 (1) (6777 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Abrahama Weinberga w Krakowie, ul. Bożego Ciała 2 wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych dwóch weksli a to: 1. weksla na kwotę 171 kor. opiewającego dnia 10 lipca 1910 płatnego, na którym jako wystawca i żyrataryusz figurował Abraham Weinberg, jako żyrataryusz Joel Freylich, zaś jako przyjemczyni Małka Weinberg, płatny w Krakowie, 2. weksla nieopatrzonego podpisem wystawcy, jedynie wypełnionego datą płatności 15 kwietnia 1911 i podpisem przyjemczyni Amalii Rottenberg w Krakowie.

Posiadacza powyższych dwu weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 18 sierpnia 1910.

L. cz. T. VI. 37/11 (3) (7163 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Eliasza Sterna, kupca w Limanowej z dnia 27 kwietnia 1911 r. wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych trzech kartek zastawniczych Zakładu zastawniczego przy miejskiej Kasie oszczędności w Bochni Nr. 422, 423 i 424.

Posiadacza powyższych kartek zastawniczych wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 11 maja 1911.

L. cz. Tab. 2513/11 (5820 1—3)
Edykt.

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż wskutek wniosku Władysława Bartynowskiego dozwolono uchwałą z dnia 13 kwietnia 1911 l.tab. 2513 wdrożenia postępowania amortyzacyjnego wierzytelności Macieja Jakubowskiego w kwocie 2000 zł. pol. w listach zastawnych Królestwa Polskiego na podstawie aktów notaryalnych z 3 stycznia 1751 i 11 lipca 1855 w pozycyi 4 karty ciężarów realności lwh. 1479 ks. gr. Kraków objętej Władysława Bartynowskiego własnej wpisanej.

Wzywa się przeto wszystkich, którzy do tej wierzytelności jakieś prawa sobie roszczą, aby te prawa w tut. sądzie najpóźniej do 21 maja 1912 zgłosili, w przeciwnym razie po upływie tego terminu na ponowne żądanie proszącego amortyzacya wpisu i jego wykreślenie dozwolone będzie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VII.
Kraków, 13 kwietnia 1911.

L. cz. T. IV. 6/11 (2) (5737 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Wiktora Fijasa, jako zarządcy masy spadkowej ś. p. ks. Franciszka Fijasa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez ś. p. Franciszka Fijasa zagubionej książeczki Kasy oszczędności w Ropczycach Nr. 1141 na 2076 kor. 96 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki Kasy oszczędności wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 6 maja 1911.

L. cz. T. VI. 30/11 (2) (5628 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Adolfa M.lieskiego, właściciela dóbr i realności w Krakowie, Rynek główny wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej karty zastawniczej Zakładu zastawniczego przy Kasie oszczędności miasta Krakowa Nr. 15 337/1903 obejmującej zastawiony kufer z siodłem i przyborami na konia.

Posiadacza powyższej karty zastawniczej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 21 kwietnia 1911.

L. cz. T. 8/11 (1) (7104 1—3)
Edykt.

Abraham Kies kupiec w Złoczowie podał, że mu zaginął dnia 27 maja 1910 weksel akceptowany przez Scheindlę Tauber a na 300 kor. wystawiony zresztą ani datą wystawienia i płatności jak i nazwiskiem remitenta i wystawcy niewypełniony.

Wzywa się niniejszem posiadacza tego weksla, by do dni 45 weksel tenże tutejszemu sądowi przedłożył, inaczej po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten za amortyzowany czyli za nieistniejący uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Złoczów, dnia 6 czerwca 1911.

L. cz. T. 8/11 (1) (5686 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Adeli Radelmacher w Przemyślu zamieszkałej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego losu Josziw Nr. 0 14 Ser. 2053.

Posiadacza powyższego losu wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu jednego roku od dnia dzisiejszego, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu los ten za pozbawiony skutków prawnych uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemyśl, dnia 8 maja 1911.

L. cz. T. IV. 6/11 (2) (6632 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Maryanny Szczyglińskiej z Oświęcimia wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez nią zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa oszczędności i pożyczek w Oświęcimiu Nr. 7485.

Posiadacza powyżej oznaczonej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 23 maja 1911.

L. cz. T. 14/11 (2) (7010 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Henie Silber kupcowej w Kozowej wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zatraconej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Tarnopola Nr. 23.891 opiewającej na kwotę 9066 kor. 44 hal.

Wzywa się posiadacza książeczki, aby w ciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia w Gazecie Lwowskiej takową Sądowi przedłożył, inaczej zostanie pozbawioną skutków prawnych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 3 czerwca 1911.

G. Z. T. VI. 16/11 (2) (5629 1—3)
Amortisierung.

Auf Ansuchen des Herrn Wilhelm Krejči, Wien III./3 Salesianergasse 17/III./17 wird das Verfahren zur Amortisierung des dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen am 2 Jänner 1907 mit dem Betrage von 60 Kronen gezogenen Krakauer-Stadt-Loses a. Fl. 20 Oe. W. Nominale v. J. 1872 Nr. 2520 eingeleitet.

Der Inhaber dieses Loses wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr, 6 Wochen und 3 Tagen geltend zu machen, widrigens nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würden.

K. k. Landes-Gericht in Civilsachen, Abteilung VI.
Krakau, am 21 April 1911.

K. cz. Nc. V. 162/10 (4) (6855 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. dr. Eugeniusza Reitera, adw. kraj. we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie L 176.085 z daty Kraków 9 lutego 1907, na imię wnioskodawcy wystawionej, na 30.000 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. sąd powiatowy, S. I. Oddział V.
Lwów, dnia 22 października 1910.

L. cz. T. IV. 7/11 (2) (5026 1—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Jakóba Gubały wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę skradzionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką Nr. 7632 na imię Jakóba Gubały z Stróżówki na kwotę 703 kor. 13 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą zostanie uznaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 22 kwietnia 1911.

L. cz. T. II. 3/11 (1) (6822 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Zygmunta Sommera, kupca we Lwowie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych dwóch weksli a 150 kor. bez daty wystawienia, z których jeden płatny jest z końcem czerwca 1911, a drugi z końcem lipca 1911 a wystawione przez Mateusza Sikorę z Nowego Sącza.

Posiadacza powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 3 czerwca 1911.

L. cz. T. 7/11 (2) (6729 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Gustawa Mendelika w Kolinie, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla przez Wolfa Halperna ze Stanisławowa akceptowanego, na 270 kor. opiewającego a w dniu 4 sierpnia 1910 w Stanisławowie płatnego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 3 lutego 1911.

L cz T. 36/10 (3) (6543 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Nuchima Leiby Kreutzera, kupca w Kałuszu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Buczacz 18 lipca 1910 na kwotę 539 kor. 64 hal. opiewającego, dnia 18 listopada 1910 płatnego a przez Leizora Landmana z Buczacza podpisanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 17 lutego 1911.

L. cz. VI. 35/11 (2) (5540 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Antoniny Turskiej w Dębnikach ul. Polna l. 15, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 80.592 na kwotę 61 kor. 29 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 26 kwietnia 1911.

L. cz T. 1/11 (2) (5236 1—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Frischa w Bolechowie i Arona Ohrlendera w Żółkwi, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo u Jakóba Mayersohna skradzionego blankietu wekslowego, drukowanego w języku ruskim wedle skali na kwotę 1200 kor. akceptowanego przez Chaima Frischa w Bolechowie i Arona Ohrlendera w Żółkwi zresztą niewypełnionego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 9 marca 1911.

L. cz. T. 10/11 (1) (5472 1—3)

Na wniosek Towarzystwa „Jad Charuzim“ w Skałacie wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do dwóch losów, które podczas pożaru w Skałacie w dniu 16, 17 i 18 sierpnia 1898 roku uległy zniszczeniu, a to: 1 los Pallfy Nr. 52 932 i 1 los 2% Serbski Serya 2786 Nr. 39 wartości po 150 koron.

Posiadacza tych losów wzywa się, aby w ciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ swe prawa wykazał, inaczej uznane będą za pozbawione skutków prawnych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 21 kwietnia 1911.

L. cz. T. IV. 22/10 (3) (6897 1—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłą.

Wiktorya Chorągwicka, włościanka w Łostówce, wedle poświadczenia Urzędu gminnego i zeznania przesłuchanych świadków przed przeszło 40 laty opuściła miejsce zamieszkania i od tego czasu o sobie wiadomości nie daje.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 2. ust. c. przeto wdraża się na prośbę Joanny i Barbary Chorągwickich postępowanie celem uznania za zmarłą.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu dr. Wędrychowskiemu w Mszanie dolnej wiadomości o powyż wymienionej.

Wiktoryę Chorągwicką wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się lub w inny sposób uwiadomiła o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 marca 1912 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 10 lutego 1911.

L. cz. T. 14/11 (1) (6493 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek krajowego Związku producentów ropy, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką we Lwowie, oraz Norberta Golda, przemysłowca we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego przekazu składowego Towarzystwa akcyjnego dla przemysłu oleju skalnego we Wiedniu III. Inwalidengasse 1, wystawionego na imię p. Norberta Golda we Lwowie opatrzonego Nr. bieżącym 2982, opiewającego na kg. 188,4701 ropy proweniencyi borysławsko-tustanowickiej z prawem bezpłatnego magazynowania i terminem odbioru do 31 marca 1911 bez powziątka, do którego dołączony był dopisek, potwierdzający prolongatę tego terminu odbioru do 30 kwietnia 1911, a zawierającego poza tem zwykłe postanowienia listu składowego, będące w użyciu u wszystkich firm magazynujących ropę w Borysławiu i Tustanowicach.

Posiadacza powyższego przekazu składowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu dni 45, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie i wniaskodawcom wolno będzie żądać wydania nowego przekazu składowego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 22 maja 1911.

L. cz. T. 12/11 (2) (7011 1—3

Amortyzacya.

Na wniosek Eliasza Mojzesza Margulięsa w Tarnopolu wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do rzekomo zagubionej karty zastawniczej Filii c. k. uprz. gal. akcyjnego Banku hipotecznego w Tarnopolu z 9 stycznia 1911 Nr. 17.963 wystawionej na papiery wartościowe, a to: 1 3% losu kredytowego pierwszej emisyi ser. 3667 Nr. 7, 1-go 4% węgierskiego losu hipotecznego ser. 2348 Nr. 19, 4 losów bazylika ser. 879 Nr. 59, ser. 848 Nr. 77, ser. 886 Nr. 34, ser. 892 Nr. 29, dwóch włoskich losów czerwonego krzyża ser. 10.518 Nr. 2 i ser. 10.518 Nr. 3, 1-go losu węgierskiego czerwonego krzyża ser. 4964 Nr. 38, 1-go austryackiego losu czerwonego krzyża ser. 10.936 Nr. 39, 1-go losu Josyf Ser. 7219 Nr. 54.

Wzywa się posiadacza karty zastawniczej, aby takową w ciągu roku od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej" sądowi przedłożył, inaczej zostanie pozbawioną skutków prawnych.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 3 czerwca 1911.

L. cz. T. 11/10 (3) (6060 1—3)

Edykt.

Jan Bigus obecnie 52 lat liczący robotnik w Sokolnikach mieszkający, wyemigrował przed 15 laty ze swą rodziną t. j. żoną Paraską rodem Bykówną w Korszyłowie powiat Zborów 1 listopada 1863 urodzoną, tudzież córkami Ireną i Matroną urodzonemi w Prysowcach powiat Zborów 14 maja 1889 i 28 października 1891 jakoteż z córką Julią do Ameryki, gdzie osiedli w Kurytybie. Celem zaś przesiedlenia się do Rio de Janeiro ta rodzina wraz z synem Antonim Bigus m 5 grudnia 1907 wsiedli wieczorem na okręt brazylijski „Guasca", który po ośmiogodzinnej podróży zderzywszy się z parowcem argentyńskim S. Laurenco rozbity zatonął i przytem Paraśka z Byków Bigusowa z dwiema córkami Ireną i Matroną utonąć miała.

Wzywa się tedy każdego, ktoby miał jaką wiadomość o zaginionych tych Paraśce, Irenie i Matronie Bigusach, doniósł tutejszemu sądowi lub ich kuratorowi Janowi Wichańskiemu, adwokatowi w Złoczowie, do roku od ogłoszenia tego, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu na ponowny wniosek Jana Bigusa sąd orzeknie, że uznaje je się za zmarłe, a związek małżeński za rozwiązany.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 12 maja 1911.

L. cz. T. II. 8/11 (1) (6905 1—3)

Edykt.

Na wniosek Jakóba Rotenberga w Rozwadowie wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do rzekomo z posiadania c. k. notaryusza Ludwika Miąsika w Rozwadowie zaginionego weksla, przez wnioskodawcę Jakóba Rotenberga in bianco żyrowanego i będącego jego własnością następującej osnowy: „Rozwadów den 30 Dezember 1910. Für 400 K. Am 28 März 1911 zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meine eigene die Summe von Kronen Vierhundert den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Rafael End i Rozwadów Lazar Reich — angenommen Rafael End — (a tergo) Lazar Reich — Efroim Schöps, Jonas Garfunkel".

Wzywa się edyktem dzierżyciela powyższego weksla, by go w przeciągu 45 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w urzędowej „Gaaecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 30 maja 1911.

L. cz. T. 35/11 (3) (5616 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Bazylego Mormiło we Lwowie, ul. Piekarska l. 14, u p. Maryi Zagórskiej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi dwóch książeczek wkładkowych Gal. Kasy Oszczędności we Lwowie:

1. Nr. 153 258 opiewającej na kwotę 973 kor. 72 hal., oraz na imię i nazwisko „Bazyli Mormiło";
2. Nr. 133 915 opiewającej na kwotę 372 kor. 08 hal., oraz na imię i nazwisko „Bazyli Mormiło".

Posiadacza powyższych książeczek wzywa się przeto, aby zgłosili się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 19 kwietnia 1911.

L. cz. T. 2/11 (2) (5237 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek prot. firmy A. Müllers Sohn w Stryju wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo Jakóbowi Mayersohnowi skradzionego a dotąd nieodszukanego weksla, w języku niemieckim na kwotę 1000 kor. opiewającego z daty 24 lutego 1911, przez firmę A. Müllers Sohn akceptowanego w 4 miesiące od daty płatnego a u akceptanta domicylowanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni od 25 czerwca 1911 począwszy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący zostanie uznany.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.
Stryj, dnia 9 marca 1911.

L. cz. T. 10/11 (1) (6728 1—3)

Edykt.

Na żądanie p. Szulima Wagschala, kupca w Dukli, wdraża się postępowanie w celu amortyzacyi weksla w dniu 1 kwietnia 1909 w Sanoku płatnego, który został wystawiony przez Arie go Ringla, przyjęty przez Mozesa Schneebauma i Rachel Schneebaum w Markowcu, żyrowany na Schulima Wagschala, na Filię Austryacko-Węgierskiego Banku w Przemyślu, która wreszcie oddała weksel do inkassa powiatowemu Towarzystwu zaliczkowemu w Sanoku.

Wobec tego wzywa się każdego, ktoby odnośny weksel posiadał, aby się z takowym w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosił i prawa swoje do niego wykazał, iłeże po bezskutecznym upływie tego terminu weksel odnośny za umorzony i wszelkich skutków prawnych pozbawiony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 22 maja 1911.

L. cz. T. II. 9/11 (1) (6906 1—3)

Edykt.

Na wniosek Leona Stoegera, kupca w Oświęcimiu przez adw. dr. Dawida Feia w Nisku, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do weksla z daty Oświęcim 15 kwietnia 1909, na 3000 kor. opiewającego, płatnego na zlecenie własne za 5 miesięcy od daty, zaopatrzonego podpisem wnioskodawcy Leona Stoegera, a nadto podpisanego przez Dawida Broda i Wolfa Wilkenfelda, zamieszkałych w Bojanowie jako akceptantów, który rzekomo z posiadania wnioskodawcy Leona Stoegera zaginął i wzywa się edyktem posiadacza powyższego wekslu, by go w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 30 maja 1911.

L. cz T. IV. 2/11 (2) (5368 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Julianny Ślezak wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Białej Nr. 34.685 opiewającej na 78 kor. 54 hal.

Posiadacza powyżej opisanej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 18 marca 1911.

L. cz. T. 34/10 (3) (5681 1—3)

Edykt.

Na wniosek Owadii Feiden kupca w Kołomyi przy ulicy Szpitalnej zamieszkałego, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę w lecie 1910 zagubionego weksla z daty Kołomyja 1 kwietnia 1910 wystawionego na kwotę 100 kor. opiewającego, w 3 miesiące od daty wystawienia płatnego przez Dawida Wieselberga z Kołomyi jako wystawiciela, a przez Schabsę Grumwerga również z Kołomyi jako akceptanta podpisanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby w ciągu 45 dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" weksel ten w sądzie tutejszym zgłosił i przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu powyższy weksel za umorzony i mocy prawnej pozbawiony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 5 maja 1911.

L. cz. T. 10/11 (1) (5126 1—3)

Edykt.

Na wniosek Kazimierza Ilnickiego, ucznia VIII. klasy gimnazyalnej w Kołomyi wdraża się postępowanie celem amortyzacyi przez wnioskodawcę rzekomo dnia 5 kwietnia 1911 w Kołomyi zagubionej książeczki wkładkowej Kasy oszczędności miasta Kołomyi Nr. 23 314 na kwotę 120 kor. opiewającej na imię i nazwisko wnioskodawcy wystawionej.

Posiadacza tej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby takową zgłosił i tutejszemu sądowi w ciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" przedłożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasokresu powyższa książeczka wkładkowa zaamortyzowaną i mocy prawnej pozbawioną uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kołomyja, dnia 5 maja 1911.

L. cz. T. IV. 5/11 (2) (6256 1—3)

Edykt.

Amortyzacya.

Na wniosek Franciszka Matyjewicza wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych książeczek Kasy oszczędności miasta Tarnowa, a to:

1. Nr. 92.053 na imię Franciszka i Agaty Matyjewiczów wystawioną, pierwotnie na 2 000 kor. opiewającą;
2. Nr. 92.059 na imię Agaty Matyjewicz i dzieci Rudolfa, Emilii i Julii wystawioną, pierwotnie na 4 240 kor. opiewającą.

Posiadacza powyższych książeczek Kasy oszczędności wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 6 maja 1911.

L. cz. T. 54 11 (3) (7058 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jana Rożańskiego, kelnera we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Gal. Kasy oszczędności Nr. 134 273 opiewającej na 500 kor. i na imię „Jana Rożańskiego" na którą 23 stycznia 1911 podjął kwotę 40 kor.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy od trzeciego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej", w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 3 czerwca 1911.

Ч. сп. 6 11 (4) (6288 1—3)

Амортизация.

На внесене Павла Ковальчука, господаря в Турції середній вводить ся поступоване амортизацийне що до слідуючої імовірно внескодателеви загинувшої книжочкі вкладкової повітового Товариства задаткового в Турції, стоваришеня зарестрованого з ограниченою порукою ч. 3098 на 361 кор. 45 сот опіваючої на імя Павла Ковальчука виставленої.

Держителя повисшої книжочкі вкладкової взиває ся проте, щоби зголосив ся зі своїми правами в протягу шістьох місяців, бо в противнім разї по упливі того речинця буде узнана за неважну.

Ц. к. Суд окружний, Віддїл V.
Самбор, дня 29 цьвітня 1911.

Ч. сп. Т. 32/11 (2) (5553 1—3)

Амортизация.

На внесене Федька Станишевского ім. гр. кат. комитету церкви в Ляшках мурованих вводить ся поступоване амортизацийне що до книжочки вкладкової „Народної Торговлї", на квоту 600 кор. і на імя комитет церковний в Ляшках мурованих.

Держителя повисшої книжочки вкладкової взиває ся проте, щоби зголосив ся зі своїми правами в протягу 6 місяців від остатного оголошеня дикту в „Gazezie Lwowskiej" бо в противнім разї по упливі того речинця будуть узнані за неважні

Ц. к. Суд краєвий цивільний, Віддїл VII.
Львів, 27 марта 1911.

Ч. сп. Т. 28/10 (5965 1—3)

Едикт.

Франко Зондюк, син Матія і Катерини Зондюків, уроджений в Микитинцях дня 9 серпня 1833, видалив ся з Микитинець перед около 30 лїтами на роботу правдоподібно до Росиї і від того часу ніякої вісти о собі не дав.

Понеже приняти належить, що заходить законний довисл з 24 з. ц., проте вводить ся на внесок Юрка Гаврилюка, опікуна малолїтних Юсифа і Анни Зондюків і Мариї Зондюк, матери і опікунки малолїтного Івана Зондюка, Людвіки Карек і Агнешкі Колан, всїх з Микитинець поступоване в цїли узнаня пропавшого Франка Зондюка за померлого.

Взиває ся отже так Франка Зондюка як і кождого, ктоби о єго житю і місци пробуваня яку відомість мав, щоби в протягу року від дня третого оголошеня сего едикту в урядовій „Ґазетї Львівскій" тутейшому судови або установленому для него кураторови Василеви Шинкаруковн, війтови в Микитинцях, о тім в який нибудь спосіб доніс, бо по даремнім упливі сего речинця зістане Франко Зондюк за померлого узнаним.

Ц. к. Суд окружний, Віддїл IV.
Коломия, дня 11 марта 1911.

Ч. сп. 39/11 (2) (7254 1—3)

Введенє поступованя в цїли узнаня за померлу.

Анастазия Хрипяк, дочка Михайла і Мариянни Хрипяків, пішла з Грибович на роботу в роцї 1879 і від того часу пропала без вісти а місце єї пробуваня є все незвісне, що доказують також акта спадкові по Паращцї Хрипяк і Михайлї Хрипяк ц. к. суду пов. С. II. у Львові IV. 790/93 і IV. 283/94.

Наслїдком сего приняти належить, що заходять всї знамена, яких вимагають законні приписи § 24 ц. з. і закона з 16 лютого 1883 В. з. д. ч. 20 до узнаня єї за померлу і вводить ся на просьбу Олени Хрипяк зам. Весоловска і Ганни Хрипяк зам. Василина в Грибовичах, поступованє в цїли узнаня неприсутної за померлу а для стереженя прав єї установляє ся куратора в особі п. адв. др. Николи Білика і Львові.

Взиваєсь ся проте всїх, котрі що небудь знають про зґанану неприсутну, щоби звістили судови або кураторови адв. др. Николі Біликови у Львові; і Анастазию Хрипяк взиваєть ся, щоби явила ся в підписанім суді або в якій іншій спосіб о своїм евентуальнім житю суд повідомила.

По упливі одного року від послїднього оголошеня сего едикту суд на внесенє інтересованого рішить про узнанє за померлу.

Ц. к. Суд краєвий цивільний, Віддїл VII
Львів, дня 5 мая 1911.

Doniesienia prywatne.

„NOWOŚCI LITERACKIE“

Wykwintne tanie wydawnictwo oryginalnych dzieł naszych współczesnych autorów.

ROCZNIE WYCHODZI 24 TOMY.

Prenumerata kwartalna wynosi 5 kor. 20 hal., z przesyłką 5 kor. 80 hal.

Prenumeratę przyjmuję i prospekta wysyła

St. SOKOŁOWSKI, Biuro dzienników i ogłoszeń

Lwów, pasaż Hausmana 9.

„Osobliwości świata widzialnego i niewidzialnego“

napisał profesor uniwersytetu dr. M. Perty. Treść: Sympatya i antypatya. Artystka prześladowana z za grobu. Chłopiec który czuje nieprzyzwyciężony wstręt do pieniędzy. Cały świat olbrzymim szpitalem. Dostojeństwo Duchowe. Czytanie w sumieniach ludzkich. Lunatycy. Dama która słyszy i widzi sercem. Działania magiczne. Fizyologiczne cudo. Elektryczna pani. Elektryczne dziecko. Halucynacye narodowe. Ludzie jako bańki mydlane. Brak zatrudnienia skraca życie. Ludzie którzy bardzo długo żyją. Ludzie którzy nic nie jedzą i nigdy nie śpią. Ludzie którzy przechodzą przez zamknięte drzwi i przez ściany. Ludzie którzy liżą mury i połykają kamienie. Ludzie którzy umierają z przyjemnością. Ludzie którzy zabijają wzrokiem. Pachnący ludzie. Mania samobójcza dziewcząt. Mazzini o ideałach. Mowa powszechna. Muzyka w główce umierającego dziecka. Osobliwa muzyka na ostatnie urodziny poety. Osobliwy śpiew przy śmierci szlachetnej ziemianki. Panienka zbudzona z letargu. Pręt do poszukiwania podziemnych wód i pokładów metalowych. Przepowiednie i przeznaczenie. Sen. Skutki imaginacyj. Ślepy profesor wykłada optykę i objaśnia w nocy stan gwiazd na niebie. Świat jest pełen cudów. Szczególna wrażliwość. Wzajemne oddziaływanie duszy i ciała. Zmysł centralny. Zjawiska u umierających. Zwłoki ludzkie które pachną i nie psują się. Z pamiętników sławnej artystki. Staruszek który robił sobie nadzieję, że będzie mógł żyć wiecznie. Serce nie sługa, nie zna co to pany. Ostatni sen turysty. Wskrzeszanie umarłych. Królowie, którzy istnieją jeszcze tylko na tapetach. Hrabina która nie znosi widoku swoich dzieci. Ludzie którzy żyją samym zapachem. I t. d., i t. d.

Cena 2 kor., z przesyłką poczt. 2 kor. 10 hal., za zaliczką 2 kor. 60 hal. Do nabycia

w biurze S. SOKOŁOWSKIEGO we Lwowie, pasaż Hausmana 9.

Krajowy Związek zdrojowisk i uzdrowisk

we Lwowie, ul. Czarnieckiego l. 6.

Celem poparcia i podniesienia rozwoju krajowych zdrojowisk, uzdrowisk i letnisk, pod względem sanitarnym, ekonomicznym i społecznym, jak również celem poparcia wszelkich ze zdrojownictwem i turystyką złączonych gałęzi przemysłu, zawiązało się we Lwowie z końcem r. 1910 Towarzystwo pod powyższą nazwą.

ZWIĄZEK ułatwia otrzymywanie tanich, długoterminowych kredytów hipotecznych na drewniane wille i domy, wyłącznie dla kuracyuszów i letników przeznaczone.
ZWIĄZEK udziela bezpłatnie ustnej porady w sprawach podatkowych lub za bardzo skromną opłatą porady pisemnej.
ZWIĄZEK rozpoczął akcyę u władz, celem obniżenia obecnych wysokich podatków, wymierzanych w miejscowościach odwiedzanych przez kuracyuszów i letników.
ZWIĄZEK zajmuje się wspólną, a temsamem tańszą i wydatniejszą reklamą swoich członków.
ZWIĄZEK dąży do scentralizowania eksportu wód mineralnych i przetworów zdrojowych.
ZWIĄZEK pośredniczy w zakupnie maszyn i urządzeń maszynowych na dogodne spłaty dla swych członków.
ZWIĄZEK udziela porady fachowej w kwestyach balneologicznych i innych, jakoteż wskazówek udającym się do zdrojowisk letnich i miejsc turystycznych.
ZWIĄZEK poczynił starania w Ministerstwie kolei o uzyskanie zniżek dla swych członków.

Leży w interesie wszystkich osób w zdrojownictwie pracujących, lub chociażby uboczny dochód z niego ciągnących, jak wreszcie wszystkich, którym ekonomiczne podniesienie kraju leży na sercu, by przystępowały do instytucyi tej, dążącej ku podniesieniu tak zaniedbanej u nas gałęzi gospodarstwa i bogactwa krajowego.

Biorąc z jednej strony udział w korzyściach przez **Związek** dla swych członków już wywalczonych, przyczynią się z drugiej strony nowo przystępujący do wzrostu **Związku**, a tem samem do energicznej i wydatnej jego działalności.

Wkładka roczna członka zwyczajnego wynosi 24 kor. — Wpisowe 6 kor. — Członkowie wspierający płacą tylko wkładkę roczną w kwocie 12 kor. i otrzymują bezpłatnie ilustrowane czasopismo »NASZE ZDROJE«.

Zgłoszenia przyjmuje Sekretaryat — Lwów, ulica Czarnieckiego l. 6.

Obraz JANA MATEJKI

„BITWA POD GRUNWALDEM“

Z okazyi pięćsetletniej rocznicy Bitwy pod Grunwaldem wydało Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem wspaniałą reprodukcyę kolorową z pomnikowego dzieła Mistrza Jana Matejki **„Bitwa pod Grunwaldem“**.

Reprodukcya — wielkości 1 metr 6 ctm. na 45 ctm. — wykonana wedle oryginału ośmioma kolorami, jest wierną kopią obrazu a ostatnim wyrazem barwnej techniki reprodukcyjnej — nie zaś oleodrukiem.

Celem rozpowszechnienia tej wspaniałej wysoce artystycznej a przytem pamiątkowej reprodukcyi, oznaczył Komitet cenę obrazu niezmiernie niską a mianowicie:

Za obraz (1 metr. 6 ctm. na 45 ctm.) Koron 15·—.

Za obraz w bardzo pięknej artystycznej oprawie (ramy, szkło i passepartout) kor. 40·—.

Zamówienia przyjmują: Zastępstwo sprzedaży na Galicyę i Bukowinę

Biuro dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO, Lwów, pasaż Hausmana Nr. 9.

nadto wszystkie Księgarnie, magazyny, handle papierów i obrazów.

Wysyłka za zaliczką pocztową lub za poprzedniem nadesłaniem należytości.

UWAGA: Towarzystwo Zachęty Sztuk Pięknych w Królestwie Polskiem jest nie tylko właścicielem oryginału obrazu Matejki ale także wyłącznego prawa reprodukcyi. Wszelkie więc wydawnictwa jakieby się pojawiły lub pojawią będą sądownie ścigane.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez M. FISCHLERA

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za pobraniem 2 kor. 55 hal.

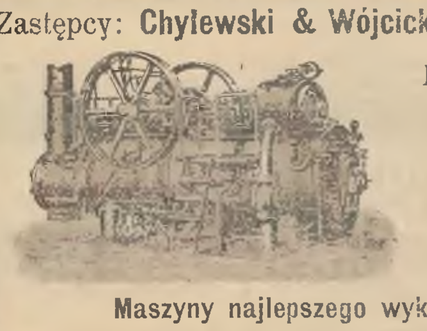
Główny skład: Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO Lwów, pasaż Hausmana 9.

Bruksela, Buenos-Aires 1910, 3 Grands Prix

R. Wolf Magdeburg-Buckau.

Filia Wiedeń III. Heumarkt 21.

Zastępcy: Chylewski & Wójcicki, Sp. Kom. Lwów, Pasaż Hausmana 8.

Patent

Parowe-Lokomobile

z precyzyjnem sterowaniem **bez wentyli.**

Oryginalna budowa Wolfa. — O sile 10—800 koni par.

Maszyny najlepszego wykonania o najoszczędniejszej pracy

dla przemysłu i gospodarstwa.

Łączna dotychczasowa produkcya 72.000 koni par.

Rządowo uprawniona

Fabryka wód mineralnych sztucznych i specyalnych leczniczych

pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI

w Krakowie, ul. św. Gertrudy l. 4

wyrabia pod kontrolą komisyi Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez to Towarzystwo

Wody mineralne

odpowiadające składem chemicznym wodom: **Bilińskiej, Gieshüblerskiej, Selterskiej, Vichy, Maryenbadzkiej, Homburg, Kissingen,** tudzież

SPECYALNIE LECZNICZE, jak litową, bromową, jodową, żelazistą, kwaśną, oraz **normalne wody mineralne** z przepisu **prof. Jaworskiego.**

Sprzedaż cząstkowa w aptekach i dragueryach.

Cenniki na żądanie franco.

ZIARNO

Najtańsza Ilustracya dla rodzin polskich.

Pod Redakcyą: Stanisława Bełzy.

12 bezpłatnych dodatków książkowych.

Powieści. — Podróże. — Historya. — Literatura. — Z dziedziny przyrody.

ZIARNO pomieszcza stale: **Listy z mojej pracowni. Odgłosy ostatnich dni. Z za kulis dyplomacyi. Kroniki społeczne i polityczne pióra Redaktora.** — Powieści i nowele oryginalne i tłómaczone. Wspomnienia wielkich rocznic dziejowych i rocznice wielkich zmarłych. Przeglądy literackie i artystyczne. Poezye. Podróże po kraju i po obczyźnie. Opisy zjawisk przyrody. Dla śmiechu. Kazdy zeszyt ZIARNA stanowić może Album. Arcydzieła swoich i obcych mistrzów malarstwa starannie dobrane, ozdabiają literacką jego treść. Sztuka ojczysta uwzględniana jest przez Redakcyę przedewszystkiem.

Z dniem 1 stycznia 1911 roku rozpoczniemy druk wielkiej powieści historycznej **WALEREGO PRZYBOROWSKIEGO** z czasów Konfederacyi Barskiej.

ZIARNO **obejmujące 52 zeszyty wytwornej ilustracyi, wraz z 12-oma miesięcznymi książkowymi dodatkami kosztuje:**

W WARSZAWIE:
1 rb. 25 kop. kwartalnie; 2 rb. 50 kop. półrocznie; 5 rb. rocznie.
NA PROWINCYI z przesyłką pocztową:
1 rb. 50 kop. kwartalnie; 3 rb. — kop. półrocznie; 6 rb. rocznie.
ZA GRANICĄ:
2 rb. — kor. kwartalnie; 4 rb. — kop. półrocznie; 8 rb. rocznie.
W WARSZAWIE za odnoszenie do domu dopłaca się 15 kop. kwartalnie.

Dla zapewnienia dodatkom książkowym trwałości, redakcya „ZIARNA“ wydaje pewną ich ilość w oprawie z wyborowego płótna z wyciskami złoconymi. — Kto z prenumeratorów „ZIARNA“ zechce zamiast tomów zbroszurowanych otrzymywać oprawne, **dopłaca 50 kop. kwartalnie na koszta oprawy.**

Bezpłatne premium **dla wszystkich prenumeratorów.** Każdy miejscowy prenumerator „Ziarna“ otrzyma niezależnie od miesięcznych dodatków książkowych **bezpłatnie 12 tomów** dzieł, które wybrać dowolnie może z poniżej zamieszczonego spisu, każdy zas zamiejscowy, po nadesłaniu na koszta przesyłki i opakowania **nieoprawnych** 12 tomów rb. 1, **oprawnych** rb. 2.

Prenumeratę przyjmują wszystkie księgarnie i kantory pism.

Adres „ZIARNA“: Warszawa, Nowy-Swiat 70.

Prenumeratę na Galicyę przyjmuje biuro dzienników i ogłoszeń

St. SOKOŁOWSKI. Lwów, Pasaż Hausmana 9.

Największy magazyn w kraju

Spółki Stolarzy Lwowskich

Założ. 1854. **Lwów, plac Bernardyński l. 17.** Telefon 566.

poleca wielki wybór mebli wszelkiego rodzaju w najnowszych stylach a to: sypialnie, jadalnie i salony własnego wyrobu według modeli wiedeńskich, paryskich i londyńskich, meble gięte i żelazne z najpierwszych fabryk. Ceny przystępne — dogodne spłaty. Urządzenia kompletne hoteli i biur.

Komplety „Bluszczu“

z I. kwartału 1910

są do nabycia

w Głównej Ekspedycyi Lwów, pasaż Hausmana l. 9.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcye międzynarodowych malarzy

kompletne roczniki 1906, 1908, 1909

poleca

po wyjątkowo niskich cenach

ST. SOKOŁOWSKI Lwów, pasaż Hausmana.

Wydawnictwo Księgarni Polskiej B. Połonieckiego we Lwowie.

Polskie Przewodniki podróży.

Zadaniem tego wydawnictwa jest wyrugować z rąk polskich turystów prawie wyłącznie używane obce przewodniki i przez dostarczanie im znakomicie opracowanych, doborowych polskich artystyczno-informacyjnych przewodników uczynić obce zupełnie zbytecznymi. Zaopatrzone w plany i mapy wzorowo wykonane stoją te polskie przewodniki na wysokości najlepszych tego rodzaju wydawnictw zagranicznych i czynią zadość najwybredniejszym wymogom natury praktycznej, czy artystycznej.

Przewodnik po Rzymie, z planem miasta. Kor. 3.—.
Przewodnik po Wenecyi i wyspach okolicznych, z planem miasta. Kor. 3.
Przewodnik po Włoszech południowych i Sycylii, z 11 planami miast i mapami geograficznemi. Kor. 6.—.
Przewodnik po Neapolu, z trzema planami. Kor. 3.—.
Przewodnik po Herkulanum, Pompei i Capri, z planem wykopalisk Pompei. Kor. 1.20.
Przewodnik po Palermo, z planem miasta. Kor. 1.20.
Przewodnik po Tatrach, z 3 mapami. Opracował Janusz Chmielowski. Kor. 8.
Przewodnik po Tatrach zachodnich, z mapą. Opracował Janusz Chmielowski. Kor. 3.—.
Przewodnik po Lwowie, z planem miasta. Kor. 2.—.

Rok 1911. Wydawnictwa rok XIII.

Zaproszenie do przedpłaty na

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik nutowy na fortepian z dodatkiem literackim.

Na treść zeszytów w kwartale I. r. b. złożyły się: Andrzejowska A., Polones g-dur; Piotrowski M., Mazurek f-mol; Poleski M., Mazur Nr. 2, nagrodzony na konkursie im. Konst. ks. Lubomirskiego; Rapacki W., Echo kołyski; Deklamacya z tow. fort. do słów Asnyka; Otto W., Kartka do albumu; d'Albert E., Wyjątki z op. Niziny (Tiefland); Berger R. Walc paryskiej pensyonarki; Lecocy K., Wyjątki z op. Ali Baba i w. innych. W dziale literackim liczne artykuły i wiadomości muzyczne.

WARUNKI PRZEDPŁATY:

W Warszawie rocznie 5 rub., na prowincyi 6 rub., zagranicą 7 rub. — Półrocznie i kwartalnie w tymże stosunku.
Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów:

a) **bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty lub portret Chopina i b) za pół ceny t. j. za 1 rb. 50 kop. „A. B. C.“ najnowszą szkołę na fortepian prof. A. Różyckiego. — Przesyłka premium 30 kop.**

Oprócz tego, dla każdego tysiąca rocznych abonentów, wnoszących przedpłatę do naszej administracyi, przeznacza się jako NADZWYCZAJNE PREMIUM PIANINO KRAJOWEJ FABRYKI w cenie 500 rub.

Premium wygrywa posiadacz kwitu, którego TRZY OSTATNIE CYFRY będą odpowiadały takimże cyfrom głównej wygranej **196** loteryi klasycznej Królestwa Polskiego; losowanie w czerwcu 1911 r.

Agencya dla Galicyi we Lwowie u Stan. Sokołowskiego, Biuro dzienników, Pasaż Hausmana l. 9.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527.